ec. A.

Sächsische Landesbibliothek –
Staats- und Universitätsbibliothek Dresden
http://digital.slub-dresden.de/ppn331266172/1
gefördert von der
Deutschen Forschungsgemeinschaft

P. Vet 475.

Poet. gr. D. 83

Sächsische Landesbibliothek –
Staats- und Universitätsbibliothek Dresden
http://digital.slub-dresden.de/ppn331266172/2
gefördert von der
Deutschen Forschungsgemeinschaft

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΕΥΤΡΑΠΕ-
λωτάτου Κωμῳδία

ΕΙΡΗΝΗ.

ARISTOPHANIS

(Quem Cicero I. de Legibus facetiſsimum veteris Comœdiæ Poëtam vocat)

COMOEDIA,

Quæ inſcribitur

PAX,

Cum Latina Græci Dramatis interpretatione Latinorum Comicorum ſtylum imitata, & eodem genere verſuum cum Græcis conſcripta

à

Q. SEPTIMIO FLORENTE CHRISTIANO,

Seorſim edita

per

M. HENRICUM RUMPIUM,

Iu uſum Gymnaſii Hamburgenſis.

HAMBURGI,

Typis LANGIANIS, Anno cIↄ Iↄc XV.

Sächsische Landesbibliothek – Staats- und Universitätsbibliothek Dresden
http://digital.slub-dresden.de/ppn331266172/3
gefördert von der Deutschen Forschungsgemeinschaft DFG

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΕΙΡΗΝΗ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟ-σωπα.

Οἰκέτης.
Ἕτερος οἰκέτης.
Τρυγαῖος.
Παῖδες Τρυγαίου.
Ἑρμῆς.
Πόλεμος.
Κυδοιμός.
Χορὸς γεωργῶν ἀθμονέων.
Θεράπων Τρυγαίου.
Ἱεροκλῆς.
Δρεπανουργός.
Λοφοποιός.
Θωρακοπώλης.
Σαλπιγγοποιός.
Κρανοπώλης.
Δορυξόος.
Παῖς Λαμάχου.
Παῖς Κλεωνύμου.

Οἰκέτης προλογίζει.

ΑΙΡ' αἶρε μᾶζαν ὡς τάχιστα κανθάρῳ.
Ετ. Ἰδού. Οἰ. Δὸς αὐτῷ τῷ κάκιστ' ἀπολουμένῳ.
Ετ. Καὶ μήποτ' αὐτῆς μᾶζαν ἡδίω φάγοι.
Οἰ. Δὸς μᾶζαν ἑτέραν ἐξ ὀνίδων πεπλασμένην.

ARISTOPHANIS PAX.

DRAMATIS PERSONÆ.

VERNA.
Alter Verna.
Trygæus.
Liberi Trygæi.
Mercurius.
Bellum.
Tumultus.
Chorus agricol. Athmon.
Famulus Trygæi.
Hierocles.
Falcarius.
Criſtarius.
Loricarius.
Tubifex.
Galearum propola.
Haſtarius.
Puer Lamachi.
Puer Cleonymi.

VERNA:

AGE *numerò offer huic turundã Cantharo.*
Alt. *Ellam.* Ver. *Ergo præbe perditè illi peſſimo.*
Alt. *Nunquam turundam dulciorem edet quidem.*
Ver. *Cedò alteram fictam ex aſelli ſtercore.*

Ετ. Ιδοὺ μάλ' αὖθις. Οἰ. Ποῦ γὰρ ἣν νῦν δὴ 'φερες;
Οὐ κατέφαγε; Ελ. Μὰ τὸν Δί', ἀλλ' ἐξαρπάσας
Ολην ἐνέκαψε περικυλίσας τοῖν ποδοῖν,
Οἰ. Αλλ' ὡς τάχιστα τρῖβε πολλὰς καὶ πυκνάς.
Ελ. Ανδρες κοπρολόγοι προσλάβεσθε πρὸς θεῶν·
Εἰ μή με βούλεσθ' ἀποπνιγέντα περιϊδεῖν.
Οἰ. Ετέραν ἑτέραν δὸς παιδὸς ἡταιρηκότος·
Τετριμμένης γάρ φησιν ἐπιθυμεῖν. Ελ. Ιδού,
Ενὸς μὲν ὦνδρες ἀπολελῦσθαι μοι δοκῶ.
Οὐδεὶς γὰρ ἂν φαίη με μάττοντ' ἐσθίειν.
Οἰ. Αἰβοῖ. φέρ' ἄλλην, χ' ἀτέραν μοι χ' ἀτέραν,
Καὶ τρῖβ' ἑτέρας γε. Ελ. Μὰ τὸν Απόλλω 'γὼ μὲν
Οὐ γὰρ ἔθ' οἷος τ' εἰμ' ὑπερέχειν τῆς ἀντλίας.
Αὐτὴν ἄρ' οἴσω προσλαβὼν τὴν ἀντλίαν.
Οἰ. Νὴ τὸν Δί' ἐς κόρακάς γε, καὶ σαυτόν γε πρός.
Ελ. Υμῶν δέ γ' εἴ τις οἶδέ μοι κατειπέτω,
Πόθεν ἂν πριαίμην ῥῖνα μὴ τετρημένην.
Οὐδὲν γὰρ ἔργον ἦν ἄρ' ἀθλιώτερον,
Η κανθάρῳ μάττοντα παρέχειν ἐσθίειν.
Υς μὲν γὰρ ὥσπερ ἂν χέσῃ τις, ἢ κύων,
Φαύλως ἐρείδει. τοῦτο δ' ὑπὸ φρονήματος
Βρενθύεταί τε καὶ φαγεῖν οὐκ ἀξιοῖ,
Ην μὴ παραθῶ τρίψας δι' ἡμέρας ὅλης,
Ωσπερ γυναικὶ γογγύλην μεμαγμένην.
Αλλ' εἰ πέπαυται τῆς ἐδωδῆς, σκέψομαι,
Τηδὶ παροίξας τῆς θύρας, ἵνα μή μ' ἴδῃ.

Ερειδε,

Alt. *En rurſus.* Ver. *An non helluavit alteram,*
Quam modò ferebas? Alt. *Imò per Jovem ſuis.*
Pedibus revolvens devoravit integram.
Ver. *Pleras crebraſq́ quàm citiſſimè tere,*
Alt. *Vos ſterquilinilegæ invoco, ſite adjuvi,*
Ni ſtrangulandum habetis deſpicatui.
Ver. *Da conſueti puſionis alteram,*
Nam cupere tritam dicit. Alt. *Eccillam: ô viri*
Lucro appoſiſſe ſpero ſaltem hoc unicum,
Intrita quod me exeſſe nullus autumet.
Ver. *Vah fer aliam atq́ aliã atq́ rurſus mihi aliã,*
Aliaſq́ rurſus intere. Alt. *Haud ego pol quidem*
Sentinæ odorem ferre non ultra queo:
Sed vaſe ſumpto nunc & illam deferam.
Ver. *Apage, dierecte hinc, abi in malam crucẽ.*
Alt. *Potis ne veſtrum eſt indicare quiſpiam,*
Quanti haud vacivas [veniam] *præſtinem ædes narium.*
Namq́ eſſe neïlum cenſeo infelicius,
Quàm terere quæ mox Cantharus voret rapax.
Jam ſus caniſve quale ſtercus egeras
Statim expedibit: Hic nimis ſuperbiens
Altùm ſapit, nec poſtulat ſe mandere,
Ni trita totam per diem appoſivero
Velut ſubactam feminis rapam ſolent.
Sed aucupabo num famem compreſſerit,
Forem recludam paululùm, ne viderit:

Sächsische Landesbibliothek – Staats- und Universitätsbibliothek Dresden http://digital.slub-dresden.de/ppn331266172/7 gefördert von der Deutschen Forschungsgemeinschaft DFG

Ἔρειδε, μὴ παύσαιο μήποτ' ἐσθίων,
Τέως, ἕως σαυτὸν λάθῃς διαρραγείς.
Οἷον δὲ κύψας ὁ κατάρατος ἐσθίει,
Ὥσπερ παλαιστὴς παραβαλὼν τοὺς γομφίους.
Καὶ ταῦτα τὴν κεφαλήν τε καὶ τὼ χεῖρέ πως
Ὡδὶ περιάγων, ὥσπερ οἱ τὰ σχοινία
Τὰ παχέα συμβάλλοντες εἰς τὰς ὁλκάδας.
Μιαρὸν τὸ χρῆμα καὶ κάκοσμον καὶ βορόν.
Χ' ὅτου ποτ' ἐστὶ δαιμόνων ἡ προσβολή,
Οἰ. Οὐκ οἶδ'. Ἀφροδίτης μὲν γὰρ οὔ μοι φαίνεται.
Οὐ μὴν Χαρίτων γε, τοῦ γάρ ἐστ'; οὐκ ἔσθ' ὅπως
Τοῦτ' ἐστὶ τὸ τέρας οὐ Διὸς καταιβάτου.
Ει. Οὐκοῦν ἂν * ἤδη τῶν θεατῶν τις λέγοι
Νεανίας δοκησίσοφος. τὸ δὲ πρᾶγμα τί;
Ὁ κάνθαρος δὲ πρὸς τί; κᾆτ' αὐτῷ γ' ἀνὴρ
Ἰωνικός τίς φησι παρακαθήμενος.
Δοκέω μὲν ἐς Κλέωνα τοῦτ' αἰνίττεται,
Ὡς κεῖνος ἀναιδέως τὴν σπατίλην ἐσθίει.
Ἀλλ' εἰσιὼν τῷ κανθάρῳ δώσω πιεῖν.
Οἰ. Ἐγὼ δὲ τὸν λόγον γε τοῖσι παιδίοις,
Καὶ τοῖσιν ἀνδρίοισι, καὶ τοῖς ἀνδράσι,
Καὶ τοῖς ὑπὲρ τούτοισιν ἀνδράσι φράσω·
Καὶ τοῖς ὑπερηνορέουσιν ἔτι τούτοις μάλα.
Ὁ δεσπότης μου μαίνεται καινὸν τρόπον,
Οὐχ ὅνπερ ὑμεῖς, ἀλλ' ἕτερον καινὸν πάνυ.
Δι' ἡμέρας γὰρ εἰς τὸν οὐρανὸν βλέπων,

Ὡδὶ

Incumbe naviter eſui, nec deſine
Diſruptus uſque donicùm feſelleris.
En exſecrandus quale cernuans vorat,
dentes anteriores πένταθλος
Laxans molares ceu ſolet quinquertio:
Ad hæc caputq́; motat & verſat manus,
Velut rudentum & funium ſerilia.
Qui craſſa torquent ad rates onerarias.
Vorax, ſceleſtum, putidum ſpectaculum:
Quis hoc deorum iratus invexit malum?
Ver. *Neſcio, neque eſſe Veneris apparet dea,*
Nec Gratiarum, tale mirum ni fuat
Monſtrum expiandum prorſus Elicij Jovis.
Alt. *Hoc nempe ſi quis ſpectet adoleſcens catus*
Et falſiſapiens, inquiet, Quid hoc rei eſt?
Quorſum iſte Scarabeus? dein vir ſuggeret
Aſſeſſor illi tale quiddam Jonicus,
Hoc in Cleonem ritè conjectum reor,
Vt qui impudenter veſceretur ſtercore.
Sed introibo, & cantharo potum dabo.
Ver. *Ego verò homullis, pumilis, puellulis*
Viriſq́;, & aliis grandioribus viris,
Adultioribuſque ſermonem volo
Conſerere: Herus ſolennia inſanit meus,
Non more veſtro, verùm inaudito & novo.
Namq́; ore hianti interdiu cœlum tuens

Ὁ δὲ κεχηνὼς, λοιδορεῖται τῷ Διΐ.
Καὶ φησὶν, ὦ Ζεῦ, τί ποτε βουλεύει ποιεῖν;
Κατάθου τὸ κόρημα· μὴ κόρει τὴν Ἑλλάδα.
Ἔα ἔα.
Σιγήσαθ' ὡς φωνῆς ἀκούειν μοι δοκῶ.
Τρ. Ὦ Ζεῦ, τί δρασείεις ποθ' ἡμῶν τὸν λεών.
Λήσεις σεαυτὸν τὰς πόλεις ἐκκοκκίσας;
Οἰ. Τοῦτ' ἐστὶ δῆτα τὸ κακὸν αὔθ' ὅ 'γὼ 'λεγον.
Τὸ γὰρ παράδειγμα τῶν μανιῶν ἀκούετε.
Ἃ δ' εἶπε πρῶτον ἡνίκ' ἤρχεθ' ἡ χολὴ,
Πεύσεσθ', ἔφασκε γὰρ πρὸς αὐτὸν ἐνθαδί.
Πῶς ἄν ποτ' ἀφικοίμην ἂν, εὐθὺ τοῦ Διός.
Ἔπειτα λεπτὰ κλιμάκια ποιούμενος
Πρὸς ταῦτ' ἀνερρικᾶτ' ἂν ἐς τὸν οὐρανὸν,
Ἕως ξυνετρίβη τῆς κεφαλῆς καταρρυείς.
Ἐχθὲς δὲ μετὰ ταῦτ' ἐκφθαρεὶς, οὐκ οἶδ' ὅποι,
Εἰσήγαγ' Αἰτναῖον μέγιστον κάνθαρον,
Κἄπειτα τοῦτον ἱπποκομεῖν μ' ἠνάγκασε.
Καὐτὸς καταψῶν αὐτὸν ὥσπερ πωλίον,
Ὦ Πηγάσιόν μοι φησὶ γενναῖον πτερὸν,
Ὅπως πετήσει μ' εὐθὺ τοῦ Διὸς λαβών.
Ἀλλ', ὅτι ποιεῖ, τηδὶ διακύψας ὄψομαι.
Οἴμοι τάλας. ἴτε δεῦρο δεῦρ' ὦ γείτονες.
Ὁ δεσπότης γάρ μου μετέωρος αἴρεται
Ἱππηδὸν εἰς τὸν ἀέρ' ἐπὶ τοῦ κανθάρου.

Σύςη·

Incuſat uſque & pipulo differt Jovem.
Atq́;, Quid molire? ſcopas Juppiter
Depone, & auffer Græciam perverrere.
Manete vos,
Tacete, vocem audire viſus ſum mihi.
Try. *Quid huic popello facturus ô Juppiter?*
Vrbeſne falles ipſus exciccans tuas?
Ver. *Pol illud ecce quod modò ajebam malum.*
Inſaniarum ſpecimen en ſpicitur novum.
Ac quæ ille dixit, ira cum ferveſceret,
Scribitis: apud ſe quippe ſic locutus eſt,
Qui rectà adire regiam Jovis queam?
Deinde tenues ſcalularum machinas
Faciens in altum ſe trahebat æthera,
Donec relapſu præcipe illiſit caput:
Heriq́; poſt hæc neſcio quò eliminans
Invexit Ætnæum Scarabeum maximum,
Cui nunc equiſo cogor eſſe ingratiis:
Quemq́; ipſe blandis plauſibus pullum velut
Mulcens, ô ales fortis, inquit, Pegaſe
Ecquid volatu me ad Jovem duces tuo?
Sed aucupabo clanculùm quam rem gerat.
Me miſerum, adeſte, adeſte vicini inſimul
Omnes, herus ſublimis in cælum meus
Fertur, equitansq́; Cantharo invehit ſuo.

Σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερές.

Τρ. Ἤσυχος ἤσυχος ἠρέμα κάνθων.
Μή μοι σοβαρῶς χώρει λίαν
Εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς ῥώμῃ πίσυνος.
Πρὶν ἂν ἰδίῃς καὶ διαλύσῃς
Ἄρθρων ἶνας πτερύγων ῥύμῃ.
Καὶ μὴ πνεῖ μοι κακὸν ἀντιβολῶ
Σ'· εἰ δὲ ποιήσοις τοῦτο, κατ' οἴκους
αὐτοῦ μεῖνον τοὺς ἡμετέρους.
Οἰ. Ὦ δέσποτ' ἄναξ ὡς παραπαίεις.
Τρ. Σῖγα σίγα.
Οἰ. Ποῖ δῆτ' ἄλλως μετεωροκοπεῖς;
Τρ. Ὑπὲρ Ἑλλήνων πάντων πέτομαι.
Τόλμημα νέον παλαμησάμενος.
Οἰ. Τί πέτει; τί μάτην οὐχ ὑγιαίνεις;
Τρ. Εὐφημεῖν χρὴ καὶ μὴ φλαῦρον
Μηδὲν γρύζειν, ἀλλ' ὀλολύζειν·
Σοῖς τ' ἀνθρώποισι φράσον σιγᾶν,
Τούς τε κοπρῶνας καὶ τὰς λαύρας,
Καιναῖς πλίνθοισιν * ἀνοικοδομεῖν,
Καὶ τοὺς πρωκτοὺς ἀποκλείειν.

Σύστημα ἕτερον.

Οἰ. Οὐκ ἔσθ' ὅπως σιγήσομ' ἢν μή μοι φράσῃς.
Ὅποι πέτεσθαι διανοεῖ. Τρ. Τί δ' ἄλλο γ' ἢ
Ὡς τὸν Δί' ἐς τὸν οὐρανόν. Οἰ. Τίνα νοῦν ἔχων;
Τρ. Ἐρησόμενος ἐκεῖνον Ἑλλήνων πέρι

SYSTEMA.

Try. *Lenius incipe Canthare, ſenſim:*
Gradibus nimium parce ſuperbis
Primo incedere robore fretus.
Sudandum prius, & prius ala
Præpete nervos diſſolvendum.
Nec quid, mihi, ſis, olidum ſpires:
Sin facturus es, optem ut potius
Hiſce in noſtris maneas ædibus.
Ver. *O rex here quàm miſerè oblucinas.*
Try. *Comprime linguam.*
Ver. *Quò ſic temerè ſublimis abis?*
Try. *Pro tota propero volans Græcia*
Facinuſq; audax auſus & inſolens.
Ver. *Quid volucris es, incaſſum inſaniens?*
Try. *Auguſta eſt adhibenda faventia*
Spernenda ore obſcœna, age, jubila:
Homineſq; tuos ut ſileant jube,
Vtque latrinas atque fimeta
Anguſta novo latere hic obſtruant,
Atque obliment ſibi culos.

ALIUD SYSTEMA.

Ver. *At non tacebo ni mihi expedis prius*
Quò jam volatum deſtinas. Try. *Cœlum Iovis*
Adire tantum cogito. Ver. *Quid expetens?*
Try. *Opere rogare meditor illum maximo*

Ἀπαξαπάντων ὅτι ποιεῖν βουλεύεται.
Οἰ. Ἐὰν δὲ μὴ κατηγορεύσῃ. Τρ. Γράψομαι
Μήδοισιν αὐτὸν προδιδόναι τὴν Ἑλλάδα.
Οἰ. Μὰ τὸν Διόνυσον οὐδέποτε ζῶντός γ' ἐμοῦ.
Τρ. Οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἀλλ'. Οἰ. Ἰοὺ, ἰοὺ, ἰοὺ, ἰού.
Ὦ παιδί', ὁ πατὴρ ἀπολιπὼν ἀπέρχεται
Ἡμᾶς ἐρήμους εἰς τὸν οὐρανὸν λάθρα.
Ἀλλ' ἀντιβολεῖτε τὸν πατέρ', ὦ κακοδαίμονα.

Σύστημα ἕτερον ἀνομοιομερές.

Παι. Ὦ πάτερ, ὦ πάτερ, ἔτυμός γε ἆρ'
Δώμασιν ἡμετέροις φάτις ἥκει.
Ὡς σὺ μετ' ὀρνίθων προλιπὼν ἐμὲ
Ἐς κόρακας βαδιεῖ μεταμώνιος.
Ἔστι τι τῶνδ' ἐτύμως; εἴπ' ὦ πάτερ ὅτι φιλεῖς με.
Τρ. Δοξάσαι ἔστι κόραι. τόδ' ἐτήτυμον ἄχθομαι ὑμῖν,
Ἡνίκ' ἂν αἰτίζητ' ἄρτον πάππαν με καλοῦσαι.
Ἔνδον δ' ἀργυρίου μηδὲ ψακὰς ᾖ πάνυ πάμπαν.
Ἢν δ' ἐγὼ εὖ πράξας ἔλθω πάλιν, ἕξετ' ἐν ὥρᾳ.
Κολλύραν μεγάλην, καὶ κόνδυλον ὄψον ἐπ' αὐτῇ.
Παι. Καὶ τίς πόρος σοι τῆς ὁδοῦ γενήσεται;
Ναῦς μὲν γὰρ οὐκ ἄξει σε ταύτην τὴν ὁδόν.
Τρ. Πτηνὸς πορεύσει πῶλος. οὐ ναυστολώσομαι.
Παι. Τίς δ' ἡ 'πίνοια σοῦ 'στιν, ὥστε κάνθαρον
Ζεύξαντ' ἐλαύνειν εἰς θεοὺς, ὦ παππία.
Τρ. Ἐν τοῖσιν Αἰσώπου λόγοις ἐξηυρέθη,

Quid de univerſa Græcia ſtatuit ſemel.
Ver. *Quid ſi nihil reſpondet?* Try. *Inſcribam di-*
Medisq́; dicam prodere illum Græciam. (*cam.*
Ver. *Per Liberum iſta haud accident vivente me.*
Try. *Non eſt ut aliter accidant.* Ver. *hui hui.*
Pater faceſſens veſter, ô puellulæ,
Affectat aſtra, noſque furtim deſerit.
Sed ſupplicate vos patri ô miſerrumæ.

SYSTEMA ALIUD PARTIUM DIS-
SIMILIUM.

Pu. *O pater, ô pater, ædibus ergo,*
Fama venit veriſsima noſtris,
Te cum avibus cœlum temerè arduum
Velle capeſſere meq́; relinquere:
Verane fama fuit genitor? dic ſi quid amas me,
Try. *O natæ veri ſimile eſt, vereq́; dolebam,*
Cùm patrem panis peteretis fruſta vocantes,
Nec tamen ulla domi argenti ſcintilla niteret:
Sin rebus redeo geſtis feliciter, ingens
Panis erit ſemper pugnusq́; obſonia vobis.
Pu. *Qui poſſe ſperas itiner hoc inſiſtere?*
Neque enim vehet te navis hûc ſtataria.
Try. *Volucris vehet me pullus, haud navis feret.*
Pu. *Quid cogitatio eſt tibi ô patercule?*
*Quæ mens, * inigere cantharum ad cœli polos?*
Try. *Reperitur ille in fabulis Æſopicis*

Sächsische Landesbibliothek – Staats- und Universitätsbibliothek Dresden http://digital.slub-dresden.de/ppn331266172/15 gefördert von der Deutschen Forschungsgemeinschaft DFG

Μόνος πετεινῶν εἰς θεοὺς ἀφιγμένος.
Παι. Απιςον εἶπας μῦθον, ὦ πάτερ, πάτερ.
Οπως κάκοσμον ζῶον ἦλθεν εἰς θεούς.
Τρ. Ηλθεν κατ' ἔχθραν αἰετοῦ πάλαι ποτὲ
Ω' ἐκκυλίνδων, κ' ἀντιτιμωρούμενος.
Παι. Οὔκουν ἐχρῆν σε Πηγάσου ζεῦξαι πτερὸν,
Οπως ἐφαίνου τοῖς θεοῖς τραγικώτερος.
Τρ. Αλλ' ὦ μελέα μοι σιτίων διπλῶν ἔδει.
Νῦν δ' ἅττ' ἂν αὐτὸς καταφάγω τὰ σιτία,
Τούτοισι τοῖς αὐτοῖσι τοῦτον χορτάσω.
Παι. Τί δ' ἢν ἐς ὑγρὸν πόντιον πέσῃ βάθος,
Πῶς ἐξολισθεῖν πτηνὸς ὢν δυνήσεται.
Τρ. Επίτηδες εἶχον πηδάλιον, ᾧ χρήσομαι.
Τὸ πλοῖον δ' ἔσται, ναξιουργὴς κάνθαρος.
Παι. Λιμὴν δὲ τίς σε δέξεται φορούμενον;
Τρ. Εν Πειραιεῖ δήπου 'στὶ κανθάρου λιμήν.
Παι. Εκεῖνο τήρει, μὴ σφαλεὶς καταῤῥυῇς
Εντεῦθεν. εἶτα χωλὸς ὢν, Εὐριπίδῃ
Λόγον παράσχῃς, καὶ τραγῳδία γένῃ.
Τρ. Εμοὶ μελήσει ταῦτά γ'· ἀλλὰ χαίρετε.
Υμεῖς δέ γ' ὑπὲρ ὧν τοὺς πόνους ἐγὼ πονῶ,
Μὴ βδεῖτε, μηδὲ χέζεθ' ἡμερῶν τριῶν,
Ως εἰ μετέωρος οὗτος ὢν ὀσφρήσεται,
Καλωκάρα ῥίψας με βουκολήσεται.
Αλλ' ἄγε Πήγασε χώρει χαίρων,
Χρυσοχάλινον πάταγον ψαλίων

Δια-

Solus volucres inter iviſſe ad deos.
Pu. *Credenda non eſt fabula, ô pater, pater.*
Viſiſſe olentem beſtiam uſque ad cælites.
Try. *Aquilam peroſus venit olim, & illius*
Dejecit ova, & ultus adverſarium eſt.
Pu. *Præſtabat ergò jungere alas Pegaſi,*
Mirandus ut diis amplius faceres fidem.
Try. *At ô miſellæ duplici cibo mihi*
Opus fuiſſet, nam quibus veſcor cibis
Iiſdem volucrem poſt ſatullo cantharum.
Pu. *Quid ſi in profundum decidat forſan mare?*
Qui poterit æquor verrere ales inſolens?
Try. *Clavo lubenter utar hocce induſtrio,*
Eritq; navis facta Naxi cantharus.
Pu. *Quis applicante portus accipiet ratem?*
Try. *Piræus ingens canthari portu cluet.*
Pu. *At hoc cave ſis, ne ruens temerario*
Fallare caſu, tum catax Euripidi
Occaſionem præbeas Tragœdiæ.
Try. *Satis hoc cavebo: cæterum valete vos*
Quorum labores gratia iſtos exſequor,
Triduumq; totum ne cacate aut pedite.
Ne ſi iſte in altum ſubvolans olfecerit
Fallens me adaxit, præcipemq; perduit.
Ergo age Pegaſe lætus gradere,
Auricoloris ſtrepitum freni

Motare

Διακινήσας φαιδροῖς ὠσίν.
Τί ποιεῖς, τί ποιεῖς. ποῖ παρακλίνεις
τοὺς μυκτῆρας πρὸς τὰς λαύρας.
Ιἑ, σαυτὸν θαῤῥῶν ἀπὸ γῆς.
Κᾆτα δρομαίαν πτέρυγ' ἐκτείνων,
Ορθῶς χώρει Διὸς εἰς αὐλάς·
ἀπὸ μὲν κάκκης τὴν ῥῖν' ἀπέχων,
ἀπό θ' ἡμερινῶν σιτίων πάντων.
Ανθρωπε τί δρᾷς οὗτος ὁ χέζων
Εν Πειραιεῖ παρὰ ταῖς πόρναις,
ἀπολεῖς. οὐ κατορύξεις
Κἀπιφορήσεις τῆς γῆς πολλὴν;
Κἀπιφυτεύσεις ἕρπυλον ἄνω,
Καὶ μύρον ἐπιχεῖς, ὡς ἢν τι πεσὼν
Ενθένδε πάθω, τοὐμοῦ θανάτου
Πέντε τάλανθ' ἡ πόλις ἡ Χίων
Διὰ τὸν σὸν πρωκτὸν ὀφλήσει.
Οἴμ' ὡς δέδοικα, κοὐκέτι σκώπτων λέγω.
Ω μηχανοποιέ· πρόσεχε τὸν νοῦν ὡς ἐμέ,
Ηδη στροφεῖ τι πνεῦμα περὶ τὸν ὀμφαλόν,
Κεὶ μὴ φυλάξεις, χορτάσω τὸν κάνθαρον.
Ατὰρ ἐγγὺς εἶναι τῶν θεῶν ἐμοὶ δοκῶ.
Καὶ δὴ καθορῶ τὴν οἰκίαν τὴν τοῦ Διός.
Τίς ἐν Διὸς θύραισιν· οὐκ ἀνοίξετε;
Ερ. Πόθεν βροτοῦ με προσέβαλ' ὦναξ Ηράκλεις.
Τουτὶ τί ἐστι τὸ κακόν. Τρ. Ιπποκάνθαρος.

Ερ. Ω

Motare auribus incipe rectis.
Quid agis? quid agis? quò declinas
Nares olidos ad ſeceſſus?
Tollere fidens procul è terra
Et panſis perniciter alis
Ad Iovis aulam dirige curſum.
Parce cacamina tangere nare
Atque cibaria quottidiana.
Heus tu quid facis? heus tu qui cacas
Prope Pyrei turpe lupanar.
Perij, perij, pergin' fodere
Atque injecta condere terra?
Et ſerpyllum ſuper inſerere
Vnguentumq́, infundere, ne ſi
Forte hic corruo perditus, urbs Chia
Culi ergo tui pro morte mea
Mulctetur quinq; talentis.
Hei mi extimeſco, facere ludos deſino.
O machinarie, mentis huc niſum adijce
Fœdi umbilicum ſpiritus vortex ferit,
Ni fers opem mihi, ſaturabo cantharum.
Sed video eſſe cœlites propter Deos,
Et jam tueri ſplendidam Iovis domum.
Quis limina obſervat Iovis? quin panditis?
Mer. *Vnde hominis accidit odor, ô rex Hercule?*
Quid hoc negotij aut mali? Tr. *Hippocantharus.*

Ερ. Ω μιαρὲ καὶ τολμηρὲ κἀναίσχυντε σύ.
Καὶ μιαρὲ καὶ παμμίαρε καὶ μιαρώτατε.
Πῶς δεῦρ' ἀνῆλθες ὦ μιαρῶν μιαρώτατε.
Τί σοι ποτ' ἐστὶ τοὔνομ' οὐκ ἐρεῖς; Τρ. Μιαρώτατος.
Ερ. Ποδαπὸς τὸ γένος εἶ, φράζε μοι; Τρ. Μιαρώτατος.
Ερ. Πατὴρ δέ σοι τίς ἐστιν; Τρ. Ἐμοὶ μιαρώτατος.
Ερ. Οὔτοι μὰ τὴν γῆν ἔσθ' ὡς οὐκ ἀποθανεῖ,
Εἰ μὴ κατερεῖς μοι τοὔνομ' ὅτι ποτ' ἐστί σοι.
Τρ. Τρυγαῖος, Ἀθμονεύς, ἀμπελουργὸς δεξιός·
Οὐ συκοφάντης, οὐδ' ἐραστὴς πραγμάτων.
Ερ. Ἥκεις δὲ κατὰ τί; Τρ. Τὰ κρέα ταυτί σοι φέρων.
Ερ. Ω δειλακρίων. πῶς ἦλθες, ὦ γλίσχρων. Τρ. Ὁρᾷς,
Ως οὐκ ἔτ' εἶναί σοι δοκῶ μιαρώτατος.
Ἴθι νυν. κάλεσόν μοι τὸν Δί'. Ερ. Ἰή, ἰή, ἰή.
Ὅτ' οὐδὲ μέλλεις ἐγγὺς εἶναι τῶν θεῶν.
Φροῦδοι γὰρ εἰσὶν ἐχθὲς ἐξῳκισμένοι.
Τρ. Ποῖ γῆς; Ερ. Ἰδοὺ γῆς. Τρ. Ἀλλὰ ποῖ; Ερ. Πόρρω πάνυ
Ὑπ' αὐτὸν ἀτεχνῶς τοὐρανοῦ τὸν κύτταρον·
Τρ. Πῶς οὖν σὺ δῆτ' ἐνταῦθα κατελείφθης μόνος;
Ερ. Τὰ λοιπὰ τηρῶ σκευάρια τὰ τῶν θεῶν.
Χυτρίδια, καὶ σανίδια, κἀμφορείδια.
Τρ. Ἐξῳκίσαντο δ' οἱ θεοί, τίνος οὕνεκα;
Ερ. Ἕλλησιν ὀργισθέντες. εἶτ' ἐνταῦθα μὲν

Mer. *O dire & audax, impudens, nequiſsume*
Sceleſte, perdite, improbe, & ſacerrume,
O perditorum perditiſsime omnium,
Quid huc venis? quod nomen eſt? Try. *Nequiſsumus.*
Me. *Quis genere es? unde? fare,* Tr. *perditiſſumus.*
Mer. *Quo cretus autem patre?* Tr. *perditiſſumo.*
Mer. *Vitare non potes ecere infortunium,*
Aut expedibis, quod tibi nomen ſiet.
Try. *Trygæus Athmonenſis vinitor bonus,*
Nec curioſus, nec calumniarum amans.
Mer. *Quid huc tibi aditio eſt?* Try. *Fero has carnes tibi.*
Mer. *Timidiſsime omnium, huc nevenisti?* Tr. *Vides*
Non jam videri me tibi nequiſſumum?
Abi Iovemq́ huc ſiſte mihi. Mer. *hui, hui, hui.*
Abeſſe crede te à diis longiſsimè,
Heri relicta eliminantibus domo.
Try. *Quò gentium?* Mer. *En quò.* Try. *At quò?*
Mer. *Oppidò certè procul,*
Omninò ad ipſum operculum cœli ultimum.
Try. *Quid ergo, quæſo, ſolus hic relictus es?*
Mer. *Vt reliqua ſervem cælitum vaſaria,*
Ollas, tabellas, frivola, amphoralia.
Try. *Mutare ſedes cauſa quæ ſuaſit Deos?*
Mer. *Græcis quòd eſſent maxumè infenſi, hinc ubi*

Ιν' ἦσαν αὐτοὶ τὸν πόλεμον κατῴκισαν,
Υμᾶς παραδόντες δρᾶν ἀτεχνῶς ὅτι βούλεται.
Αὐτοὶ δ' ἀνῳκίσανθ' ὅπως ἀνωτάτω,
Ινα μὴ βλέποιεν μαχομένους ὑμᾶς ἔτι,
Μὴ δ' ἀντιβολούντων μηδὲν αἰσθανοίατο.
Τρ. Τοῦ δ' εἵνεχ' ἡμᾶς ταῦτ' ἔδρασαν εἰπέ μοι.
Ερ. Οτὶ πολεμεῖν ᾑρεῖσθ' ἐκείνων πολλάκις
Σπονδὰς ποιούντων· καὶ μὲν οἱ Λακωνικοὶ
Υπερβάλοιντο μικρὸν, ἔλεγον ἂν ταδὶ,
Ναὶ τὼ σιὼ, νῦν Ἀττικίων δώσει δίκαν.
Εἰ δ' αὖτι πράξαιντ' ἀγαθὸν ἀττικωνικοὶ
Κἄλθοιεν οἱ Λάκωνες εἰρήνης πέρι,
Ελέγετ' ἂν ὑμεῖς εὐθὺς, ἐξαπατώμεθα.
Νὴ τὴν Ἀθηνᾶν, νὴ Δί' οὐχὶ πειστέον.
Ηξιουσι καὖθις ἢν ἔχωμεν τὴν πύλον.
Ο* γοῦν χαρακτὴρ ἡμεδαπὸς τῶν ῥημάτων
Ων οὕνεκ' οὐκ οἶδ' εἴποτ' εἰρήνην ἔτι
Το λοιπὸν ὄψεσθ'. Τρ. Ἀλλὰ ποῖ γὰρ οἴχεται;
Ερ. Ο πόλεμος αὐτὴν ἐνέβαλ' εἰς ἄντρον βαθύ.
Τρ. Εἰς ποῖον; Ερ. Εἰς τουτὶ τὸ κάτω· κἄπειθ' ὁρᾷς,
Οσους ἄνωθεν ἐπεφόρησε τῶν λίθων,
Ινα μὴ λάβητε μηδέποτ' αὐτήν; Τρ. Εἰπέ μοι·
Ημᾶς δὲ δὴ τί δρᾶν παρασκευάζεται;
Ερ. Οὐκ οἶδα πλὴν ἓν, ὅτι θυείαν ἑσπέρας
Υπερφυᾶ τὸ μέγεθος εἰσενήνοχε.
Τρ. Τί δῆτα ταύτῃ τῇ θυείᾳ χρήσεται;
Ερ. Τρίβειν ἐν αὐτῇ τὰς πόλεις βουλεύεται.

Sächsische Landesbibliothek – Staats- und Universitätsbibliothek Dresden
http://digital.slub-dresden.de/ppn331266172/22
gefördert von der Deutschen Forschungsgemeinschaft DFG

Focos amabant collocant bellum Dij
Cui vos propinant arbitratu ut agat ſuo,
Ipſi in ſupernas quàm procul betunt plagas,
Ne prælian tes vos tuantur invicem,
Aut obſecrantes audiant vel ſentiant.
Try. *Quæ cauſa cur nos oderint? ediſſere.*
Mer. *Quod fœdera illi cum ferirent ſæpius,*
Certare bello maluiſtis, quippe ſi
Paulo Laconum potior eſſet factio,
Nunc per gemellos Attici pœnas luent,
Ajebat: at ſi proſperè eſſet Atticis,
Circumvenimur, inquiebatis ſtatim,
Ne per Minervam, per Iovem credamus his,
Iterum redibunt ſi ſemel potimur Pylum:
Atq; hæc loquendi forma veſtra ut plurimũ eſt.
Quoius petendam gratia pacem haud ſcio
An quibitis videre poſt-illa. Try. *Quo abit?*
Mer. *Hanc in remotos abdidit bellum ſpecus.*
Try. *In quos?* Mer. *in iſtos inferos, dein vides*
Objecta ſaxa quæ ſuper congeſſerit
Ne prendere ipſam ſit facul vobis. Try. *Age,*
Memora quod in nos grande deſignat malum.
Mer. *Neſcio, niſi quod veſperi mortarium*
Ingens, capaxq; vaſtitatis intulit.
Try. *Quid hoc facere ſe poſtulat mortario?*
Mer. *Græcas in illo pinſere urbes cogitat.*

Ἀλλ' εἶμι, καὶ γὰρ ἐξιέναι γνώμην ἐμὴν
Μέλλει. θορυβεῖ γοῦν ἔνδον. Τρ. Οἴμοι δείλαιος,
φέρ' αὐτὸν ἀποδρῶ, καὶ γὰρ ὥσπερ ᾐσθόμην
Καὐτὸς θυείας φθέγμα πολεμιστηρίας.
Πό. Ἰὼ βροτοὶ, βροτοὶ, βροτοὶ, πολυτλήμονες.
Ὡς αὐτίκα μάλα τὰς γνάθους ἀλγήσετε.
Τρ. Ὦναξ Ἄπολλον τῆς θυείας τοῦ πλάτους,
Ὅσον κακὸν, καὶ τοῦ πολέμου καὶ * τοῦ βλέμματος.
Ἀρ' οὗτος ἐστ' ἐκεῖνος ὃν καὶ φεύγομεν;
Ὁ δεινὸς, ὁ ταλαύρινος, ὁ κατὰ τοῖν σκελοῖν;
Πό. Ἰὼ Πρασιαὶ τρισάθλιαι, καὶ πεντάκις,
Καὶ πολλοδεκάκις, ὡς ἀπολεῖσθε τήμερον.
Τρ. Τουτὶ μὲν ἄνδρες οὐδὲν ἡμῖν πρᾶγμά πω.
Τὸ γὰρ κακὸν τοῦτ' ἐστι τῆς Λακωνικῆς.
Πό. Ἰὼ Μέγαρα Μέγαρ' ὡς ἐπιτρίψεσθ' αὐτίκα,
Ἅπαξ ἅπαντα καταμεμυτλωτευμένα.
Τρ. Βαβαὶ βαβαιὰξ, ὡς μεγάλα καὶ δριμέα
Τοῖσι Μεγαρεῦσιν ἐνέβαλε τὰ κλαύματα.
Πό. Ἰὼ Σικελία, καὶ σὺ δ' ὡς ἀπόλλυσαι·
Οἵα πόλις τάλαινα διακναισθήσεται.
Φέρ' ἐπιχέω καὶ τὸ μέλι τουτὶ τἀττικόν.
Τρ. Οὗτος, παραινῶ μέλιτι χρῆσθαι θατέρῳ.
Τετρώβολον τοῦτ' ἐστι, φείδου τ' Ἀττικοῦ.
Πό. Παῖ παῖ Κυδοιμέ. Κυδ. Τί με καλεῖς; Πό. Κλαύσει μακρά.
Ἕστηκας ἀργός· οὑτοσί σοι γὰρ κόνδυλος.

Sed hinc faceſſo, opinor egreſſum parat:
Iam trepidat intus atq; turbat. Try. *Hei mihi,*
Quin do in pedes me protinam? quippe audio
Egomet ſonorem bellici mortarij.
Bel. *O miſera & ærumnoſa gens mortalium*
Maxilla vobis quàm dolebit utraque.
Tr. *O vaſtitatem Phœbe rex mortarij,*
O quale belli quale & aſpecti malum:
An ille vero eſt opere quem ſic maximo
Effugimus? ille durus, infractus pedes?
Bel. *Ter io quaterq; vos miſeræ adhæc quinquies*
Decieſque Praſiæ, ut occidiſtis funditus!
Tr. *Ad nos nihil adhuc, ô viri, illa pertinent:*
Regionis iſtuc eſt malum Laconicæ.
Bel. *Io Megara, Megara, heu minutatim omnia*
Numerò interenda, ceu moreti potio.
Tr. *Babæ babæ, attat, heu ut ingentes modo*
Injecit acres lacrymas Megarenſibus.
Bel. *Io ut occidiſti, & tu ferax Sicania.*
Heu qualis urbs miſella fartim diſperit.
Cedò hocce ut infundam ſuper mel Atticum.
Tr. *Heus tu, tibi inquam alio potes melle utier.*
Hoc emitur obolis quattuor, parce Attico.
Bel. *Puer puer Tumultus.* Tumultus. *Ecquid me vocas?*
Bel. *Ignavus hic ſtas, ocioſus, vapula,*

Ὡς δριμύς. Κυδ. Οἴμοι μοι τάλας ὦ δέσποτα.
Μῶν τῶν σκορόδων ἐνέβαλες εἰς τὸν κόνδυλον;
Πό. Οἴσεις ἀλετρίβανον τρέχων. Κυ. Ἀλλ' ὦ μέλε
οὐκ ἔστιν ἡμῖν· ἐχθὲς εἰσῳκίσμεθα.
Πό. Οὔκουν παρ' Ἀθηναίους μεταθρέξει ταχύ.
Κύ. Ἔγωγε νὴ Δί'. εἰ δὲ μή γε κλαύσομαι.
Τρ. Ἄγε δὴ τί δρῶμεν ὦ πονήρ' ἀνθρώπια.
Ὁρᾶτε τὸν κίνδυνον ἡμῖν ὡς μέγας;
Εἴπερ γὰρ ἥξει γε τὸν ἀλετρίβανον φέρων,
Τούτῳ ταράξει τὰς πόλεις καθήμενος.
Ἀλλ' ὦ Διόνυσ' ἀπόλοιτο, καὶ μὴ 'λθοι φέρων.
Πό. Οὗτος. Κυ. Τί ἐστιν; Πό. Οὐ φέρεις. Κυ. Τὸ
δεῖνα γὰρ
Ἀπόλωλ' Ἀθηναίοις ἀλετρίβανος ὁρᾷς,
Ὁ βυρσοπώλης ὃς ἐκύκα τὴν Ἑλλάδα.
Τρ. Εὖγ' ὦ δέσποινα πότνι' Ἀθηναία ποιῶν,
Ἀπόλωλ' ἐκεῖνος, κἀν δέοντι τῇ πόλει,
Ἢ πρίν γε τὸν μυττωτὸν ἡμῖν ἐγχέαι.
Πό. Οὔκουν ἕτερον δῆτ' ἐκ Λακεδαίμονος μέτει
Ἀνύσας τι. Κυδ. Ταῦτ' ὦ δέσποθ'. Πό. Ἧκέ
νυν ταχύ.
Τρ. Ὦνδρες, τί πεισόμεσθα; νῦν ἀγὼν μέγας.
Ἀλλ' εἴ τις ἡμῶν ἐν Σαμοθρᾴκῃ τυγχάνει
Μεμυημένος, νῦν ἐστὶν εὔξασθαι καλόν.
Ἀποστραφῆναι τοῦ μετιόντος τὼ πόδε.

Κυ.

En quam acer iſte colaphus. Tum. *Hei mihi ô here*
Colapho indidiſtin' allij acrimoniam?
Bel. *Fereſne piſtillum ocyus?* Tum. *Neſciſne tu*
Non eſſe nobis? demigravimus heri adhuc.
Bel. *Quin mutuare ab Athenienſibus licet.*
Tum. *O Juppiter, licet, ſed abſque lachrymis.*
Tr. *Homunculi ô miſerrumi quid facto opus?*
Videte quantum nos manet periculum,
Nam ſi redierit iſte piſtillum ferens,
Vrbes ſedendo comminutas triuerit.
O Bacche, pereat, ne reverſus adferat.
Bel. *Heus tu.* Tum. *quid eſt?* Bel. *Nil ergo fers.* Tum. *Enim vides*
Piſtillus ille Athenienſis nullus eſt,
Turbator ille Græciæ coriarius.
Try. *O domina Pallas! O verenda maxumè,*
Benè eſt, & urbis cecidit in rem, ſi prius
Quàm nos moretum bibimus, is verò occidit.
Bel. *Fer igitur alium quàm citò ex Lacedæmone.*
Hoccine agis annon? Tum. *Hoc quidem.* Bel. *At fer ocyus.*
Try. *Periculum ingens, ô viri, nos obſidet:*
Sed ſi quis eſt noſtrum, Samothracum Deûm
In caſto initiatus, precium operæ eſt, ut is
Precibus euntis poſtulet rumpi pedes.

Κυδ. Οἴμοι τάλας. οἴμοιγε κᾆτ' οἴμοι μάλα.
Πόλ. Τί ἐστι. μῶν οὐκ αὖ φέρεις; Κυδ. ἀπόλωλε γὰρ
Καὶ τοῖς Λακεδαιμονίοισι κακὸς ἀλετρίβανος.
Πόλ. Πῶς ὦ πανοῦργ'; Κυδ. Ἐς τἀπὶ Θρᾴκης χωρία
Χρήσαντες ἑτέροις αὐτὸν, εἶτ' ἀπώλεσαν.
Τρ. Εὖ γ' εὖγε ποιήσαντες ὦ διοσκόρω.
Ἴσως ἂν εὖ γένοιτο· θαρρεῖτ' ὦ βροτοί.
Πό. ἀπόφερε τὰ σκεύη λαβὼν ταυτὶ πάλιν.
Ἐγὼ δὲ δοίδυκ' εἰσιὼν ποιήσομαι.
Τρ. Νῦν τοῦτ' ἐκεῖν' ἥκει τὸ Δάτιδος μέλος,
Ὁ δεφόμενός ποτ' ἦδε τῆς μεσημβρίας,
Ὡς ἥδομαι καὶ τέρπομαι, καὶ χαίρομαι.
Νῦν ἐστιν ἡμῖν ὦ 'νδρες Ἕλληνες καλὸν,
Ἀπαλλαγεῖσι πραγμάτων τε καὶ μαχῶν,
Ἐξελκύσαι τὴν πᾶσιν εἰρήνην φίλην,
Πρὶν ἕτερον αὖ δοίδυκα κωλῦσαί τινά.
Ἀλλ' ὦ γεωργοὶ κἄμποροι καὶ τέκτονες,
Καὶ δημιουργοὶ καὶ μέτοικοι καὶ ξένοι,
Καὶ νησιῶται δεῦρ' ἴτ', ὦ πάντες λέῳ.
Ὡς τάχιστ' ἄμας λαβόντες, καὶ μοχλοὺς καὶ σχοινία.
Νῦν γὰρ ἡμῖν ἁρπάσαι πάρεστιν ἀγαθοῦ δαίμονος.
Χο. Δεῦρο πᾶς χώρει προθύμως εὐθὺ τῆς σωτηρίας.
Ὦ πανέλληνες, βοηθήσωμεν εἴπερ πώποτε,
Τάξεων ἀπαλλαγέντες καὶ κακῶν φοινικικῶν.
Ἡμέρα γὰρ ἐξέλαμψεν ἥδε μισολάμαχος.

Tu. *Heu miſerũ eheu me, rurſus heu miſerrimum.*
Bel. *Quid iſtud, an nec dum attuliſti?* Tum. *Etiam occidit*
Piſtillus ille perditus Lacedæmonis.
Bel. *Ain' ſceleſte?* Tum. *Thraciam verſus plagam*
Legatus aliis ferre ſuppetias, perit.
Try. *Eja gemelle Caſtor, ô factum benè,*
Benè forſan iſtud vorterit; ſperate vos.
Bel. *Sume iſta vaſa rurſus & munda probè:*
Piſtillum at ipſe ingreſſus expedivero.
Try. *Nunc cantio illa Datidis mentem ſubit,*
Cinædus olim quam canit meridie,
Quàm lætor, & delector atque gaudeo:
At nunc decet nos, ô viri Græcanici,
Labore functos cladibuſq; duellicis
Eruere pacis numen optatum omnibus,
Piſtillus illud antequam alius porceat:
Verùm ò Coloni nundinatores, Fabri
Et opifices, & hoſpites & advenæ,
Et inſulares huc adeſte, omniſq; plebs
Sumite actutum vacilla cumq; vectes funibus:
Quippe nunc nobis bono fas eſt fruiſci numine.
Chor. *Huc alacres viſite omnes ad ſalutis ſemitã,*
Univerſi adeſte Græci, nunc opem nos ferre opus
Liberatos tot maniplis & cruore bellico:
Nam dies illuxit hæc inviſa pugnæ & prælio,

Sächsische Landesbibliothek – Staats- und Universitätsbibliothek Dresden http://digital.slub-dresden.de/ppn331266172/29 gefördert von der Deutschen Forschungsgemeinschaft DFG

Πρὸς τάδ᾽ ἡμῖν ὅτι χρὴ δρᾶν, φράζε κἀρχιτεκτόνει.
Οὐ γὰρ ἔσθ᾽ ὅπως ἀπελθεῖν ἂν δοκῶ μοι τήμερον
Πρὶν μοχλοῖς καὶ μηχαναῖσιν εἰς τὸ φῶς ἀνελκύσαι
τὴν θεῶν πασῶν μεγίστην καὶ φιλαμπελωτάτην.
Τρ. Οὐ σιωπήσεσθ᾽ ὅπως μὴ περιχαρεῖς τῷ πράγματι.
Τὸν πόλεμον ἐκζωπυρήσετ᾽ ἔνδοθεν κεκραγότες;
Χο. Ἀλλ᾽ ἀκούσαντες τοιούτου χαίρομεν κηρύγματος.
Οὐ γὰρ ἦν ἔχοντας ἥκειν σιτί᾽ ἡμερῶν τριῶν.
Τρ. Εὐλαβεῖσθ᾽ ἐκεῖνον τὸν κέρβερον καὶ δεδίτεσθε †
Μὴ παφλάζων καὶ κεκραγὼς, ὥσπερ ἡνίκ᾽ ἐνθάδ᾽ ἦν,
Ἐμποδὼν ἡμῖν γένηται τὴν θεὸν μὴ ᾽ξελκύσαι.
Χο. Οὔτι καὶ νῦν ἐστὶν αὐτὴν ὅς τις ἐξαιρήσεται.
Ἢν ἅπαξ ἐς χεῖρας ἔλθῃ τὰς ἐμάς. ἰού, ἰού.
Τρ. Ἐξολεῖτέ μ᾽ ὦνδρες εἰ μὴ τῆς *βοῆς ἀνήσετε.
Ἐκδραμὼν γὰρ πάντα ταυτὶ συνταράξει τοῖν ποδοῖν.
Χο. Ὡς κυκάτω, καὶ πατείτω πάντα ταραττέτω,
Οὐ γὰρ ἂν χαίροντες ἡμεῖς τήμερον παυσαίμεθ᾽ ἄν.
Τρ. Τί τὸ κακόν; τί πάσχετ᾽ ὦνδρες; μηδαμῶς πρὸς τῶν θεῶν
Πρᾶγμα κάλλιστον διαφθείρητε διὰ τὰ σχήματα.
Χο. Ἀλλ᾽ ἔγωγ᾽ οὐ σχηματίζειν βούλομ᾽· ἀλλ᾽ ὑφ᾽ ἡδονῆς,
οὐκ ἐμοῦ κινοῦντος, αὐτὼ τὼ σκέλη χορεύετον.
Τρ. Μή τι καὶ νυνί γ᾽ ἔτ᾽. ἀλλὰ παῦε παῦ᾽ ὀρχούμενος.

Jam laboris nil recuſandum puto hodie, ſi modò
Protrahamus machinis ad publici auras luminis
Maximam omnium dearum, & magnam amicam vitium.
T. *Hem tacete, ſultis, ut ne effuſi in altum gaudiū*
Intus hic bellum excitetis editis clamoribus.
Ch. *Sed juvat nos hocce plebis murmurans præconium,*
Cùm trium nobis dierum deforet viaticum.
Tr. *Attamen vos hunc cavete cum timore Cerberū*
Ne ferociente clamoſius furore, ut hic prius
Quò minus Deū extrahatis impedimento fuat.
Ch. *Nullus illam ne quidem nunc vindicabit gentium,*
Libera in manus ſemel ſi venerit meas, hui.
Tr. *Pcl viri peſſumdatis me, ni tumultu parcitis,*
Convolante namq́; planta cuncta mox turbaveverit.
Ch. *Miſceat, conculcet omnia, atq́; turbet funditus:*
Non enim gaudere deſinemus hodie hoc gaudiū.
Tr. *Quid mali? quæ inſania iſta eſt, per deos rogo viri*
Ne per hos motus opus belliſſimum corrumpite.
Ch. *Nō voluntas hoc ſuadet, ſed voluptas maxima,*
Ipſa namq́; ſpontè ſaltant crura, nil movente me.
Tr. *Hoc ne agunt & nunc? age impone ergo finem ſaltibus.*

Ch. En

Χο. Ην ἰδού· καὶ δὴ πέπαυμαι. Τρ. Φῆς γε· παύῃ
δ' οὐδέπω.
Χο. Εν μὲν οὖν τουτί μ' ἔασον ἑλκύσαι, καὶ μηκέτι.
Τρ. τοῦτο νυν, καὶ μηκέτ' ἄλλο μηδὲν ὀρχήσεσθ'
ἔτι.
Χο. οὐκ ἂν ὀρχησαίμεθ', εἴπερ ὠφελήσαιμέν τί σε.
Τρ. Ἀλλ' ὁρᾶτ' οὔπω πέπαυσθε. Χο. τουτοδὶ νὴ τὸν
Δία.
τὸ σκέλος ῥίψαντες ἤδη λήγομεν τὸ δεξιόν.
Τρ. ἐπιδίδωμι τοῦτό γ' ὑμῖν, ὥστε μὴ λυπεῖν ἔτι.
Χορ. Ἀλλὰ καὶ τ' ἀριστερόν τοι μ' ἔστ' ἀναγκαίως ἔ-
χον.
Ηδομαι γὰρ καὶ γέγηθα, καὶ πέπορδα, καὶ γελῶ,
Μᾶλλον ἢ τὸ γῆρας ἐκδὺς, ἐκφυγὼν τὴν ἀσπίδα.
Τρ. Μηκέτ' οὖν νυνί γε χαίρετ'· οὐ γὰρ ἴστε πω
σαφῶς.
Ἀλλ' ὅταν λάβωμεν αὐτὴν, τηνικαῦτα χαίρετε.
Καὶ βοᾶτε, καὶ γελᾶτε,
Ηδη δ' ἐξέσται τόθ' ὑμῖν
Πλεῖν, μένειν, κινεῖν, καθεύδειν,
Ες πανηγύρεις θεωρεῖν,
Εστιᾶσθαι, κοτταβίζειν,
Συβαρίζειν, ἰοὺ ἰοὺ κεκραγέναι.
Χο. Εἰ γάρ μοι γένοιτ' ἰδεῖν ταύτην τὴν ἡμέραν ποτέ.
Πολλὰ γὰρ ἀνεσχόμην
Πράγματά τε καὶ στιβάδας, ἃς ἔλαχε Φορμίων,

Ch. *En vides ut deſino.* Tr. *inquis, ſed tamen non deſinis.* (*plius:*

Ch. *At ſine hoc tantummodo ſaltare me, & nil am-*

Tr. *Hoc quidem nunc ſiverim, ſed poſt nihil ſaltabitis,*

Ch. *Fiet, haud ſaltabimus, non ſi tuo id fiat bono.*

Tr. *Sed nec hæc dum deſita eſt ſaltatio.* Ch. *En hanc per Jovem.*

Dexteram jactavero cùm tibiam, tum deſita eſt.

Tr. *Hoc adhuc ſirim quidem, at ne poſt id hac turbas date.* (*ſimul.*

Ch. *Sed ſiniſtrum crus neceſſe eſt ut trahens jactem*

Nempe rideo, atq; lætus pedo, gaudeo magis

Quàm ſenecta anguis ſolutus, quando fugi hanc viperam. (*tares.*

Tr. *Parcius ſed gaudeatis, nondum enim comper-*

Sin eam prehendimus, tunc ut libet gaudere fas,

Cumque riſu jubilare,

Jamq; tum dormire vobis,

Ire, ſtare, nare fas eſt,

Faſque nundinis vacare,

Luſibus, conviviſque

Dapticis, clamare & ohe.

Ch. *O mihi ſi detur iſtam olim videre almam diē.*

Nam toleravi mala.

Plurima, ſegeſtriaq; Phormio quibus fuit:

Nec

Κοὐκέτ᾽ ἂν μ᾽ εὕροις δικαςὴν δριμὺν οὐδὲ δύσκο-
λον. (τοῦ.
Οὐδὲ τοὺς τρόπους γε δήπου σκληρὸν ὥσπερ καὶ πρό-
Ἀλλ᾽ ἁπαλόν γ᾽ ἂν μ᾽ ἴδοις,
Καὶ πολὺ νεώτερον, ἀ-
παλλαγέντα πραγμάτων.
Καὶ γὰρ ἱκανὸν χρόνον ἀ-
πολλύμεθα καὶ κατατετρίμμεθα πλανώμενοι
Ἐς Λύκειον, κἀκ Λυκείου
Σὺν δορὶ σὺν ἀσπίδι τε.
Ἀλλ᾽ ὅ, τι μάλιςα χαιρούμεθα ποιοῦντες, ἄγε
Φράζε, σὲ γὰρ αὐτοκράτο-
ρ᾽ εἵλετ᾽ ἀγαθή τις ἡμῖν τύχη.
Τρ. Φέρε δὴ κατίδω ποῖ τοὺς λίθους ἀφέλξομεν.
Ἑρ. Ὦ μιαρὲ καὶ τολμηρὲ, τί ποιεῖν διανοεῖ;
Τρ. Οὐδὲν πονηρὸν, ἀλλ᾽ ὅπερ καὶ Κιλλικών.
Ἑρ. Ἀπόλωλας ὦ κακόδαιμον. Τρ. Οὐκοῦν ἢν
λάχω
Ἑρμῆς γὰρ ὢν κλήρῳ ποιήσεις οἶδ᾽ ὅτι.
Ἑρ. Ἀπόλωλας ἐξόλωλας. Τρ. Ἐς τίν᾽ ἡμέραν.
Ἑρ. Ἐς αὐτίκα μάλ᾽. Τρ. Ἀλλ᾽ οὐδὲν ἠμπόληκά πω,
Οὔτ᾽ ἄλφιτ᾽ οὔτε τυρὸν, ὡς ἀπολούμενος.
Ἑρ. Καὶ μὴν ἐπιτέτριψαί γε. Τρ. Κᾆτα τῷ τρόπῳ
Οὐκ ᾐθόμην ἀγαθὸν τοσουτονὶ λαβών.
Ἑρ. Ἆρ᾽ οἶσθα θάνατον ὅτι προεῖφ᾽ ὁ Ζεὺς, ὃς ἂν
ταύτην ἀνορύττων εὑρεθῇ; Τρ. Νῦν ἆρά με

Ἅπασ᾽

Sächsische Landesbibliothek – Staats- und Universitätsbibliothek Dresden http://digital.slub-dresden.de/ppn331266172/34 gefördert von der Deutschen Forschungsgemeinschaft DFG

Nec ſeverum poſtea me judicem, vel tetricum
Dixeris, nec præditum aſperis, ut ante, moribus,
Sed facilem inveneris,
Et magis adhuc juvenem,
Anxietas ſi perit
Jamq́ ſatis atque nimis
Occidimus & penitus opprimimur, heu vagi
Dum frequentamus Lycéum
Cum clypeo & haſta habili.
Porrò age quid eſt tibi quod efficere poſſumus,
Expedi, age? nam bona ſors
Te voluit eſſe nobis ducem.
Try. *Sed viſo quorſum ſaxa dimovebimus.*
Mer. *Sceleſte & audax, quale facinus deſtinas?*
Try. *Nihil ſiniſtri, ſed quod olim Cillicon.*
Mer. *Miſer periiſti.* Try. *ſi quidem id ſors juſſerit:*
Nam ſorte, cùm ſis Mercurius, facturus es.
Mer. *At occidiſti, nullus es.* Try. *In quam diem?*
Mer. *Jam mox.* Tr. *Tamen nil comparavi caſei,*
Nihil farinæ mortis ad viaticum.
Mer. *Peniſſume devotus es.* Try. *Quo fit modo*
Vt iſtud acceptum bonum nec ſenſerim?
Mer. *Scin' eſſe morti deſtinatum illum ab Jove*
Qui repperibit erutam hanc? Tr. *Nunc ergo me*

Απισ' ἀνάγκη γ' ἀποθανεῖν; Ερ. Εὖ ἴσθ' ὅτι.
Τρ. Ες χοιρίδιόν μοι νῦν δάνεισον τρεῖς δραχμάς.
Δεῖ γὰρ μυηθῆναί με πρὶν τεθνηκέναι.
Ερμ. Ω Ζεῦ κεραυνοβρόντα. Τρυ. Μὴ, πρὸς τῶν θεῶν,
Ημῶν κατείπῃς ἀντιβολῶ σε δέσποτα.
Ερ. Οὐκ ἂν σιωπήσαιμι. Τρ. Ναὶ πρὸς τῶν κρεῶν,
Α' 'γὼ προθύμως σοι φέρων ἀφικόμην.
Ερ. Αλλ' ὦ μέλε ὑπὸ Διὸς ἀμαλδυνθήσομαι,
Εἰ μὴ τετορήσω ταῦτα καὶ λακήσομαι.

Τρ. Μὴ νυν λακήσῃς, λίσσομαί σ' ὡρμίδιον.
Εἰπέ μοι, τί πάσχετ' ἄνδρες, ἕστατ' ἐκπεπληγμένοι,
Ω πόνηροι; μὴ σιωπᾶτ', εἰ δὲ μὴ, λακήσετε.

Χορ. Μηδαμῶς ὦ δέσποθ' Ἑρμῆ, μηδαμῶς, μὴ, μηδαμῶς,
εἴ τι κεχαρισμένον
Χοιρίδιον οἶσθα παρ' ἐμοῦ γε κατεδηδοκὼς,
τοῦτο μὴ φαῦλον νομίζων ἐν τῷδε τῷ πράγματι.
Τρ. Οὐκ ἀκούεις οἷα θωπεύουσί σ' ὦναξ δέσποτα.
Χορ. Μὴ γένῃ παλίγκοτος τοῖς ἀντιβολοῦσιν ἡμῖν γε, †
Ωστε τήνδε μὴ λαβεῖν,
Αλλὰ χάρισ' ὦ φιλανθρωπότατε καὶ μεγαλο-

Prorſum neceſſe eſt emori. Mer. Certum puta.
Tr. Tres ſœnera drachmas mihi in porcum ſacrē.
Nam me ſacrari oportet antequam mori.
Mer. O fulminator Juppiter. Try. Ne per Deos,
O domine Mercuri, oro, ne nos produis.
Mer. Nunquam hoc tacebo. Try. Te per hæs carnes rogo
Quas tibi benignè jam modo adveniens tuli.
Mer. Miſelle, ſed me Juppiter diſperderet,
Niſi hæc diſertim & voce clamoſa arguam.
Tr. Ne clamites nunc, Mercurille, quæſo te,
Dicite, ô gens dura quid ſtatis ſtupore perciti?
Quid, malum, vos nunc ſiletis, voce cum intenta eſt opus?
Chor. Haud ita ô rex apage Mercuri, haud ita, haudquaquam hoc placet,
Si volupe quid tibi
Obtulimus appoſuimuſque tenerum ſacrem,
Quicquid hic ſtudemus exſequi, boni tu conſulas.
Try. Audin' ut ſermone mulcent lacteo te Rex, here?
Ch. Auffer iracundiam, nec ſupplicantes deſere,
Da ſemel prehendere hanc,
Huc & adhibe ô Deûm
Poplicola, munifice,

δωρότατε δαιμόνων.
εἴ τι Πεισάνδρου βδελύττει τοὺς λόφους καὶ τὰς ὀφρῦς,
Καί σε θυσίαισιν ἱ[illegible]
ραῖσι προσόδοις τε μεγά-
λαισι διαπαντὸς ὦ
Δέσποτ' ἀγαλοῦμεν ἀεί.
Τρυγ. Ιθ' ἀντιβολῶσ' ἐλέησον αὐτῶν τὴν ὄπα,
Ἐπεί σε καὶ τιμῶσι μᾶλλον ἢ πρὸ τοῦ.
Ερ. Κλέπται γάρ εἰσι νῦν γε μᾶλλον ἢ πρὸ τοῦ.
Τρ. Καί σοι φράσω τι πρᾶγμα δεινὸν καὶ μέγα,
Ο τοῖς θεοῖς ἅπασιν ἐπιβουλεύεται.
Ερ. Ιθι δὴ κάτειπ', ἴσως γὰρ ἂν πείσαις ἐμέ.
Τρ. Η γὰρ σελήνη χ' ὡ πανοῦργος ἥλιος,
Υμῖν ἐπιβουλεύουσι πολὺν ἤδη χρόνον,
Τοῖς βαρβάροισι προδίδοτον τὴν Ἑλλάδα.
Ερ. Ινα δὲ τί τοῦτο δρᾶτον; Τρυγ. Οτι νὴ τὸν
Δία
Ημεῖς μὲν ὑμῖν θύομεν· τούτοισι δὲ
Οἱ βάρβαροι θύουσι· διὰ τοῦτ' εἰκότως
Βούλοιντ' ἂν ὑμᾶς πάντας ἐξολωλέναι,
Ινα τὰς τελετὰς λάβοιεν αὐτοὶ τῶν θεῶν.
Ερ. Ταῦτ' ἄρα πάλαι τῶν ἡμερῶν παρεκλέπτεον,
Καὶ τοῦ κύκλου παρέτρωγον ὑφ' ἁρματωλίας.
Τρ. Ναὶ μὰ Δία. πρὸς ταῦτ' ὦ φίλ' Ἑρμῆ ξύλλαβε,
Ημῖν προθύμως τήνδε καὶ ξυνέλκυσον,
Καί σοι τὰ μεγάλ' ἡμεῖς Παναθήναι' ἄξομεν.

Πάσας

Maxime, faventiam:
Si quid heu Piſandri abominaris altos ſpiritus,
Sacrificiiſq́ ſacris
Tum reditibus variis
Semper here Mercuri
Te colimus interea.
Tr. *Miſerare eorum verba ſupplicia obſecro,*
Nam te colunt plus quàm ſolebant antidhac.
Mer. *Furaciores nempe ſunt quàm erant prius.*
Try. *At ponderis rem maximi dicam tibi,*
Omnes ſtatuta quæ gravis contra Deos.
Mer. *Age expedi, ſis, forſitan perſuaſeris.*
Tr. *Nam luna jampridem atque ſol nefarius*
Conſilia veſtrum moliuntur in caput,
Qui Græciam omnem prodiderunt barbaris.
Mer. *Quianam iſta faciunt?* Try. *quòd ſolemus per Jovem*
Litare vobis ſubq́ placare, iis ſolent
Voluntq́ barbari: inde jure poſtulant
Omnes ſemel nos funditus perbitere:
Quò nempe ſacra cælitum cedant ſibi.
Mer. *Ergo dierum hinc illa diminutio,*
Et prava detritæ orbitæ aurigatio.
Tr. *Ita eſt, amice Mercuri, quare lubens*
Simul extrahe iſtam, & adjuva nos, ſi potes:
Tum tibi feremus maximas Quinquatrias,

Πάσας τε τὰς ἄλλας τελετὰς τὰς τῶν θεῶν,
Μυστήρι' Ἑρμῇ, Διϊπόλει', Ἀδώνια,
Ἄλλαι τέ σοι πόλεις πεπαυμέναι κακῶν,
Ἀλεξικάκῳ θύσουσιν Ἑρμῇ πανταχοῦ,
Χ'ἅτερ' ἔτι πόλλ' ἕξεις ἀγαθά. πρῶτον δέ σοι
Δῶρον δίδωμι, τὴν δ' ἵνα σπένδων ἔχῃς.
Ερ. Οἴμ' ὡς ἐλεήμων εἴμ' ἀεὶ τῶν χρυσίδων.
Ὑμέτερον ἐντεῦθεν ἔργον ὦνδρες, ἀλλὰ ταῖς ἄ-
μαις
Εἰσιόντες ὡς τάχιστα τοὺς λίθους ἀφέλκετε.
Χο. Ταῦτα δράσομεν, σὺ δ' ἡμῖν ὦ θεῶν σοφώτατε,
Ἅττα χρὴ ποιεῖν, ἐφεστὼς φράζε δημιουργικῶς.
τἄλλα δ' εὑρήσεις ὑπουργεῖν ὄντας ἡμᾶς οὐ
κακούς.
Τρ. Ἄγε δὴ σὺ ταχέως ὕπεχε τὴν φιάλην, ὅπως
Ἔργῳ φιαλοῦμεν εὐξάμενοι τοῖσι θεοῖς.
Ερ. Σπονδὴ, σπονδή.
εὐφημεῖτ' εὐφημεῖτε.
Τρ. Σπένδοντες εὐχόμεσθα, τὴν νῦν ἡμέραν,
Ἕλλησιν ἄρξαι πᾶσι πολλῶν κἀγαθῶν,
Χ'ὅς τις προθύμως ξυλλάβοι τῶν σχοινίων,
τοῦτον τὸν ἄνδρα μὴ λαβεῖν πότ' ἀσπίδα.
Χο. Μὰ Δί' ἀλλ' ἐν εἰρήνῃ διάγειν με τὸν βίον,
Ἔχονθ' ἑταίραν, καὶ σκαλεύοντ' ἄνθρακας.
Τρ. Ὅς τις δὲ πόλεμον μᾶλλον εἶναι βούλεται,
Μηδέποτε παύσαιθ' αὐτὸν ὦ Διόνυσ' ἄναξ.

Et ſacra divis attributa cæteris,
Myſteria omnia Dijpolia, Adonia,
Tum civitates cæteræ functæ malis
Vbique ſacra liberatori ſuo
Facient tibi Herme, plurima bona te manent.
En prius hancce muneri, ut libes, fero.
Mer. *Pateris & auro ſemper heu ſum infirmior.*
Vos viri huc incumbite atque adeſte, cumque vectibus
Limine occupato ſaxa quàm citò divellite.
Ch. *Iſta fient: At Deorum ô dive ſolertiſſume.*
Impera quid factu opus ſit Architecte, præſidens,
Cætera haud malos te habere ſubminiſtros arbitror,
Try *Age pateram tu ſuſcipe actutum, ut deûm*
Rite ordiamur ſacra libantes prece.
Mer. *Liba liba:*
Jam linguis faueto quiſque.
Tr. *Libamus & precamur hunc lætum diem*
Lucere Græcis proſpera omnia omnibus,
Funeſque quiſquis hos lubens prehenderit,
Nunquam ille clypeum aut arma miles induat.
Ch. *At pace vitam me juvet producere,*
Dum teneam amicam & ſuſcitem carbunculos.
Tr. *Pro pace quiſquis eſſe bellum mavolet,*
Indeſinenter vellat ex cubitis ſuis

Sächsische Landesbibliothek – Staats- und Universitätsbibliothek Dresden http://digital.slub-dresden.de/ppn331266172/41 gefördert von der Deutschen Forschungsgemeinschaft DFG

ἐκ τῶν ὀλεκράνων ἀκίδας ἐξαιρούμενον.

Χορ. Κεἴ τις ἐπιθυμῶν ταξιαρχεῖν σοι φθονεῖ
εἰς φῶς ἀνελθεῖν, ὦ πότνια γ' ἐν ταῖς μάχαις,
Πάσχοιγε τοιαῦθ' οἷά περ Κλεώνυμος.

Τρυγ. Κεἴ τις δορυξὸς ἢ κάπηλος ἀσπίδων
Ιν' ἐμπολᾷ βέλτιον, ἐπιθυμεῖ μαχῶν,
Ληφθεὶς ὑπὸ λῃστῶν ἐσθίοι κριθὰς μόνας.

Χορ. Κεἴ τις στρατηγεῖν βουλόμενος μὴ ξυλλάβῃ,
Η δοῦλος αὐτομολεῖν παρεσκευασμένος.
ἐπὶ τοῦ τροχοῦ γ' ἕλκοιτο μαστιγούμενος,
Ημῖν δ' ἀγαθὰ γένοιτ' ἰὴ παιών, ἰή.

Τρυγ. Αφελε τὸ παίειν, ἀλλ' ἰὴ μόνον λέγε.

Χορ. Ιὴ, ἰὴ, τοίνυν γ', ἰὴ μόνον λέγω.

Τρυγ. Ἑρμῇ, χάρισιν, ὥραισιν, Ἀφροδίτῃ, πόθῳ.

Χορ. Ἀρεϊ δέ. Τρ. Μὴ μή. Χορ. Μὴ δ' Ἐνυαλίῳ γε. Τρ. Μή.

Χορ. ὑπότεινε δὴ πᾶς καὶ κάταγε τοῖσιν κάλως.

Ερμ. Ω εἶα.

Χορ. εἶα μάλα.

Ερμ. Ω εἶα.

Χορ. εἶα ἔτι μάλα.

Ερμ. Ω εἶα, ὦ εἶα.

Τρυγ. ἀλλ' οὐχ ἕλκουσ' ἄνδρες ὁμοίως.
Οὐχὶ ξυλλήψεσθ', οἷ' ὀγκύλλεσθ', οἰμώξεσθ' οἱ Βοιωτοί.

Ερμ. εἶα νυν.

Τρυγ.

O dive Liber ſpiculorum cuſpides.
Ch. *Quòd ſi ordines quis poſtulans ſe ducere*
Dias tibi auras luminis Diva invidet,
In prælio alter ille ſit Cleonymus:
Tr. *Quod ſi quis arrilator armorum aut faber*
Quo pluris arma diſtrahat, volt prælia,
Sola mola altus præda ſit prædonibus.
Ch. *Quiq́ imperator eſſe vult, nec nos juvans,*
Quiq́ eſſe ſervum & transfugam ſeſe parat,
Flagris ſecetur, & trahente eat rota.
Nobis benè eſſe cupio, jo pæan feri.
Tr. *Ferientia auffer verba, & inque tantum jo.*
Ch. *Io ergo ſolum, quando ſic lubet, canam.*
Tr. *Mercurio & Horis, Veneri, Amori, Gratiis.*
Ch. *Marti, quid?* Tr. *Haudquaquam.* Ch. *Quid Enyalio?*
Tr. *Haud magis.*
Ch. *Subtendite ergo & funibus deducite.* Mer. *(O eia.*
Ch. *Eja magis.*
Mer. *O eja.*
Ch. *Eja magis adhuc.*
Mer. *O eja, O eja.*
Tr. *At non ducunt pariter funes.*
Quid ſuperbè lenti eſtis? vos ajo
Ploraturos Bœoti.
Mer. *Eja nunc.*

Τρ. εἶα, ὦ.

Χορ. Ἄγετον, ξυνέλκετον καὶ σφώ.

Τρυγ. οὔκουν ἕλκω κἀξαρτῶμαι,
Κἀπεμπίπτω καὶ σπουδάζω.

Ερ. Πῶς οὖν οὐ χωρεῖ τοὔργον;

Χορ. Ὦ Λάμαχ', ἀδικεῖς ἐμποδὼν καθήμενος.
Οὐδὲν δεόμεθ' ὦνθρωπε τῆς σῆς μορμόνος.

Ερ. Οὐδ' οἵδε γ' εἷλκον, οὐδὲν Ἀργεῖοι πάλαι.
Ἀλλ' ἢ κατεγέλων τῶν ταλαιπωρουμένων.
Καὶ ταῦτα διχόθεν μισθοφοροῦντες ἄλφιτα.

Τρ. ἀλλ' οἱ Λάκωνες ὦ 'γάθ' ἕλκουσ' ἀνδρικῶς.

Ερ. ἄρ' οἶσθ' ὅσοι γ' αὐτῶν ἔχονται τοῦ ξύλου,
Μόνοι προθυμοῦνται, ἀλλ' ὁ χαλκεὺς οὐκ ἐᾷ.

Χορ. Οὐδ' οἱ Μεγαρῆς δρῶσ' οὐδὲν, ἕλκουσι δ' ὅμως
Γλισχρότατα σαρκάζοντες ὥσπερ κυνίδια,
Ὑπὸ τοῦτε * λιμοδυνὴ Δί' ἐξολωλότες.

Τρ. Οὐδὲν ποιοῦμεν ἄνδρες, ἀλλ' ὁμοθυμαδὸν
Ἅπασιν ἡμῖν αὖθις ἀντιληπτέον.

Ερ. Ὦ εἶα.

Τρ. Εἶα μάλα.

Ερ. Ὦ εἶα.

Τρ. εἶα νὴ Δία.

Ερ. Ὦ εἶα, ὦ εἶα.

Χο. Μικρόν γε κινοῦμεν. Τρ. Οὐ δεινὸν,
τοὺς μὲν, τείνειν, τοὺς δ' ἀντισπᾶν;

Tr. *Eja ô.*

Ch. *Trahite atque ducite unà vos.*

Tr. *En tractim duco & ſuſtollor:*
Mox caſurus valde incumbo.

Mer. *Cur nil ergo procedit?*

Ch. *O Lamache lentus dum ſedes, nobis noces:*
Nil indigemus hacce Mania tua.

Mer. *Ac nil trahebat prorſus olim Argiva gens,*
Riſuq; clades differebat bellicas,
Merens farinas ex utriſque partibus.

Try. *At, bone, Lacones fortiter trahunt viri.*

Mer. *Scin' quos revinctos nervus & cippus tenẽt,*
Hoc poſtulare ſolos ſi cuſtos ſinat?

Ch. *Neque Megarenſes quidquam agunt, trahunt tamen.*
Miſerè macentes improbi ut catuli ſolent,
Sic per Jovem illos dira perdidit fames.

Tr. *Nil promovemus, ò viri, agite omnes ſimul:*
Rurſum decet nos pariter adjutarier.

Mer. *O eja.*

Try. *Eja iterum.*

Mer. *O eja.*

Tr. *Eja per Iovem.*

Mer. *O eja, ò eja.*

Ch. *At nos parùm aut nil movemus.* Tr. *Quid?*
Nempe trahunt hi: retrahunt illi.

Vlci-

Χορ. Πληγὰς λήψεσθ' ὦ 'ργεῖοι.

Ερμ. εἶα νῦν.

Τρυγ. εἶα ὦ.

Χορ. Ως κακόνοι τινες εἰσὶν ἐν ὑμῖν.
Ὑμεῖς μὲν οὖν οἱ κιττῶντες
Τῆς εἰρήνης, σπᾶτ' ἀνδρικῶς
[ἀλλ' εἰσ' οἱ κωλύουσιν.]

Τρυγ. Ἄνδρες Μεγαρῆς, οὐκ ἐς κόρακας ἐρρήσετε;
Μισεῖ γὰρ ὑμᾶς ἡ θεὸς μεμνημένη.
Πρῶτοι γὰρ αὐτὴν τοῖς σκορόδοις ἠλείψατε.
Καὶ τοῖς Ἀθηναίοισι παύσασθαι λέγω,
ἐντεῦθεν ἐχομένοις ὅθεν νῦν ἕλκετε.
Οὐδὲν γὰρ ἄλλο δρᾶτε πλὴν δικάζετε.
ἀλλ' εἴ περ ἐπιθυμεῖτε τήνδ' ἐξελκύσαι,
Πρὸς τὴν θάλατταν ὀλίγον ὑποχωρήσατε.

Χο. ἄγ' ὦνδρες αὐτοὶ δὴ μόνοι λαβώμεθ' οἱ γεωργοί.

Ερμ. Χωρεῖ γέ τοι τὸ πρᾶγμα πολλῷ μᾶλλον ὦ
νδρες ὑμῖν.

Χ. Χωρεῖν τὸ πρᾶγμά φησιν, ἀλλὰ πᾶς ἀνὴρ προθυμοῦ.

Τρ. Οἱ μὲν γεωργοὶ τοὔργον ἐξέλκουσι, κἄλλος οὐδείς.

Χορ. Ἄγε νῦν, ἄγε πᾶς,
Καὶ μὴν ὁμοῦ 'στιν ἤδη 'γγύς.
Μὴ νῦν ἀνῶμεν, ἀλλ' ἐπεν-
τείνωμεν ἀνδρικώτερον.
Ἤδη 'στὶ τοῦτ' ἐκεῖνο.
Ω εἶα νῦν, ὦ εἶα πᾶς.

Sächsische Landesbibliothek – Staats- und Universitätsbibliothek Dresden
http://digital.slub-dresden.de/ppn331266172/46
gefördert von der Deutschen Forschungsgemeinschaft DFG

Ch. *Vlciſcar vos Argivi.*
Mer. *Eja nunc.*
Tr. *Eja ô.*
Ch. *Quale periculum adeſſe inimicos.*
At vos amore icti pacis
Prægnanti gnavè ducitis:
Sed quidam forſan obſtant.
Tr. *Viri ô Megarici, non abitis in crucem?*
Quos odit iræ diva pax juſtæ memor?
Nempe imbuiſtis allius primi Deam,
Iubeo quietis eſſe Athenienſibus,
Et linquere iſtud nunc opus ductarium:
Nam judicandis occupati litibus
Tantummodo eſtis, ſultis adjutare nos
Paulum maritimas ad plagas recedite.
Ch. *Age exſequamur hoc opus viri ſoli coloni.*
Mer. *Iam plurimũ proceßit ipſa res laborq́; veſter.*
Ch. *Procedere inquit ritè opus, ſequamur ergo alacres.*
Tr. *Soli agricultores opus ducunt, nec ullus extra,*
Ch. *Age nunc, age quiſque:*
En expetit, propè eſt, ellam.
Non jam remißione, ſed
Intenſione magna opus:
En illud, en id ipſum.
O eja nunc, ò eia vos,

Ω εἶα, ὦ εἶα, εἶα εἶα.
Ω εἶα, ὦ εἶα πᾶς.
Τρυγ. Ω πότνια βοτρυόδωρε, τί προσείπω σ' ἔπος;
Πόθεν ἂν λάβοιμι ῥῆμα μυριάμφορον,
Ὅτῳ προσείπω σ', οὐ γὰρ εἶχον οἴκοθεν.
Ω χαῖρ' ὀπώρα, καὶ σύ δ' ὦ θεωρία.
Οἷον δ' ἔχεις τὸ πρόσωπον ὦ θεωρία.
Οἷον δὲ πνεῖς, ὡς ἡδὺ κατὰ τῆς καρδίας,
Γλυκύτατον ὥσπερ ἀστρατείας καὶ μύρου.
Μῶν οὖν ὅμοιον καὶ γυλίου στρατιωτικοῦ;
Ερ. Ἀπέπτυσ' ἐχθροῦ φωτὸς ἔχθιστον πλέκος,
τοῦ μὲν γὰρ, ὄζει κρομμυοξερεγμίας,
ταύτης δ' ὀπώρας, ὑποδοχῆς, διονυσίων,
αὐλῶν, τραγῳδῶν, Σοφοκλέους μελῶν κιχλῶν.
Ἐπυλλίων Εὐριπίδου. Τρ. Κλαῦσ' ἄρα σὺ
ταύτης καταψευδόμενος, οὐ γὰρ ἥδεται
αὕτη ποιητῇ ῥηματίων δικανικῶν,
Κιττοῦ, τρυγοίπου, προβατίων βληχωμένων,
Κόλπου γυναικῶν διατρεχουσῶν ἐς ἰπνὸν,
Δούλης μεθυούσης, ἀνατετραμμένου χοῶς,
ἄλλων τε πολλῶν κἀγαθῶν. Ερ. Ἴθι νῦν ἄθρει.
Οἷον πρὸς ἀλλήλας λαλοῦσιν αἱ πόλεις,
Διαλλαγεῖσαι, καὶ γελῶσιν ἄσμεναι,
Καὶ ταῦτα δαιμονίως ὑπωπιασμέναι
Ἁπαξάπασαι, καὶ κυάθοις προσκείμεναι.
Τρ. Καὶ τῶνδε τοίνυν τῶν θεωμένων σκόπει

τὰ

O eja, ô eja eja eja,
O eja, ò eja vos.
Tr. *O dives vuis Diva quo jam nomine*
Mille amphorarum te capaci nuncupem?
Vnde ergo ſumam verba? nam deſunt domi.
Auctumna ſalve. Salva ſis ſpectacula.
O qualis eſt vultus tibi ô Spectacula?
O quam ſuave corde ſpiras intimo,
Quam dulce, olenſq; imbelliam & bona unguina?
Num ſimile quiddam eſt militaris fiſcina?
Mer. *Graves viri hoſtis ſarcinas abominor,*
Namque illa redolent cepivomacrimoniam.
Auctumna verò gaudia & Dionyſia,
Tragicos, Sophoclis carmina, jocos, tibias,
Turdos, minuta Euripidis poëmata.
Tr. *Plorabis hæc mentitus, haud enim illa amat*
Viro in poëta verba juris & fori:
Vindemiam, ederam amat, atq; balantes oves,
Et feminæ currentis ad furnos ſinum,
Et ebriam ancillam, & refuſum congium,
Et plurima alia tot bona. Mer. *Aſpice ergo, ſis,*
Vrbes reconciliatæ, ut invicem modo
Seſe alloquantur, & lubentes rideant
Mireq; ſubgillatæ, & alto tubere
Omnes retuſæ, & ſubjacentes cotulis.
Tr. *Perpende vultum & ora jam ſpectantium,*

Artemque

τὰ πρόσωφ' ἵνα γνῷς τὰς τέχνας. Ερ. Αἰβοῖ τάλας.
ἐκεινονὶ γὰρ τὸν λοφοποιὸν οὐχ ὁρᾷς,
τίλλονθ' ἑαυτὸν; ὁ δέ γε τὰς σμινύας ποιῶν
Πέπορδεν ἄρτι τοῦ ξιφουργοῦ κεινουί.
Τρ. Ο δὲ δρεπανουργὸς οὐχ ὁρᾷς ὡς ἥδεται;
Καὶ τὸν δορυξόον οἷον ἐσκιμάλισεν;
Ερ. Ιθι νῦν ἄνειπε τοὺς γεωργοὺς ἀπιέναι
Τρ. Ακούετε λεῴ, τοὺς γεωργοὺς ἀπιέναι
τὰ γεωργικὰ σκεύη λαβόντας, ἐς ἀγρὸν
Ως τάχιστ' ἄνευ δορατίου καὶ ξίφους κἀκοντίου,
Ως ἅπαντ' ἤδη 'στὶ μεστὰ τἀνθάδ' εἰρήνης σαπρᾶς.
ἀλλὰ πᾶς χώρει πρὸς ἔργον εἰς ἀγρὸν παιωνίσας.
Χορ. Ω ποθεινὴ τοῖς δικαίοις καὶ γεωργοῖς ἡμέρα,
Ασμενός γ' ἰδὼν προσειπεῖν βούλομαι τὰς ἀμπέλους,
τάς τε συκᾶς ἃς ἐγὼ 'φύτευον ὢν νεώτερος;
Ασπάσασθαι θυμὸς ἡμῖν γὰρ ἐπὶ πολλοστῷ χρόνῳ.
Τ. Νῦν μὲν οὖν ὦνδρες προσευξώμεθα πρῶτον τῇ θεῷ.
Ηπερ ἡμῶν τοὺς λόφους ἀφεῖλε καὶ τὰς Γοργόνας.
εἶθ' ὅπως λιταργοῦμεν οἴκαδ' ἐς τὰ χωρία.
Εμπολήσαντές τι χρηστὸν εἰς ἀγρὸν ταρίχιον.
Ερ. Ω Πόσειδον, ὡς καλὸν τὸ στῖφος αὐτῶν φαίνεται,
Καὶ πυκνὸν καὶ γοργὸν ὥσπερ μᾶζα καὶ πανδαισία.
Τρ. Νὴ Δί', ἡ γὰρ σφῦρα λαμπρὸν ἦν ἄρ' ἐξωπλισμένη,
Αἵ τε θρίνακες, διαστίλβουσι πρὸς τὸν ἥλιον.
Η καλῶς αὐτῶν ἀπαλλάξειεν ἂν μετόρχιον,

Ωστ'

Sächsische Landesbibliothek – Staats- und Universitätsbibliothek Dresden http://digital.slub-dresden.de/ppn331266172/50 gefördert von der Deutschen Forschungsgemeinschaft DFG

Artemq́; noris quiſq; quam colit. Mer. Ah miſer
Viden ut capillos ille criſtarum artifex
Sibi vellit, utque qui ligones fabricat
Recens in iſtum pederit fabrum enſium?
Tr. Vide ille quanto gaudio diffunditur,
Notatque digito haſtarium falcarius.
Mer. Abi, colonos jam jube diſcedere.
Audite populus, jam coloni agros petant,
Et arma ſecum perferant agreſtia
Quã citiſsumè abſq; tragula, ſparo, enſe, ſpiculo:
Quippe jã ſunt plena cuncta pacis antiquæ bonis.
Ergo in agrũ quiſq; cedat, diiſq́; ovans grates agat.
Ch. O dies optata juſtis, & colonis plurimum,
Quam lubenter intuens vites ſalutatas volo
Atque ficus quas ego ſevi in juventa primula,
Vnde vos ſalvere tanto nunc jubemus tempore.
T. Nunc quidẽ laudare ſit fas numẽ imprimis Deæ,
Virginis per quã faceſſunt caſsides & gorgones:
Mox adibit quiſq; lætus villulã & domum ſuam.
Quò feremus neſcio quid optimi ſalſaminis.
M. Quã decens ô Conſe turma ruſticorũ! quã cita,
Crebra, pilata inſtar offæ & ſymbolaris cœnulæ.
Try. Nempe pulchra malleus res per Jovem armatus probè:
En refulgent ventilabra ſolis ad purum diem:
Iſta quivis ſemina ordineſq́; facilè interſerat,

Ὥστ᾽ ἔγωγ᾽ ἤδη ᾽πιθυμῶ κἀυτὸς ἐλθεῖν εἰς ἀγρὸν,
καὶ τριαινοῦν τῇ δικέλλῃ διὰ χρόνου τὸ γήδιον.]
Ἀλλ᾽ ἀναμνησθέντες ὦ ᾽νδρες
τῆς διαίτης τῆς παλαιᾶς,
Ἣν παρεῖχ᾽ αὕτη ποθ᾽ ἡμῖν.
τῶντε παλλασίων ἐκείνων
τῶντε σύκων, τῶντε μύρτων,
τῆς τρυγός τε τῆς γλυκείας,
τῆς ἰωνιᾶς τε τῆς πρὸς
τῷ φρέατι.
τῶντ᾽ ἐλαῶν ὧν ποθοῦμεν.
Ἀντὶ τούτων τήνδε νυνὶ
[τὴν θεὸν προσείπατε.]
Χορ. Χαῖρε χαῖρ᾽ ὦ φίλταθ᾽ ὡς
Ἀσμένοισιν ἡμῖν ἦλθες.
Σῷ γὰρ ἐδάμημεν πόθῳ.
Δαίμονα βουλόμενοι
εἰς ἀγρὸν ἀνερπύσαι.
Ἦσθα γὰρ τὸ μέγιστον ἡμῖν
Κέρδος, ὦ ποθουμένη
Πᾶσιν, ὁπόσοι γεωργι-
κὸν βίον ἐτρίβομεν.
Μόνη γὰρ ἡμᾶς ὠφέλεις.
Πολλὰ γὰρ ἐπάσχομεν,
Πρίν ποτ᾽ ἐπὶ σοῦ γλυκέα,
Κἀδάπανα καὶ φίλα·

Quin & ipſum me cupido cœpit agri maxima.
Ruſculum incultumq; tamdiu ligone vertere.
O viri nunc cogitantes
Priſtinæ modumque vitæ
Quem dabat nobis benigna,
Termiteſque caricarum,
Haſque ficus, haſque myrtos,
Palmitiſque dulce muſtum,
Atque fontibus propinquas
Has violas:
Atque olivas quas amamus:
Omnium illorum vicem nunc
Ferte laudibus Deam.
Chor. *Salva Diva ô ſalva ſis,*
Quam lubenter intuemur,
Vrit enim amor nos tuus,
Te Dea dum cupimus
Dulcia reviſere
Arva: Te ô ſperata grandi
Deputamus in lucro.
Cuncti agricolæ ruſtica
Vita teritur quibus:
Juvare ſola nos ſoles
Multa ſolitos prius
Læta, ſine damno, ex tua
Commoda manu frui.

 Nam

Τοῖς ἀγροίκοισι γὰρ ἦσθα
Χίδρα καὶ σωτηρία.
Ὥστε σε τά τ' ἀμπέλια,
Καὶ τὰ νέα συκίδια,
τἄλλαθ' ὅσ' ἐστὶ φυτὰ,
προσγελάσεταί σε λαβόντ' ἄσμενα.
ἀλλὰ ποῦ ποτ' ἦν ἀφ' ἡμῶν τὸν πολὺν ἤδη * χρόνον;
Ἥδε, τοῦθ' ἡμᾶς δίδαξον, ὦ θεῶν εὐνουστάτε.

Ερ. Ὦ σοφώτατοι γεωργοὶ, τἀμὰ δὴ ξυνίετε
Ῥήματ', εἰ βούλεσθ' ἀκοῦσαι τήνδ' ὅπως ἀπώλετο.
Πρῶτα μὲν γὰρ αὐτῆς ἦρξε Φειδίας πράξας κακῶς,
εἶτα Περικλέης φοβηθεὶς μὴ μετάσχῃ τῆς * τύχης,
τὰς φύσεις ὑμῶν δεδοικὼς, καὶ τὸν αὐτοδὰξ τρόπον,
Πρὶν παθεῖν τι δεινὸν, αὐτὸς ἐξέφλεξε τὴν πόλιν,
ἐμβαλὼν σπινθῆρα μικρὸν Μεγαρικοῦ ψηφίσμα-
ἐξεφύσησε γὰρ τοσοῦτον πόλεμον, ὥστε τῷ καπνῷ (τος.
Πάντας Ἕλληνας δακρῦσαι, τούς τ' ἐκεῖ, τούς τ' ἐνθάδε.
Ὡς δ' ἅπαξ τὸ πρῶτον ἤκουσ', ἐψόφησεν ἄμπελος,
Καὶ πίθος πληγεὶς ὑπ' ὀργῆς ἀντελάκτισε πίθῳ,
οὐκέτ' ἦν οὐδεὶς ὁ παύσων, ἥδε δ' ἠφανίζετο.

Τ. Ταῦτα τοίνυν μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ πεπύσμην οὐδενὸς,
Οὐδ' ὅπως αὐτῇ προσήκοι Φειδίας ἠκηκόειν.

Χ. οὐδ' ἔγωγε, πλήν γε νυνὶ, ταῦτ' ἄρ' εὐπρόσωπος ἦν,
Οὖσα συγγενὴς ἐκείνου, πολλά γ' ἡμᾶς λανθάνει.

Ερ. Κᾆτ' ἐπειδὴ 'γνωσαν ὑμᾶς αἱ πόλεις ὧν ἤρχετε,
Ἠγριωμένους ἐπ' ἀλλήλοισι καὶ σεσηρότας.

Nam ſalutaris colonis
Hordei præbes vicem:
Atque ideò pampinea
Ligna ſobolesque nova
Ficuum, & omne ſatum,
Te incipient ridere recepta. (tium.
Verùm ubi illa tamdiu abſens? quà latebat gen-
Iſtud adjuvato Mercuri ô Deûm humaniſſume.
M. *O catè agreſtes beati, haurite noſtra hæc aurib.*
Verba, menti figite, ut ſciatis hujus exitum:
Cauſa prima Phidias fuit, fuga pœnas luens.
Dein Pericles cùm timeret iſtud inſortunium,
Quiq; veſtros ritè mores noſſet iritabiles,
Cæpit antequam reus ſit civitatem accendere,
Suſcitans rogationis Megaricæ ſcintillulam:
Vnde belli tantus ignis, ut cieret lacrymas
Fumus acer omnibus Græcis, & his & cæteris.
Vt crepans invita vitis vis cachinnavit ſemel,
Et cadi rupti furor recalcitrans rupit cadum.
Nullus has cõpeſcit undas, interim hæc eliminat:
T. *Iſta, Phœbum teſtor, audita haud fuere dũ mihi*
Sed nec ad Divam ſciebam pertinere Phidiam.
Ch. *Nec prius ſcivi ipſe: jurè eſt ergò formoſiſſima*
Comparẽ quæ haberet iſtũ: quã latent nos plurima!
Mer. *Deinde vobis cùm viderẽt civitates ſubditæ*
Efferatos invicem vos, hirrientes dentibus

Πάντ' ἐμηχανῶνθ' ἐφ' ὑμῖν τοὺς φόρους φοβούμενοι.
Κἀνέπειθον τῶν Λακώνων τοὺς μεγίστους χρήμασιν,
Οἱ δ' ἅτ' ὄντες αἰσχροκερδεῖς καὶ διειρωνόξενοι,
τήνδ' ἀπορρίψαντες, αἰσχρῶς τὸν πόλεμον ἀνήρπασαν
Κᾆτα τἀκείνων γε κέρδη, τοῖς γεωργοῖς ἦν κακά·
Αἱ γὰρ ἐνθένδ' αὖ τριήρεις ἀντιτιμωρούμεναι,
Οὐδὲν αἰτίων ἀνδρῶν γε τὰς κράδας κατήσθιον.
Χο. Ἐν δίκῃ μὲν οὖν, ἐπεί τοι τὴν κορώνεων γέ μου
ἐξέκοψαν, ἣν ἐγὼ φυτεύσας ἐξεθρεψάμην.
Τρ. Νὴ Δί' ὦ μέλ' ἐνδίκως δῆτα γ' ἐπεὶ κἀμοῦ λίθον
ἐμβαλόντες ἑξμέδιμνον κυψέλην ἀπώλεσαν.
Ερ. Κᾆτα δ' ὡς ἐκ τῶν ἀγρῶν ξυνῆλθεν οὑργάτης λεώς,
τὸν τρόπον πωλούμενος τὸν αὐτὸν οὐκ ἐλάνθανεν,
ἀλλ' ἅτ' ὢν ἄνευ γιγάρτων, καὶ φιλῶν τὰς ἰσχάδας,
ἔβλεπε πρὸς τοὺς λέγοντας· οἱ δὲ γινώσκοντες εὖ
τοὺς πένητας ἀσθενοῦντας, κἀποροῦντας ἀλφίτων,
τήνδε μὲν δικροῖς ἐώθουν τὴν θεὸν κεκράγμασι,
Πολλάκις φανεῖσαν αὐτὴν τῆσδε τῆς χώρας πόθῳ,
τῶν δὲ συμμάχων ἔσειον τοὺς παχεῖς καὶ πλουσίους,
αἰτίας ἂν προστιθέντες, ὡς φρονεῖ τὰ Βρασίδου.
εἶτ' ἂν, ὑμεῖς τοῦτον ὥσπερ κυνίδι' ἐσπαράττετε.
Ἡ πόλις γὰρ ὠχριῶσα κἀν φόβῳ καθημένη,
Ἅττ' ἂν διαβάλλοι τις αὐτῇ, ταῦτ' ἂν ἥδιστ' ἤσθιεν,
Οἱ δέ, τὰς πληγὰς ὁρῶντας ἃς ἔτυπτον, οἱ ξένοι,
χρυσίῳ τῶν ταῦτα ποιούντων ἐβύνουν τὸ στόμα,
Ὥστ' ἐκείνους μὲν ποιῆσαι πλουσίους. ἡ δ' Ἑλλὰς ἂν

ἐξε-

Omnia in vos machinatæ ſunt tributorũ metu:
Nempe corruptis Laconum maximis pecunia.
Turpis hi lucri appetentes, exteriſq; injurij,
Abdicata pace bella perſequuntur turpia:
Sic eorum grande lucrum agreſtib. fraudi fuit:
Scilicet noſtræ triremes, damna dũ reciprocant,
Immerentium ſecabant termites ficulneos.
Ch. *Jure vero, nam prius concîderant illi meam*
Caricam, Coronidem quam deſitam educaverã.
T. *Per Iovẽ jure id quidẽ quãdo & prius miſſa petra*
Sex medimnorũ capacẽ fregerãt mihi amphorã.
M. *Cumq; convaſans colonus, & laboris plebs amãs.*
Ex agris petebat urbem, civicũ ignorans ſtatum,
Muſteis procul gigartis, expetenſq; caricas
Verba ſpectabat ſtupens gerentiũ res Rhetorum,
Qui probe cùm pauperes noſſet quaſi enectos fame,
Hanc Deam ejecere furcillis, ſuis clamoribus,
Exhibentem identidem ſe: amabat hæc loca:
Deinde de confœderatis incitabant divites.
Multa cauſantes ſtatumq; nuntiantes Braſidæ,
Vos catellorum inſtar illum lamberaſſetis facul:
Namq; morbo pallida urbs, metuq; deſes maximo
Suave digerit cibos quos ingerit calumnia.
Cumq; mox plagas viderent publicas illi exteri,
Ora tunc auro obſtruebant volnera infligentium
Affatimq; divitabant, nec videbatis tamen,

Εξερημωθεῖσ' ἂν ὑμᾶς ἔλαθε. ταῦτα δ' ἦν ὁ δρῶν
Βυρσοπώλης. Τ. παῦε παῦ' ὦ δέσποθ' Ἑρμῆ μὴ λέγε
ἀλλ' ἔα τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον οὗ * περ ἐστ' εἶναι κάτω·
Οὐ γὰρ ἡμέτερος * ἔτ' ἐστ' ἐκεῖνος ἁνήρ, ἀλλὰ σός
ἅττ' ἂν οὖν λέγῃς ἐκεῖνον
Κεἰ πανοῦργος ἦν ὅτ' ἔζη.
Καὶ λάλος καὶ συκοφάντης.
Καὶ κύκηθρον καὶ τάρακτρον.
Ταῦθ' ἁπαξάπαντα νυνὶ
τῶν σεαυτοῦ λοιδορεῖς.
[ἀλλ' ὅ,τι σιωπᾷς, ὦ πότνια, κάτειπέ μοι.]
Ερ. ἀλλ' οὐκ ἂν εἴποι πρός γε τοὺς θεωμένους,
Οργὴν γὰρ αὐτοῖς ὧν ἔπαθε πολλὴν ἔχει.
Τρ. Ηδ' ἀλλὰ πρὸς σὲ μικρὸν εἰπάτω μόνον.
Ερ. Εἴφ' ὅ,τι νοεῖς αὐτοῖσι πρὸς ἔμ' ὦ φιλτάτη.
Ιθ' ὦ γυναικῶν μισοπορπακιστάτη,
Εἶέν γ' ἀκούω, ταῦτ' ἐπικαλεῖς, μανθάνω.
Ακούσαθ' ὑμεῖς ὧν ἕνεκα μομφὴν ἔχει,
ἐλθοῦσά φησιν αὐτομάτη μετὰ τὴν Πύλῳ.
Σπονδῶν φέρουσα τῇ πόλει κίστην πλέαν.
ἀποχειροτονηθῆναι τρὶς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.
Τρ. Ημάρτομεν ταῦτ', ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε.
Ο νοῦς γὰρ ἡμῶν ἦν τότ' ἐν τοῖς σκύτεσιν.
Ερ. Ιθι νυν ἄκουσον οἷον ἄρτι μ' ἤρετο,
Οστις κακόνους αὐτῇ μάλιστ' ἦν ἐνθάδε,
Χ' ὅστις φίλος κἄσπευδεν εἶναι μὴ μάχας.

Τρ. εὐνού-

Græciam reddi exinanitam: Auctor iſtius mali
Pellio fuit. Tr. Sed mitte, Mercuri, iſta, deſine:
Quin ab inferis virũ hũc ne quæſo turbaſſis ſitũ:
Nam nec ille noſter eſt nunc amplius, verũ tuus.
Quicquid ergo in hunc loquaris,
Vixerit licet ſceleſtus,
Et loquax calumniator,
Cuncta turbans atque miſcens,
Quicquid inquam eris locutus,
Hoc omne eſt in tuos.
Sed ô veranda fare quid tantûm ſiles?
Mer. Nihil loquetur illa ſpectatoribus,
Irata quîs eſt pro tot anclatis malis,
Tr. Dicat tibi ipſa tantum in aurem ſi qua volt:
Mer. Depone apud me, amica, mentem animi tui,
Age feminarum ſcutifugientiſſima:
Tantum eſt, quærelas jam tuas intellego.
Audite quæſo quid quærens expoſtulet:
Poſt res Pyli actas ſponte vobis adfuit,
Plenamque ciſtam cùm tuliſſet fœderum
In concione ſe ter exploſam autumat.
Tr. Peccavimus, ſed eſt quod ignoſcat Dea,
Nam tota erat tunc noſtra mens in pellibus.
Mer. Age rurſus audi quid modò ex me quæreret,
Ecquos habebat, qui ſibi vellent malê,
Ecquos amicos nec ſtudentes prælijs.

Τρ. εὐνούστατος μέντοι μακρῷ Κλεώνυμος.

Ερ. Ποῖός τις οὖν εἶναι δοκεῖ τὰ πολεμικὰ

Ὁ Κλεώνυμος. Τρ. Ψυχήν γ' ἄριστος, πλήν γ' ὅτι

οὐκ ἦν ἄρ' ὥσπερ φησὶν εἶναι τοῦ πατρός.

εἰ γάρ ποτ' ἐξέλθοι στρατιώτης, εὐθέως

ἀποβολιμαῖος τῶν ὅπλων ἐγίνετο.

Ερ. ἔτι νῦν ἄκουσον οἷον ἄρτι μ' ἤρετο,

Ὅστις κρατεῖ νῦν τοῦ λίθου τοῦ 'ν τῇ Πνυκί.

Τρ. ὑπέρβολος νῦν τοῦτ' ἔχει τὸ χωρίον,

αὕτη, τί ποιεῖς· τὴν κεφαλὴν ποῖ περιάγεις;

Ερ. ἀποστρέφεται τὸν δῆμον, ἀχθεσθεῖσ' ὅτι

αὑτῷ πονηρὸν προστάτην ἐπεγράψατο.

Τρ. ἀλλ' οὐκ ἔτ' αὐτῷ χρησόμεθ' οὐδέν, ἀλλὰ νῦν

ἀπορῶν ὁ δῆμος ἐπιτρόπου καὶ γυμνὸς ὤν,

τοῦτον τέως τὸν ἄνδρα περιεζώσατο.

Ερ. Πῶς οὖν ξυνοίσει ταῦτ', ἐρωτᾷ, τῇ πόλει.

Τρ. εὐβουλότεροι γενησόμεθα τρόπῳ τινί.

Ὅτι τυγχάνει λυχνοποιὸς ὤν. πρὸ τοῦ μὲν οὖν

Ἐψηλαφῶμεν ἐν σκότῳ τὰ πράγματα·

Νυνὶ δ' ἅπαντα πρὸς λύχνον βουλεύσομεν.

Ερ. Ὢ ὤ, οἷα μ' ἐκέλευσ' ἀναπυθέσθαι σου. Τρ. τὰ τί.

Ερ. Πάμπολλα, καὶ τἀρχαῖ' ἃ κατέλιπεν τότε.

Πρῶτον δ' ὅ, τι πράττοι Σοφοκλέης ἀνήρετο.

Τρ. εὐδαμονεῖ. πάσχει δὲ θαυμαστόν. Ερ. τὸ τί.

Τρ. ἐκ τοῦ Σοφοκλέους, γίνεται Σιμωνίδης.

Ερ. Σιμωνίδης; πῶς; Τρ. Ὅτι γέρων ὢν καὶ σαπρὸς,

Κέρδους

Try. *Faventem habebat oppidò Cleonymum.*
Mer. *Qualem eſſe cenſes Martio in diſcrimine*
Cleonymum illum? T. *mente præditum optima:*
Sed non parentis quo ſuperbit filium:
Nam militatum ſi profectus eſt, ſtatim
Suppoſita proles arma ponens deſerit.
Mer. *Adverte rurſus quale ſciſcitata ſit:*
Quis potitur infrequente ſuggeſtum Pnyce.
Try. *Hyperbolus nunc hunc locum regnans tenet.*
Hem Pax, quid iſtuc eſt? quid avertis caput?
Mer. *Averſa plebem refugit, & ſuffragio*
Dolet creaſſe præſtitem nulli rei.
Tr. *Parcemus uti poſtidhac, ſed nuda plebs,*
Diſcincta inopsq; prorſus à tutoribus,
Hoc uſa cinctu eſt ſic coacta tempore.
Mer. *Quod civitatis commodum inde ſit rogat.*
Tr. *Meliora porrò conſilia agitabimus:*
Solet hic lucernas fabricare, & nos prius
Sueti in tenebris publicas tractare res,
Nunc ad lucernam cuncta conſultabimus.
Mer. *Proh qualia ex te me jubet rogare.* Tr. *Quæ?*
Mer. *Antiqua multa quæq; tunc reliquerat.*
Primum Sophocles quid facit rerum, rogat.
Tr. *Agit beatum, & res in illo eſt mira.* Mer. *quæ?*
Try. *Quod de Sophocle factus eſt Simonides.*
Mer. *Simonideſne? quomodo?* Try. *exitus ſenex*

Κέρδους ἕκατι κἂν ἐπὶ * τῆς ῥιπὸς πλέοι.
Ερ. Τί δαὶ Κρατῖνος ὁ σοφός ἐστιν; Τρ. Ἀπέθανεν,
Ὅθ' οἱ Λάκωνες ἐνέβαλον. Ερ. Τί παθών. Τρ. Ὅτι.
Ὡρακιάσας, οὐ γὰρ ἐξηνέχετο.
Ἰδὼν πίθον καταγνύμενον οἴνου πλέων.
Χ' ἅτερα πόσ' ἄττ' οἴει γεγενῆσθ' ἐν τῇ πόλει.
Ὡς τ' οὐδέποτ' ὦ δέσποιν' ἀφεξόμεθά σου.
Ερ. Ἴθι νῦν ἐπὶ τούτοις τὴν ὀπώραν λάμβανε,
Γυναῖκα σαυτῷ τήνδε. κᾆτ' ἐν τοῖς ἀγροῖς
Ταύτῃ ξυνοικῶν, ἐκποιοῦ σαυτῷ βότρυς.
Τρ. Ὦ φιλτάτη δεῦρ' ἐλθὲ καὶ δός μοι κύσαι,
Ἆρ' ἂν βλαβείην διὰ χρόνου τί σοι δοκῶ,
Ὦ δέσποθ' Ἑρμῆ τῆς ὀπώρας κατελάσας;
Ερ. Οὐκ, εἴ γε κυκεῶν' ἐπιπίοις βληχωνίαν.
Ἀλλ' ὡς τάχιστα τήνδε τὴν θεωρίαν,
Ἀπάγαγε τῇ βουλῇ λαβὼν ἧσπέρ ποτ' ἦν.
Τρ. Ὦ μακαρία σὺ βουλὴ τῆς θεωρίας, †
Ὅσον ῥοφήσεις ζωμὸν ἡμερῶν τριῶν,
Ὅσας δὲ κατέδῃ χόλικας ἑφθὰς καὶ κρέα.
Ἀλλ' ὦ φίλ' Ἑρμῆ, χαῖρε πολλά. Ερ. Καὶ σύ γε
Ὤνθρωπε χαίρων ἄπιθι, καὶ μέμνησό μου.
Τρ. Ὦ κάνθαρ', οἴκαδ' οἴκαδ' ἀποπετώμεθα.
Ερμ. Οὐκ ἐνθάδ' ὦ τᾶν ἐστι. Τρυγ. Ποῖ γὰρ οἴ-
χεται;
Ερ. Ὑφ' ἅρματ' ἐλθὼν Ζηνὸς, ἀστραπηφορεῖ.
Τρ. Πόθεν οὖν ὁ τλήμων ἐνθάδ' ἕξει σιτία.

Tegeti innatabit ſi lucri ſpes fulgeret.
Mer. *Sapiens Cratinus quid facit?* T. *Denatus eſt*
Vrbem Lacones cum premebant. M. *Quomodo?*
Tr. *Pallore tactus deliquo, nec ſuſtinens*
Fractum videre Liberi plenum cadum.
Quàm multa in urbe facta cenſes talia?
Ne, Diva, mihi ſit te relicta vivere.
Mer. *Abi ergo ſis actutum, & uxorem tibi*
Hanc accipe Auctumnam, arva cujus conſerens
Educ tibi uvas fertilem propaginem.
Tr. *Mellita adeſdum junge mecum baſia.*
Cenſen' male eſſe tu mihi, Rex Mercuri,
Qui tanto amicam tempore haud ſubegerim?
Mer. *Non potionem pulegî ſi ſumpſeris:*
Sed propera & iſtam quàm citò Spectaculam,
Duc ad Senatum, cujus & quondam fuit.
Tr. *Felix Senatus ob tuam Spectaculam.*
Quantum vorabis juſculi per tres dies?
Quam cocta mandes ilia, & carnes boum!
Sed jam valebis Herme amice. Mer. *Tu quoq;*
Mi homo faceſſe lætus & meminens mei.
Tr. *Nunc avolemus Canthare ocyus domum.*
Mer. *Fruſtra hicce quæris Cantharum.* Tr. *Nam quorſum ijt?*
Mer. *Currum Jovis ſubivit, & fulmen gerit.*
Tr. *Vnde ille ſuetam ſumet infelix dapem?*

Ερ. τὴν τοῦ Γανυμήδους ἀμβροσίαν σιτήσεται.
Τρ. Πῶς δῆτ' ἐγὼ καταβήσομαι; Ερ. θάρρει καλῶς,
τηδὶ παρ' αὐτὴν τὴν θεόν. Τρ. Δεῦρ' ὦ κόραι,
ἕπεσθον ἅμ' ἐμοὶ θᾶττον, ὡς πολλοὶ πάνυ
Ποθοῦντες ὑμᾶς, ἀναμένουσ' ἑστηκότες. (ραδόντες,
Χο. Ἀλλ' ἴθι χαίρων, ἡμεῖς δὲ τέως τάδε τὰ σκεύη πα-
Τοῖς ἀκολούθοις δῶμεν σώζειν, ὡς εἰώθασι μάλιστα,
περὶ τὰς σκηνὰς πλεῖστοι κλέπται κυπτάζειν καὶ κακο-
ποιεῖν, (ταῖς,
ἀλλὰ φύλαττε σὺ ταῦτ' ἀνδρείως, ἡμεῖς δ' αὖ τοῖσι θε-
Ην ἔχομεν ὁδὸν λόγων εἴπωμεν, χ' ὅσα τε νοῦς ἔχει* αὐ-

ΠΑΡΑΒΑΣΙΣ. (τός.

Χρῆν μὲν τύπτειν τοὺς ῥαβδούχους, εἴ τις κωμῳδοποιητὴς,
Αὐτὸν ἐπῄνει πρὸς τὸ θέατρον παραβὰς ἐν τοῖς ἀνα-
παίστοις,
Εἰ δ' οὖν εἰκὸς τινα τιμῆσαι, θύγατερ Διὸς, ὅς τις ἄριστος
Κωμῳδοδιδάσκαλος ἀνθρώπων καὶ κλεινότατος γέ-
νηται, (μῶν.
Ἄξιος εἶναι φήσ' εὐλογίας μεγάλης ὁ διδάσκαλος ἡ-
Πρῶτον μὲν γὰρ τοὺς ἀντιπάλους μόνος ἀνθρώπων κατέ-
παυσεν, (μοῦντας,
Ες τὰ ῥάκια σκώπτοντας ἀεὶ, καὶ τοῖς φθειρσὶν πολε-
τοὺς θ' Ἡρακλέας τοὺς μάττοντας, καὶ τοὺς πεινῶντας ἐκεί-
νους, (τηδες
τοὺς φεύγοντας κἀξαπατῶντας καὶ τυπτομένους ἐπί-
ἐξήλασ' ἀτιμώσας πρῶτος, καὶ τοὺς δούλους κατέλυσεν,
Οὓς ἐξῆγον κλαίοντας ἀεὶ καὶ τούτους οὕνεκα τουδὶ,

Sächsische Landesbibliothek – Staats- und Universitätsbibliothek Dresden http://digital.slub-dresden.de/ppn331266172/64 gefördert von der Deutschen Forschungsgemeinschaft DFG

Mer. *Sufficiet illi Ambroſia Catamiti poti.*

T. *Sed qui pote ut diſcedã?* Me. *age audacter, potes*
Divã hanc ſecutus proxime. Tr. *huc adeſte vos*
Pueræ, ſequimini me ſtatim: Pol plurimi
Multum incitata vos manent cupidine.

Ch. *I pede fauſto: At vos interibi adſeculis hæc tradite, rapta.*
Ne pereant fortaßis, nã permulti ſuevere frequẽtes
Celebrare iſtas clàm fures ſcenas damnis afficientes.
Ergo age fortiter hæc ſerva tu. Nos ſpectatorib. ipſis
Interim aperiemus iter verborum & quicquid mens tegit alta.

PARABASIS, vel Excurſio.

Dignus certè eſt quẽ cedant lictores Comœdopoëta
Ante theatrum qui ſe Anapæſtis ſolitus divertere laudat,
Quod ſi quiſquam meruit laudem, ô Jove nata pa- (trima virago,
Interq́ bonos cluet antiſtãs comœdus jurè magiſter
Hic ſibi magnam deberi laudem noſter jure poëta
Dixerit. Ac primùm hominum ſolus potuit prohibere inimicos
Vilia pannorum ridentes & pedibus bella moven- (tes.
Atq́ voraces Herculeos ſemper nec minus eſurientes
Tum fugientes & verberibus cæſos & decipientes
Iſte vituperans primus depulit, & ſervis vincula ſolvit
Quos inducere ſemper amabant plerantes, atq́ ob (id unum

Ιν' ὁ σύνδουλος σκώψας αὐτοῦ τὰς πληγὰς ἐπανέροιτο·
Ω κακόδαιμον, τί τὸ δέρμ' ἔπαθες; μῶν ὑστριχὶς εἰ-
σέβαλέν σοι (νῶτα;
εἰς τὰς πλευρὰς πολλῇ στρατιᾷ, κἀδενδροτόμησε τὰ
τοιαῦτ' ἀφελὼν κακὰ, καὶ φόρτον, καὶ βωμολοχεύματ'
ἀγεννῆ (σας
Εποίησε τέχνην μεγάλην ἡμῖν, κἀπύργωσ' οἰκοδομή-
Επεσιν μεγάλοις καὶ διανοίαις, καὶ σκώμμασιν οὐκ ἀ-
γοραίοις,
οὐκ ἰδιώτας ἀνθρωπίσκους κωμῳδῶν, οὐδὲ γυναῖκας,
ἀλλ' Ηρακλέους ὀργήν τιν' ἔχων, τοῖσι μεγίστοις ἐπι-
χειρεῖ (μους.
Διαβὰς βυρσῶν ὀσμὰς δεινὰς, κἀπειλὰς βορβοροθύ-
καὶ πρῶτον μὲν μάχομαι πάντων αὐτῷ τῷ καρχαρόδοντι
Οὗ δεινόταται μὲν ἀπ' ὀφθαλμῶν κύννης ἀκτῖνες ἐ-
λαμπον. (λιχμῶντο
Εκατὸν δὲ κύκλῳ κεφαλαὶ κολάκων οἰμωξομένων ἐ-
περὶ τὴν κεφαλὴν, φωνὴν δ' εἶχε χαράδρας ὄλε-
θρον τετοκυίας, (δὲ καμήλου.
Φώκης δ' ὀσμὴν, λαμίας ὄρχεις ἀπλύτους πρωκτὸν
τοιοῦτον ἰδὼν τέρας οὐ κατέδεισ', ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν πολεμί-
ἀντεῖχον ἀεὶ, καὶ τῶν ἄλλων νήσων, ὧν εἵνεκα νυνὶ (ζων,
ἀποδοῦναι τὴν χάριν εἰκὸς ὑμᾶς, καὶ μνήμονας εἶναι.
καὶ γὰρ πρότερον πράξας κατὰ νοῦν, οὐχὶ παλαίστρας
παῖδας ἐπείρων, ἀλλ' ἀράμενος τὴν * σκευὴν, εὐθὺς
παῦρ' ἀνιάσας, πόλλ' εὐφράνας, (ἐχώρουν,

Πάντα

Vt conſervus ridens prægnates huic tumices, roget
iſta: (populavit
Miſer heu, tua quid patitur pellis? num tibi duri
Lori latera exercitusatrox, & tergi arbuſta ſecavit?
Hæc ille ergo incommoda & ignobilia dicteria tollẽs
Magnam inſtituit nobis artem, & fundatam ſuſtulit altè (viales,
Senſibus & verbis magnidicis, perq́ jocos non tri-
Non circa humiles miſeros vel mulieres amat ille morari, (tentat,
ſed gerit animos Herculis & virtute ferox maxima
Per grave olentes pelles cœnumq́ minax veſtigia ponens: (ſperidentem
Ac primum ex omnibus ipſum certans provocat A-
Cujus ab oculis truculentũ acies meretricia fulſit,
Cui debita fletui adulatorũ capitum turba catillãs
Centena ambibat caput: illi duri torrentis erat vox,
Odor ut phocæ, illoti lamiæ colei, culuſq́ cameli.
Non timui iſtuc monſtri intuitus, ſed reſtiti & aſpera movi (quum eſt
Pro vobis bella, aliisq́ locis vicinis, pro quibus a-
Vos nobis gratiam habere, atq́ rependentes nunc meminiſſe (palæſtræ
Si quidem ex animo cùm prius egi, pueros tentare
Non ſtudui, ſed ſcenica tollens actutum aulæa re-
Pauca nocens & multa oblectans (ceſſi,

Πάντα παρασχὼν τὰ δέοντα.
πρὸς ταῦτα χρεὼν εἶναι μετ' ἐμοῦ,
Καὶ τοὺς ἄνδρας καὶ τοὺς παῖδας,
Καὶ τοὺς φαλακροῖσι παραινοῦμεν
Ξυσπουδάζειν περὶ τῆς νίκης.
πᾶς γάρ τις ἐρεῖ νικῶντος ἐμοῦ
Κἀπὶ τραπέζῃ καὶ ξυμποσίοις,
φέρε τῷ φαλακρῷ, δὸς τῷ φαλακρῷ
τῶν τρωγαλίων, καὶ μὴ ἀφαίρει,
Γενναιοτάτου τῶν ποιητῶν
Ἄνδρος τὸ μέτωπον ἔχοντος.
Χορ. Μοῦσα, σὺ μὲν πολέμους
Απωσαμένη μετ' ἐμοῦ
τοῦ φίλου χόρευσον,
Κλείουσα θεῶν τε γάμους,
Ανδρῶν τε δαῖτας,
Καὶ θαλίας μακάρων·
Σοὶ γὰρ τάδ' ἐξ ἀρχῆς μέλει.
Ην δέ σε καρκίνος ἐλθὼν,
Ἀντιβολεῖ μετὰ τῶν παί-
δων χορεῦσαι,
Μήθ' ὑπακούσῃς, μήτ' ἔλ-
θῃς συνέριθος αὐτοῖς.
Αλλὰ νόμιζε πάντας
Ορτυγας οἰκογενεῖς,
Γυλιαύχενας ὀρχηστὰς

Exhibui cuncta decenter:
Hæc ita cùm ſint, decet æquanimos
Hic mihi adeſſe viros & pueros:
Quin & calvis de victoria
Moneo ut nobis æque ſtudeant:
Nam per menſas & convivia
Dicetur, ſi victor clueo,
Age da calvo, fer huic calvo
Hæc bellaria, neve poëtam
Generoſe bonum quid defrudes,
Frontem egregium virum habentem.

Ch. Muſa age bella quidem
Repelle odioſa, choros
Mecum agens decentes
Divûm cane connubia, &
Cœnas virorum
Atq; epulas ſuperûm:
Nempe iſta curas primitus:
Sin venit huc quoque Cancer
Cum puerisq; vocet te has
Ad choreas
Abnueas audire aut
Suppetias dare illis:
Quin genus hocce vernas
Ortygas eſſe puta
Salios brevicervicos

Ναννοφυεῖς, σφυράδων
ἀποκνίσματα,
Μηχανοδίφας.
Καὶ γὰρ ἔφασχ' ὁ πατὴρ
Ο παρ' ἐλπίδας
Εἶχε τὸ δρᾶμα, γαλῆν
τῆς ἑσπέρας ἀπάγξαι.
τοιάδε χρὴ χαρίτων
Δαμώματα καλλικόμων
τὸν σοφὸν ποιητὴν
Υμνεῖν, ὅταν ἠρινᾷ μὲν
φωνῇ χελιδὼν
Εζομένη κελαδῇ.
Χορὸν δὲ μὴ 'χῃ Μόρσιμος:
Μηδὲ Μελάνθιος, οὗ δὴ
Πικροτάτην ὄπα γηρύ-
σαντος ἤκου-
σ', ἡνίκα τῶν τραγῳδῶν
τὸν χορὸν εἶχον, ἀδελ-
φός τε καὶ αὐτὸς ἄμφω.
Γοργόνες, ὀψοφάγοι,
Βατιδοσκόποι, ἅρπυιαι.
Γραοσόβαι, μιαροὶ
Τραγομάσχαλοι.
Ιχθυολῦμαι,
Ων καταχρεμψαμένη

Nanigenas, ſimiles
Capriſtrundiis
Machinicrepas.
Nam pater ipſius ait
Sibi fabulam,
Veſpere mirificam,
A fele ſtrangulatam.
Iſta decet Charitum
Volgaria pulcricoma-
rum catum poëtam
Laudare, cum amica veris
Queſtus hirundo
Lene ſedens iterat,
Chorusq; deſit Morſimo
Atq; Melanthio, acerbam
Cujus ego ante loquentis
Audij vo-
cem, tragicum Tragœdi
Quando habuere chorum
Frater & hic, uterq;
Gorgonij gumiæ,
Batidiſpices, Harpyæ,
Qui vetulas ſubigunt
Et olent caprum,
Piſcibus hoſtes,
Quos ubi deſpueris

 Nu-

Μέγα καὶ πλατύ
Μοῦσα θεὰ, μετ' ἐμοῦ
Ξύμπαιζε τὴν ἑορτήν.
Τρ. Ὡς χαλεπὸν ἦν ἐλθεῖν ἄρ' εὐθὺ τῶν θεῶν.
Ἔγωγέ τοι πεπόνηκα κομιδῇ τὼ σκέλη.
Μικροὶ δ' ὁρᾶν ἄνωθεν ἦς ἔμοιγέ τοι,
Ἀπ' οὐρανοῦ φαίνεσθε κακοήθεις, πάνυ,
ἐντεῦθεν δὲ, πολύ τι κακοηθέστεροι.
Θε. Ὦ δέσποθ' ἥκεις; Τρ. Ὡς ἐγώγ' ἐπυθόμην τινός.
Θε. Τί δ' ἔπαθες; Τρ. Ἤλγουν τὼ σκέλη μακρὰν ὁδὸν
Διεληλυθώς. Θε. Ἴθι νυν κάτειπέ μοι· Τρ. Τὸ τί.
Θε. Ἄλλον τιν' εἶδες ἄνδρα κατὰ τὸν ἀέρα
πλανώμενον πλὴν σαυτόν; Τρ. Οὐκ, εἰ μή γε που
Ψυχὰς δύ' ἢ τρεῖς διθυραμβοδιδασκάλων.
Θε. Τί δ' ἔδρων; Τρ. Ξυνελέγοντ' ἀναβολὰς ποτώμε-
τὰς ἐνδιαεριαυερινηχέτους τινάς. (ναι,
Θε. Οὐκ ἦν ἄρ' οὐδ' ἃ λέγουσι κατὰ τὸν ἀέρα;
Ὡς ἀστέρες γινόμεθ' ὅταν τις ἀποθάνῃ;
Τρ. Μάλιστα. Θε. Καὶ τίς ἐστιν ἀστὴρ νῦν ἐκεῖ;
Τρ. Ἴων ὁ Χῖος, ὅσπερ ἐποίησε πάλαι,
ἐνθάδε τὸν ἀοῖόν ποθ' ὥς τε γ' εὐθέως,
Ἀοῖον αὐτὸν πάντες ἐκάλουν ἀστέρα.
Θε. Τίνες γάρ εἰσ' οἱ διατρέχοντες ἀστέρες,
Οἱ καόμενοι θέουσιν. Τρ. Ἀπὸ δείπνου τινὲς
Τῶν πλουσίων οὗτοι βαδίζουσ' ἀστέρων.
Ἰπνοὺς ἔχοντες, ἐν δὲ τοῖς ἰπνοῖσι πῦρ.

ἀλλ'

Numerò, ampliter
Mecum age Muſa Dea.
Feſtivitate gaude.
Tr. *Quantus labos eſt cælites accedere,*
Defeſſa crura jam oppidò dolent mihi:
Ac vos videbam ex aëre exiguos nimis
Cælum intuetur vos parvos *malignos plurimum,*
Sed hinc malignos fas videre impenſius.
Fam. *Here ergo ventum video te?* Tr. *ſic audio.*
Fam. *Satiſne ſalva?* Tr. *Crura defeſſo dolent*
Itinere longo. Fam. *Age ergo ſis, age dic.* Tr.
F. *Vidiſtin' aliū quempiā per aëra* (*Quid eſt?*
Hominē vagantē præter unicum te? Tr. *Haud*
Ni tres duoſve dithyrambôn ſpiritus. (*quidem*
Fam. *Rogo quid agentes?* Tr. *colligebant præpetes*
Principia quædam inaninugicrepiſona.
Fam. *Veruſne magnum rumor eſt per æthera.*
Nos ſidera eſſe quando mortui ſumus?
Tr. *Ita eſt.* Fam. *Quis illic ſidus eſt noviſsimum?*
Tr. *Jon Chius qui ſcriptor olim exordium*
Suum hic Eoum docuit, ex quo protinus
Omnes Eoum ſidus illum nuncupant.
Fam. *Sed, quæ videmus aſtra ſcintillantia?*
Stellaſq; longis promicantes tractibus?
Tr. *A lautiorum ſiderum convivio*
Redeunt, & ignem nocte laternis ferunt.

Ἀλλ' εἴσαγ' ὡς τάχιστα ταυτηνὶ λαβὼν
Καὶ τὴν πύελον κατάκλυζε, καὶ θέρμαιν' ὕδωρ.
Στόρνυτέ μοι καὶ τῇδε κουρίδιον λέχος.
Καὶ ταῦτα δράσας, ἧκε δεῦρ' αὖθις πάλιν,
ἐγὼ δ' ἀποδώσω τήνδε τῇ βουλῇ τέως.
Θε. Πόθεν δ' ἔλαβες ταύτας σύ; Τ. Πόθεν; ἐκ τοὐρανοῦ.
Θε. Οὐκ ἂν ἔτι δοίην τῶν θεῶν τριώβολον,
Εἰ πορνοβοσκοῦσ' ὥσπερ ἡμεῖς οἱ βροτοί.
Τρ. Οὔκ· ἀλλὰ κἀκεῖ ζῶσιν ἀπὸ τούτων τινές.
Θε Ἄγε νυν ἴωμεν. εἰπέ μοι, δῶ καταφαγεῖν
Ταύτῃ τί; Τρ. Μηδὲν, οὐ γὰρ ἐθελήσει φαγεῖν
Οὔτ' ἄρτον, οὔτε μᾶζαν, εἰωθυῖ' ἀεὶ
Παρὰ τοῖς θεοῖσιν ἀμβροσίαν λείχειν ἄνω.
Θε. Λείχειν; ἄρ' αὐτῇ καὶ κανᾶ σκευαστέον.
Χο. Εὐδαιμονικῶς γ' ὁ πρεσ-
βύτης ὅσα γ' ὧδ' ἰδεῖν,
Τανῦν τάδε πράττει.
Τρ. τί δῆτ' ἐπειδὰν νυμφίον μ' ὁρᾶτε λαμπρὸν ὄντα.
Χορ. Ζηλωτὸς ἔσει γέρον
Αὖθις νέος ὢν πάλιν,
Μύρῳ κατάλειπτος.]
Τρ. Οἴμαι, τί δῆθ' ὅταν ξυνὼν τῶν τιτθίων ἔχωμαι.
Εὐδαιμονέστερος φανεῖς τῶν καρκίνου στροβίλων.
Οὔκουν δικαίως, ὅς τις εἰς ὄχημα κανθάρου βὰς,
Ἔσωσα τοὺς Ἕλληνας, ὥστε ἐν τοῖς ἀγροῖσιν αὐτοὺς
Ἅπαντας ὄντας, ἀσφαλῶς *βινεῖν τε καὶ καθεύδειν.

Θε. Η

At tu citò iſtam deduc intrò, & trulleo
Sumpto calentes ſuggerens undas lava:
Ei mihiq́; ſterne genialem torum,
Quibus peractis huc reverſo te eſt opus,
Curabo mox hanc reddier Senatui.
F. *Vnde iſta habes tu?* T. *Vnde? ex locis celeſtibus*
Fam. *Non ego terunci facio divos, ſi fovent*
Aluntq́; ſcorta, quale mortales ſolent.
Tr. *Non ita, ſed illic quidam ab iſtis victitant.*
F. *Age nunc eamus, dic mihi, num quid duim*
Huic exedendum. Tr. *Nil opus, faſtidiet*
Panem vel offam, ſueta ſemper anteà
Lincta ſupernè vivere ambroſiâ deûm.
Fam. *Lincta: ergo lances & caniſtra parabimus.*
Ch. *Feliciter ô ſenex.*
Quantum hic licet intue-
ri perficis iſta.
Tr. *Quid cum elegantem me videbitis ſtatim ma-*
Ch. *Felix ter & amplius* (*ritum?*
Rurſum juvenis ſenex
Vnguenta oliturus. (*papillas,*
Tr. *Sic credo, ſed quid cùm cohærens comprimam*
Beatior quam Carcini aſperi & rudes ſtolones?
Et jure certe, quippe Cantharo invehens volanti
Qui Græciam ſervaverim, quæ tota nũc in agris
Secura vivit, libereq́; dormit atq́; depſit.

Θε. Η παῖς λέλουται, καὶ τὰ τῆς πυγῆς καλά.
Ο πλακοῦς πέπεπται, σησαμῆ ξυμπλάττεται.
Καὶ τ' ἄλλ' ἁπαξάπαντα, τοῦ πέους δὲ δεῖ.
Τρ. Ιθι νυν ἀποδῶμεν τήνδε τὴν θεωρίαν,
Ανύσαντε τῇ βουλῇ. Θε. τίς ἐσθ' αὕτη, τί φής;
Τρ. αὕτη θεωρία 'στὶν, ἣν ἡμεῖς ποτε
Επαιόμεσθα Βραυρῶνα δ' ὑποπεπωκότες.
Σάφ' ἴσθι, κἀλήφθη γε μόλις. Θε. Ω δέσποτα,
Οσην ἔχει τὴν πρωκτοπεντετηρίδα.
Τρ. εἶεν, τίς ἐσθ' ὑμῶν δίκαιος, τίς ποτε
τίς διαφυλάξει τήνδε τῇ βουλῇ λαβών;
Οὗτος τί περιγράφεις; Θε. τὸ δεῖν' ἐς Ισθμια,
Σκηνὴν ἐμαυτοῦ τῷ πέει καταλαμβάνω.
Τρ. Οὔπω λέγεθ' ὑμεῖς τίς ὁ φυλάξων; δεῦρο σύ,
Καταθήσομαι γὰρ εἰς μέσους αὐτοὺς ἄγων.
Θε. ἐκεινοσὶ νεύει. Τρ. τίς. Θε. Ος τίς; Ἀριφράδης,
Αγειν παρ' αὐτὸν ἀντιβολῶν. Τρ. ἀλλ' ὦ μέλε,
τὸν ζωμὸν αὐτῆς προσπεσὼν ἐκλάψεται.
Αγε δὴ σὺ κατάθου πρῶτα τὰ σκεύη χαμαί.
βουλὴ, πρυτάνεις, ὁρᾶτε τὴν θεωρίαν;
σκέψασθ' ὅς ὑμῖν ἀγαθὰ παραδώσω φέρων,
Ωστ' εὐθέως ἄραντας ὑμᾶς τὼ σκέλη
ταύτης μετέωρα καταγαγεῖν ἀνάρρυσιν.
τουτὶ δ' ὁρᾶτε τοὐπτάνιον ὑμῖν ὡς καλόν.
Διὰ ταῦτα καὶ κεκάπνικ' ἄρ', ἐνταῦθα γὰρ
πρὸ τοῦ πολέμου τὰ λάσανα τῇ βουλῇ ποτ' ἦν,

ἔπειτ'

Fam. *Puella lota eſt, optimè nates habent.*
Placenta cocta eſt & parata ſeſama,
Et cætera omnia, expetenda mentula eſt.
Tr. *Age properemus reddere hanc Spectaculam*
Senatui. Fam. *Quænam illa quæſo quam vocas?*
Tr. *Nempe hæc Theoria illa: nos olim antea*
Braurone caſſabundi eam depuvimus:
Et capta vix eſt, ſi quid es memor. Fam. *ô here*
Proh qualis illi culiquinquennalitas.
Tr. *Agedum ergo quiſquis juſtus inter vos fuat,*
Hanc ſumat & Senatui cuſtodiat.
Heus tu quid iſthic rerum agis? F. *ad Iſthmia.*
Præoccupo interim inguinis tentorium.
Tr. *Eſtiſne dicturi quis hanc ſervare volt?*
Eho tu adeſdum, nam lubet deponere
In medium eorum. Fam. *Ille annuit* Tr. *Quis?*
Fam. *Ariphrades,*
Abducere orans ſecum. Tr. *At is ſtultiſſime,*
Jus lambet iſti, & accidens liguriet.
Age ergo primum vaſa deponas humi.
Videte Curia, Prytanes, Spectaculam:
En quanta vobis affero & trado bona,
Sublimia ut vos crura tollentes, ſtatim
Tingatis hujus ſacra patrantes focum.
En pulcra quam coquina quàm fumo nigra
Hinc ille nidor: antè bellum hic ſcilicet
Trullæ ſtetere in gratiam Senatuis:

Sächsische Landesbibliothek – Staats- und Universitätsbibliothek Dresden http://digital.slub-dresden.de/ppn331266172/77 gefördert von der Deutschen Forschungsgemeinschaft DFG

Ἔπειτ' ἀγῶνά γ' εὐθὺς ἐξέσται ποιεῖν
ταύτην ἔχουσιν αὔριον καλὸν πάνυ,
ἐπὶ γῆς παλαίειν, τετραποδηδὸν ἑστάναι,
καὶ παγκράτιόν γ' ὑπαλειψαμένοις νεανικῶς,
Παίειν, ὀρύττειν πὺξ ὁμοῦ καὶ τῷ πέει.
Τρίτῃ δὲ μετὰ ταῦθ' ἱπποδρομίαν ἄξετε,
ἵνα * δὲ κέλης κέλητα παρακελητιεῖ,
Ἅρματα δ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ἀνατετραμμένα,
φυσῶντα καὶ πνέοντα * προσκινήσεται,
Ἕτεροι δὲ κείσονταί γ' ἀπεψωλημένοι,
περὶ ταῖσι καμπαῖς ἡνίοχοι πεπτωκότες.
ἀλλ' ὦ πρυτάνεις δέχεσθε τὴν θεωρίαν.
Ἴθ' ὡς προθύμως ὁ πρύτανις παρεδέξατο.
Ἀλλ' οὐκ ἂν εἴ τι προῖκα προσαγαγεῖν σ' ἔδει.
Ἀλλ' εὗρον ἄν σ' ὑπέχοντα τὴν ἐκεχειρίαν.

Χορ. Ἦ χρηστὸς ἀνὴρ πολί-
της ἐστὶν ἅπασιν, ὅσ-
τις γ' ἐστὶ τοιοῦτος.

Τρ. Ὅταν τρυγᾶτ' εἴσεσθε πολλῷ μᾶλλον οἷός εἰμι.

Χορ. Καὶ νῦν σύ γε δῆλος εἶ.
Σωτὴρ γὰρ ἅπασιν ἀν-
[θρώποις γεγένησαι.]

Τρ. Φήσεις τί δῆτ' ἐπειδὰν ἐκπίῃς * οἴνου λεπαστήν.

Χο. καὶ πλήν γε τῶν θεῶν, ἀεί σ' ἡγησόμεσθα πρῶτον.

Τρ. Πολλῶν γὰρ ὑμῖν ἄξιος Ἀθμονεὺς ἐγώ,
δεινῶν ἀπαλλάξας πόνων δημότην τὸν ὅμιλον,

καὶ

Exin licebit hanc puellam habentibus
Certare cras pulcerrimo certamine,
Luctari arena, deinde quadrupede ſtatu
Atq; inde pancratio, inſtar unctis puberum,
Pulſare, fodere, pene, pugnis tundere:
Die vacandum tertia Circenſibus,
Vbi ſingulator ſingulatorem premet,
Curruſq; demùm mutuò obverſi ſimul
Seſe admovebunt anhelanti ſpiritu:
Alij retecto languidi Mutonio
Verpæ jacebunt accidentes flexibus
Aurigæ: At ô Prytanes capite Theoriam.
En ut libenter Prytanis ille iſtam accipit:
At gratis introducere haud oportuit,
Quem ſæpe vidi inducias prætendere.

Ch. *Certe is meritus benè eſt*
De civibus omnibus
Qui talis in illos.

Tr. *At ſcibitis qui ſim magis vindemiâ appetente.*

Ch. *Jam nunc ſatis id patet.*
Servator enim omnium
Mortalium haberis.

poculum majori calice

Tr. *Dices lubens ubi hauſeris muſti novi lepeſtam.*

Ch. *Nos te ſecundū cælites primum colemus uſq;.*

Tr. *Nempe Athmonenſi multa debetis mihi,*
Qui liberata tot malis plebeïa cohorte

Et

Καὶ τὸν γεωργικὸν λεὼν, ὑπέρβολόν τε παύσας.
Χο. Ἄγε δὴ τί νῷν ἐνθένδε ποιητέον;
Τρ. τί δ' ἄλλο γ' ἢ ταύτην χύτραις ἱδρυτέον.
Χο. Χύτραισιν, ὥσπερ μεμφόμενον ἑρμίδιον;
Τρ. Τί δαὶ δοκεῖ, βούλεσθε λαρινῷ βοΐ;
Χο. Βοΐ; μηδαμῶς ἵνα μὴ βοηθεῖν ποι δέοι.
Τρ. ἀλλ' ὑῒ παχείᾳ καὶ μεγάλῃ. Χο. Μὴ μή; Τρ. Τιή.
Χο. Ἵνα μὴ γένηται Θεαγένους ὑηνία.
Τρ. Τί * δὴ δοκεῖ σοι δῆτα τῶν λοιπῶν. Χο. Ὄϊ.
Τρ. Ὄϊ; Χο. Ναὶ μὰ Δί'. Τ. ἀλλὰ τοῦτό γ' ἔστ' ἰωνικὸν
τὸ ῥῆμά γ'. Χο. ἐπίτηδές γ' ἵν' ἐν τῇ 'κκλησίᾳ
Ὡς χρὴ πολεμεῖν λέγῃ τις, οἱ καθήμενοι
ὑπὸ τοῦ δέους λέγωσ' ἰωνικῶς, ὄϊ.
Τρ. Εὖ τοι λέγεις. Χο. Καὶ τἆλλά γ' ὦσιν ἤπιοι.
Ὥστ' ἐσόμεθ' ἀλλήλοισιν ἀμνοὶ τοὺς τρόπους.
Καὶ τοῖσι συμμάχοισι πρᾳότεροι πολύ.
Τρ. Ἴθι νυν, ἄγ' ὡς τάχιστα τὸ πρόβατον λαβών·
Ἐγὼ δὲ πορίζω βωμὸν ἐφ' ὅτου θύσομεν.
Χο. Ὡς πάνθ' ὅσ' ἂν θεὸς θέλῃ γε, χ' ἡ τύχη κατορθοῖ,
Χωρεῖ κατὰ νοῦν, ἕτερον δ' ἑτέρῳ
τούτων, κατὰ καιρὸν ἀπαντᾷ.
Τρ. Ὡς ταῦτα δῆλά γ' ἔσθ', ὁ γὰρ βωμὸς θύρασι καὶ δή.
Χορ. Ἐπείγετε νυν ἐν ὅσῳ
Σοβαρὰ θεόθεν,
Κατέχει πολέμου
Μετάτροπος αὔρα.

Et gente agros colente, tandem Hyperbolũ repreſsi.
Ch. Quid jam deinceps expedit factu bonum?
Tr. Quid aliud iſtam quàm locare ollis decet?
Ch. Ollis ne tanquam viliores Hermulas?
Tr. Quid tum videtur? an juvenco larino?
Ch. Abſit juvenco, ne juventur prælia:
Tr. Suine pingui maximæ? Ch. Non. Tr. Cur ita?
Ch. Ne ſpurca fiat Theagenis ſuilitas.
Tr. Cui potius ergo victimæ cenſes? Ch. Ovi.
Tr. Ovine? Ch. Certè. Tr. At iſtud eſt Jonicum
Verbum. Ch. Vt gerenda bella cum quis dixerit
In concione, tum ſedentes præ metu
Jonicum affectent loqui, & dicant Oï
Tr. Benè inquis. Ch. & ſint mitiores cætera:
Quapropter erimus invicem agni moribus,
Et manſuëtes plurimùm ſodalibus.
Tr. I nunc ovemq; duc prehenſam ego interim
Aram expedibo ad quam immolabitur pecus.
Ch. O quàm volente cuncta numine, adjuvante ſorte,
Bene procedunt, aliiſq; alia
Horum oportuna recurrunt.
Tr. Hæc vera certò ſunt, & ara extempulo paranda eſt.
Ch. Sed ite agedum citò, dum
Retinente Deo
Vaga ceſſat atro-
cis aura Gradivi.

Nam

Νῦν γὰρ δαίμων φανερῶς
εἰς ἀγαθὰ μεταβιβάζει. (χαίρων,
Τρ. τὸ κανοῦν πάρεστιν, ὀλὰς ἔχον καὶ στέμμα, καὶ μά-
καὶ πῦρ γε τουτί, κοὐδὲν ἴσχει πλὴν τὸ πρόβατον ἡμᾶς.
Χορ. οὔκουν ἁμιλλήσεσθον,
Ὡς ἢν Χαῖρις ὑμᾶς ἴδη
πρόσεισιν αὐλήσων ἄκλη-
τος, κᾆτα τοῦτ᾽ εὖ οἶδ᾽ ὅτι
φυσῶντι καὶ πονουμένῳ
προσδώσετε δή που.
Τρ. Ἄγε δὴ τὸ κανοῦν λαβὼν σὺ καὶ τὴν χέρνιβα
περίιθι τὸν βωμὸν ταχέως ἐπὶ δεξιά.
Θε. Ἰδοὺ λέγοις ἂν ἄλλο, περιελήλυθα.
Τρ. φέρε δὴ τὸ δαλίον τόδ᾽ ἐμβάψω λαβών,
Σείου σὺ ταχέως, σὺ δὲ πρότεινε τῶν ὀλῶν,
Κ᾽αὐτός τε χερνίπτου παραδοὺς ταύτην ἐμοί,
καὶ τοῖσι θεαταῖς ῥίπτει τῶν κριθῶν. Θε. Ἰδού.
Τρ. Ἔδωκας ἤδη. Θε. Νὴ τὸν Ἑρμῆν, ὥστε γε
τούτων ὅσοι πέρ εἰσι τῶν θεωμένων,
οὐκ ἔστιν οὐδεὶς ὅστις οὐ κριθὴν ἔχει.
Τρ. Οὐχ αἱ γυναῖκες ἔλαβον. Θε. ἀλλ᾽ ἐς ἑσπέραν
Δώσουσιν αὐταῖς ἄνδρες, ἀλλ᾽ εὐχώμεθα.
τίς τῇδε ποῦ ποτ᾽ εἰσί, πολλοὶ κἀγαθοί.
τοῖσι φέρε δῶ, πολλοὶ γάρ εἰσι κἀγαθοί.
Τρ. τούτους ἀγαθοὺς ἐνόμισας. Θε. Οὐ γὰρ οἵτινες
Ἡμῶν καταχεόντων ὕδωρ τοσουτονὶ

Ἐς

Nam ſors divina palam
Omnimoda bona reponit.

Tr. *En vellera & ſeceſpitam & molas habens caniſtrum:*
Adeſt & ignis, nilq; nos nunc extra ovem moratur.

Ch. *Eſt ergo maturandum?*
Nam vos Charis ut viderit
Accedet invocatus huc:
Et vos ei certò ſcio
Flanti labore maximo
Sacrum hocce daturos.

Tr. *Age cum caniſtro ſume aqualem trulleum,*
Aramq; luſtrans dextrò-vorsum extemplo obi.

Fam. *Ecce aram obivi, cæterum aliud impera.*

Tr. *Cedo hucce torrem actutum, ut undis imbuam:*
Quate ocyus tu, tu molam prætendito,
Ipſe expiator hanc mihi tradens facem,
Spectantibuſq; diſijce ordea. Fam. *faciam.*

Tr. *Igitur dediſti.* Fa. *at plurimũ, ut nunc omniũ,*
Te teſtor Herme, quotquot hic ſpectantium,
Nemo unde poſſit molere, habere non queat.

Tr. *At non dediſti fœminis.* Fam. *dabunt viri*
Sub veſperã ipſis. Tr. *Sed precari jam expedit,*
Quis adeſt, ubi illi quive? F. *plurimi & boni.*
Age demus iſtis, plurimi qui ſunt boni.

Tr. *Iſtos putaſti tu bonos?* Fam. *An illi enim*
Non ſunt, qui aquarũ quando tantùm effudimus

Ες ταυτὶ τοῦτ' ἐσαῦθ' ἰόντες χωρίον.
Αλλ' ὡς τάχιστ' εὐχώμεθ', εὐχώμεσθα δή.
Τρ. Ω σεμνοτάτη βασίλεια θεὰ
Πότνι' Εἰρήνη
Δέσποινα χορῶν, δέσποινα γάμων,
Δέξαι θυσίαν τὴν ἡμετέραν.
Θε. Δέξαι δῆτ' ὦ πολυτιμήτη
Νὴ Δία, καὶ μὴ ποίει γ' ἅπερ αἱ
Μοιχευόμεναι δρῶσι γυναῖκες.
Καὶ γὰρ ἐκεῖναι παρακλίνασαι
τῆς αὐλείας παρακύπτουσι.
Κἂν τις προσέχῃ τὸν νοῦν αὐταῖς,
ἀναχωροῦσι,
Κᾆτ' ἢν ἀπίῃ, παρακύπτουσι.
τούτων σὺ ποίει μηδὲν ἔθ' ὑμᾶς.
Τρ. Μὰ Δί' ἀλλ' ἀπόφηνον ὅλην σαυτὴν
γενναιοπρεπῶς τοῖσιν ἐρασταῖς
Ημῖν, οἵ σου τρυχόμεθ' ἤδη
τρία καὶ δέκ' ἔτη.
Λῦσον δὲ μάχας, καὶ κορκορυγάς,
Ινα Λυσιμάχην σε καλῶμεν.
Παῦσον δ' ἡμῶν τὰς ὑπονοίας
τὰς περικόμψους, αἷς στωμυλλόμε-
θ' εἰς ἀλλήλους, μῖξον δ' ἡμᾶς
τοὺς Ελληνας πάλιν ἐξ ἀρχῆς
Φιλίας χυλῷ, καὶ συγγνώμῃ.

Τινὶ

In hunc eundem ventitant ſtantes locum?
Sed vota maturemus & preces ſacras.
Tr. *O veneranda ô Regina Dea,*
Reverenda ô Pax,
Quæ domina choros facis & nuptias,
Accipe noſtra hæc ſacra libamina.
Fam. *Accipe pretioſiſſima per Jovem,*
Accipe, nec fac quod facere ſolent
Dum mæchantur fœminæ adulteræ,
Quæ recluſis paulùm foribus
Vix ſe oſtendunt deſpicientes,
Si quis ad ipſas ſtudioſè venit,
Regrediuntur:
Qui ſi abſceſſerit, iterum intervident.
Tu nihil in nos fac Dea eimodi.
Tr. *Quin potius te pandas totam,*
Prout addecet ingenuas, nobis
Quos tuus annos jam torſit amor
Tres atque decem.
Solvas bella acreſq; tumultus,
Te Belliluam ut vocet omnis:
Reprimas noſtras ſuſpiciones
Nimis audaces, & quas invicem
Agimus nugas, ac nos temperes
Græcos renovans atq; reformans
Bono amicitiæ ſucco, ut noſtros,

 Mitior

Τινὶ πρᾳοτέρᾳ κέρασον τὸν νοῦν.
καὶ τὴν ἀγορὰν ἡμῖν ἀγαθῶν
Ἐμπλησθῆναι μεγάλων, σκορόδων,
Σικύων πρῴων, μήλων, ῥοιῶν,
Δούλοισι χλανισκιδίων μικρῶν.
Κἀκ Βοιωτῶν γε φέροντας ἰδεῖν,
Χῆνας, νήττας, φάττας, τροχίλους.
Καὶ Κωπᾴδων ἐλθεῖν σπυρίδας,
Καὶ περὶ ταύτας ἡμᾶς ἀθρόους
Ὀψωνοῦντας τυρβάζεσθαι,
Μορύχῳ, Τελέᾳ, Γλαυκέτῃ, ἄλλοις
Τένθαις πολλοῖς, κᾆτα Μελάνθιον
Ἥκειν ὕστερον εἰς τὴν ἀγοράν.
τὰς δὲ πεπρᾶσθαι, τὸν δ᾽ ὀτοτύζειν.
εἶτα μονῳδεῖν ἐκ Μηδείας,
Ὀλόμαν ὀλόμαν ἀποχηρωθεὶς
τᾶς ἐν τεύτλοισι λοχευομένας.
τοὺς δ᾽ ἀνθρώπους ἐπιχαίρειν.
Ταῦτ᾽ ὦ πολυτίμητ᾽ εὐχομένοις ἡμῖν δίδου.
Λαβὲ τὴν μάχαιραν εἶθ᾽ ὅπως μαγειρικῶς
Σφάξεις τὸν οἶν*. Τρ. Ἀλλ᾽ οὐ θέμις. Θε. Τιὴ τιδή;
Τρ. Οὐχ ἥδεται δήπουθεν εἰρήνη σφαγαῖς,
Οὐδ᾽ αἱματοῦται βωμὸς, ἀλλ᾽ εἴσω φέρων
Θύσας, τὰ μηρί᾽ ἐξελὼν δεῦρ᾽ ἔκφερε.
Χ᾽οὕτω τὸ πρόβατον τῷ χορηγῷ σώζεται.
Χο. σὲ δὴ θύρασι χρὴ μένοντα τοίνυν

Σχί-

Mitior animos venia immiſceat:
Ut noſtra bonis nunc fora abundent,
Et ſint ſata ingentibus alliis,
Pomiſq; & cucumeribus præcoquis,
Et cunctis ſervorum tunicis:
Ut Bæotia deferat ad nos
Anates, trochilos, atque palumbes,
Cumq; anſeribus veniant ſportulæ
Anguillarum Copaïdarum.
Ubi dent turbas obſonantes
Circum Morychus, Teleas, Glaucetes,
Multiq; Catillones alij,
Deinde Melanthius ultimus adſit,
Venum anguillis qui lacrumet datis:
Mox aſſus canat è Medea,
Perij heu perij quando è manibus
Mihi betarum elapſa ſodalitas
Unde id gaudere videntes:
Hæc diva nobis ſupplicantibus dato.
Ergo accipe clunaclum & immolans ſacrem
Macta. Tr. *ſed iſtud non licet.* Fam. *quidni li-*
Tr. *Nec cæde gaudet ſancta Pax, nec victimis (cet?*
Amat cruentis Pacis ara tingier.
Sed ſacrifica intus oſſa clunium efferens,
Sic præbitori tota ſervatur pecus.
Ch. *Te oportet ergo januæ imminentem*

Σχίζας δέ γε ἐντιθέναι ταχέως
τάτε πρόσφορ᾽ ἅπαντ᾽ ἐπὶ τούτοις.
Τρ. Οὔκουν δοκῶ σοι μαντικῶς τὸ φρύγανον τίθεσθαι;
Χο. Πῶς δ᾽ οὐχὶ, τί γάρ σε πέφευγ᾽ ὅσα χρὴ
Σοφὸν ἄνδρα. τί δ᾽ οὐ σὺ φρονεῖς ὁπόσα.
Ἐστὶ χρεὼν τόν γε σοφῇ δόκιμον
φρενὶ, καὶ πορίμῳ τῇ τόλμῃ.
Τρ. Ἡ σχίζα γοῦν ἐνημμένη, τὸν * Στιλβίδην πιέζει,
καὶ τὴν τράπεζαν οἴσομαι, καὶ παιδὸς οὐ δεήσει.
Χορ. Τίς οὐκ ἂν ἐπαινέσει-
εν ἄνδρα τοιοῦτον, ὅσ-
τις, πόλλ᾽ ἀνατλὰς, ἔσω-
σε τὴν ἱερὰν πόλιν,
Ὥστ᾽ οὐχὶ πεπαύσεται ποτ᾽ ὢν
Ζηλωτὸς ἅπασιν.
Θε. Ταυτὶ δέδραται. τίθεσο τὼ μηρὼ λαβών.
ἐγὼ δ᾽ ἐπὶ σπλάγχν᾽ εἶμι καὶ θυλήματα.
Τρ. ἐμοὶ μελήσει ταῦτά γ᾽, ἀλλ᾽ ἥκειν ἐχρῆν.
Θε. Ἰδοὺ πάρειμι, μῶν ἐπισχεῖν σοι δοκῶ;
Τρ. Ὄπτα καλῶς νυν ταῦτα, καὶ γὰρ οὑτοσὶ
προσέρχεται δάφνῃ τις ἐστεφανωμένος.
τίς ἄρα ποτ᾽ ἐστίν; Θε. Ὡς ἀλαζὼν φαίνεται
Μάντις τίς ἐστιν; Τρ. Οὐ μὰ Δί᾽, ἀλλ᾽ Ἱεροκλέης.
Θε. Αὐτός γε ποῦσθ᾽ ὁ χρησμολόγος, οὑξ Ὠρεοῦ.
τί ποτ᾽ ἄρα λέξει; Τρ. Δῆλος ἐσθ᾽ οὗτός γ᾽ ὅτι
Ἐναντιώσεταί τι ταῖς διαλλαγαῖς.

Θε. Οὐκ

Huc fiſſa ſtatim ligna reponere, &
Quibus indiget inſuper uſus.
Tr. *Ecquid vides me fomitẽ appoſiſſe vatis inſtar!*
Ch. *Quidni? quid enim te fugit omnium*
Quæ ſcire ſagacem opus eſt? an non
In te eſt quicquid vir habet ſapiens
Animo intrepido atque audenti?
Tr. *Incenſus ecce Stilbidem fomes premit ligelli,*
Lubetq́ menſam ferre, nec miniſtro opus eſt Ca-
Ch. *Quis ergo homo non colens (millo.*
Canat virum eiusmodi?
Qui multa tulit, ſacri ut
Salus foret oppidi?
Quare ille ſemper audiet
Felix apud omnes.
Fam. *Hæc ſunt peracta, crura jam curans cape,*
Nam viſo ad exta, dijſq́ polluctum paro.
Tr. *Curabitur, ſed ventum oportuit ſtatim.*
Fa. *Mox venio & adſum, num ſtrigans videor tibi?*
Tr. *Nunc illa ritè aſſare cures, neſcio*
Quis iſte lauro qui coronatus venit.
Quis ille tandem eſt? Fam. *quàm videtur arrogans!*
Vatem puto eſſe. Tr. *Non is eſt, ſed Hierocles,*
Fam. *Sortilegus ille forſan eſt ex Oreo:*
Quid volt ſibi ergo? Tr. *apparet infeſtum bonis*
Sentire contra ſancta pacis fœdera.

Θε. Οὐκ, ἀλλὰ καὶ τὴν κνῖσαν εἰσελήλυθεν.
Τρ. Μὴ νῦν ὁρᾶν δοκῶμεν αὐτόν. Θε. Εὖ λέγεις.
Ιερ. τίς ἡ θυσία ποθ' αὑτηΐ, καὶ τῷ θεῶν;
Τρ. Ὄπτα σὺ σιγῇ, κἄπαγ' ἀπὸ τῆς ὀσφύος.
Ιερ. Ὅλως ἦ θύει' οὐ φράζεθ'; Τρ. Η κέρκος ποιεῖ
Καλῶς. Θε. Καλῶς δῆτ' ὦ πότνι' εἰρήνη φίλη.
Ιερ. Αγε νῦν ἀπάρχου, κᾆτα δὸς τἀπάργματα.
Τρ. Ὀπτᾶν, ἄμεινον πρῶτον. Ιερ. ἀλλὰ ταυταγὶ
Ηδη 'στὶν ὀπτά. Τρ. Πολλὰ πράττεις ὅστις εἶ,
Κατάτεμνε, ποῦ τράπεζα, τὴν σπονδὴν φέρε.
Ιερ. Η γλῶττα χωρὶς τέμνεται. Τρ. Μεμνήμεθα.
Ιερ. Ἀλλ' οἶσθ' ὃ δρᾶσον. Θε. Ην φράσῃς. Τρ. Μὴ Δια-
Νῷν μηδὲν, εἰρήνῃ γὰρ ἱερὰ θύομεν. (λέγου
Ιερ. Ω μέλεοι θνητοὶ καὶ νήπιοι. Τρ. ἐς κεφαλὴν σοί.
Ιερ. Οἵτινες ἀφραδίῃσι θεῶν νόον οὐκ ἀΐοντες,
συνθήκας πεποίησθ' ἄνδρες χαροποῖσι πιθήκοις.
Θε. Αἰβοῖ, αἰβοῖ. Τρ. τί γελᾷς; Θε. Ησθην χαροποῖσι πιθήκοις.
Ιερ. καὶ κέπφοι τρήρωνες ἀλωπεκιδεῦσι πέποιθε,
Ων δόλιαι ψυχαί, δόλιαι φρένες. Τ. εἴθε σου εἶναι
Ωφελεν, ὦ 'λαζὼν οὑτωσὶ θερμὸς ὁ πλεύμων.
Ιερ. εἰ γὰρ μὴ νύμφαι γε θεαὶ Βάκιν ἐξαπάτασκον,
Μηδὲ Βάκις θνητούς, μηδ' αὖ νύμφαι Βάκιν αὐτόν.
Τρ. Εξώλης ἀπόλοι' εἰ μὴ παύσαιο βακίζων.
Ιερ. Οὔπω θέσφατον ἦν εἰρήνης δέσμ' ἀναλῦσαι
ἀλλὰ τόδε πρῶτον. Τρ. τοῖς ἅλσί γε πάσσε τουτί.
Ιερ. Οὐ γάρ πω τοῦτ' ἐστὶ φίλον μακάρεσσι θεοῖσιν.

Fam. *Minimè, ſed illum nidor iſte perculit.*
Fingamus hunc nos non videre. Tr. *Rectè ais.*
Hi. *Quæ ſacra ſunt hæc, cui Deo ſit victima?*
Tr. *Tu tacitus aſſans dimove à luſtralibus.*
Hi. *Dicturin' eſtis cui litetis?* Tr. *En benè eſt*
De Pene. Fam. *Amica diva Pax, multum benè.*
Hi. *Nunc ergo polluce atque proſicias dato.*
Tr. *Inſtare præſtat arſui prius.* Hi. *Sed hæc*
Satis aſſa. Tr. *Multa quiſquis es ſatagis nimis:*
Age proſecato, ubi ara? libamenta fer.
Hi. *Linguã ſeorſum incidite.* Tr. *memores mones.*
Hi. *Scin quid tu agas?* F. *Si dixeris.* T. *verbũ cave*
Faxis modo unum, ſacra nam Paci damus. (te.
Hi. *O miſeros ſtultosq; homines.* Tr. *hoc deprecor in*
Hi. *Qui divôm ignari mentis (ſocordia tanta eſt)*
Terrificis cum ſimiolis ſic fœdus initis.
Fa. *Papæ.* T. *Quid rides?* F. *de ſimiolis metuẽdis.*
Hi. *Volpibus atque leves voltis confidere mergi,*
Mens animi quibus alta dolis pectusq; Tr. *utinã*
Tam caldo pulmone ſuas jactator inanis. (tu
Hi. *Namq; Bacim Nymphæ niſi decepere docentes,*
Nec Bacis ipſe homines, ſi nec Nympha Bacin ipsũ.
Tr. *Dij te eradicent, niſi deſinis uſque baciſſans.*
Hi. *Nondum erat in fatis diſſolvi vincula Pacis,*
Hoc tamen imprimis. T. *decet hæc ſale ſpargere*
primum.
Hi. *Nondũ etenim ut fiat bellorũ miſsio amicũ eſt*

Φυλόπιδος λῆξαι, πρὶν κεν λύκος οἶν ὑμεναιοῖ.
Ὡς ἡ σφονδύλη φεύγουσα πονηρότατον βδεῖ,
Χ' ἡ κώδων ἀκαλανθὶς ἐπειγομένη τυφλὰ τίκτει,
τουτάκις οὔπω χρῆν τὴν εἰρήνην πεποιῆσθαι.
Τρ. Ἀλλὰ τί χρῆν ἡμᾶς, οὐ παύσασθαι πολεμοῦντας;
Η διακαυνιάσαι, πότεροι κλαυσούμεθα μεῖζω,
Ἐξὸν σπεισαμένοις κοινῇ, τῆς Ἑλλάδος ἄρχειν.
Ιερ. Οὔποτε ποιήσεις τὸν καρκίνον ὀρθὰ βαδίζειν.
Τρ. Οὔποτε δειπνήσεις ἔτι λοιπὸν γ' ἐν πρυτανείῳ.
Οὐδ' ἐπὶ τῷ πραχθέντι ποιήσεις ὕστερον οὐδέν.
Ιερ. Οὐδέποτ' ἂν θείης λεῖον τὸν τραχὺν ἐχῖνον.
Τρ. Ἆρα φενακίζων ποτ' Ἀθηναίους ἔτι παύσει;
Ιερ. Ποῖον γὰρ κατὰ χρησμὸν ἐκαύσατε μῆρα θεοῖσιν;
Τρ. *Ὥσπερ κάλλιστον δήπου πεποίηκεν Ὅμηρος,
„ Ὡς οἱ μὲν νέφος ἐχθρὸν ἀπωσάμενοι πολέμοιο,
„ Εἰρήνην εἵλοντο, καὶ ἱδρύσανθ' ἱερείῳ.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη, καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
Ἔσπενδον δεπάεσσιν, ἐγὼ δ' ὁδὸν ἡγεμόνευον.
Χρησμολόγῳ δ' οὐδεὶς ἐδίδου κώθωνα φαεινόν.
Ιερ. Οὐ μετέχω τούτων, οὐ γὰρ ταῦτ' εἶπε Σίβυλλα.
Τρ. Ἀλλ' ὁ σοφός τοι νὴ Δί' Ὅμηρος δεξιὸν εἶπεν,
„ Ἀφρήτωρ, ἀθέμιστος, ἀνέστιός ἐστιν ἐκεῖνος,
„ Ὃς πολέμου ἔραται ἐπιδημίου ὀκρυόεντος.
Ιερ. Φράζεο δή, μή πως σε δόλῳ φρένας ἐξαπατήσας.
Ικτῖνος μάρψῃ. Τρ. τουτὶ μέντοι σὺ φυλάττου.
Ὡς οὗτος φοβερὸς τοῖς σπλάγχνοις ἐστὶν ὁ χρησμός

Εγχ'

Diis ſuperis prius antè lupo quàm nupſerit agna.
Ut malè olet fugiens & viſsit putida blatta,
Vt generat cæcos properans arguta acalanthis:
Tempora ſic nondum pacis matura fuerunt.
T. *Quid faceremus enim nō finem imponere bellis?*
An ſortiri utri noſtrum graviora dolerent?
Imperium in Græcos fœdus cùm ſpondeat iſtud?
Hi. *At nunquam rectâ efficias incedere cancrum.*
Tr. *Non te poſtidea victus manet in Prytaneo.*
Hi. *Non facias unquam ut levis ſiet aſper echinus.*
T. *Nondū etiā hic noſtras ceſſabit fallere Athenas.*
Hi. *Quo freti oraclo divorum incenditis aras?*
Tr. *Quod vates faciens pulchrè reſpōdet Homerus*
Sic inimica illi bellorum nube fugata
Pacem acceperunt, & ſuppoſuere bidenti:
Ac tandem toſtis ſtrebulis, extisq́; comeſis,
Libarunt pateras læti præeunte viam me:
Sed nullum vati memini præbere culignam.
Hi. *Hæc ego non capio, nec enim eſt effata Sibylla.*
Tr. *At ſapiens quondā ritè hoc prædixit Homerus,*
Exſors ille domus, pauperq́; extorris & exlex,
„ *Quem bellum civile juvat, crudele, neſandum.*
Hi. *Aſpice, ſis, ne quid per fraudem frauſus in extis*
Subripiat milvus. T. *quin hæc tua cautio ſola eſt:*
Nempe iſthuc metuunt oraclum viſcera, verùm
Infunde huc libamen, & exta huc providus infer.

Hi. *Si*

Ἔγχει δὴ σπονδὴν, καὶ τῶν σπλάγχνων φέρε δεῦρο.
Ἱερ. Ἀλλ' εἰ ταῦτα δοκεῖ, κἀγὼ μαυτῷ βαλανεύσω.
Τρ. Σπονδὴ, σπονδή.
Ἱερ. Ἔγχει δὴ κἀμοὶ καὶ σπλάγχνων μοῖραν ὄρεξον.
Τρ. Ἀλλ' οὔπω τοῦτ' ἐστὶ φίλον μακάρεσσι θεοῖσιν,
Ἀλλὰ τόδε πρότερον σπένδειν ἡμᾶς, σὲ δ' ἀπελθεῖν.
Ὦ πότνι' εἰρήνη παράμεινον τὸν βίον ἡμῖν. (νεγκε.
Ἱε. πρόσφερε τὴν γλῶτταν. Τ. Σὺ δὲ τὴν σαυτοῦ γ' ἀπε-
Ἱερ. Σπονδή. Τ. Καὶ ταυτὶ μετὰ τῆς σπονδῆς λαβὲ θᾶττον.
Ἱερ. Οὐδεὶς δώσει μοι τῶν σπλάγχνων; Τ. Οὐ γὰρ οἷόν τε
Ἡμῖν πρὶν διδόναι, πρὶν καὶ λύκος οἶν ὑμεναιοῖ.
Ἱερ. Ναὶ πρὸς τῶν γονάτων. Τρ. Ἄλλως ὦ τᾶν ἱκετεύεις,
Οὐ γὰρ ποιήσεις λεῖον τὸν τραχὺν ἐχῖνον.
Ἄγε δὴ θεαταὶ δεῦρο συσπλαγχνεύετε
μεθ' ἡμῶν. Ἱερ. τί δ' ἔγωγε; Τρ. τὴν Σίβυλλαν ἔσθιε.
Ἱερ. Οὔτοι μὰ τὴν γῆν, ταῦτα κατέδεσθον μόνω,
ἀλλ' ἁρπάσομαι σφῷν αὐτὰ, κεῖται δ' ἐν μέσῳ.
Τρ. Παῖε παῖε τὸν Βάκιν. Ἱερ. Μαρτύρομαι.
Τρ. Κἀγώ γ' ὅτι τένθης εἶ σὺ κἀλαζὼν ἀνήρ.
Παῖ' αὐτὸν ἐπέχων τῷ ξύλῳ τὸν ἀλαζόνα.
Θε. Σὺ μὲν οὖν, ἐγὼ δὲ τουτονὶ τῶν κῳδίων
Ἃ λαμβάν' αὐτὸς ἐξαπατῶν, ἐκβολβιῶ.
Οὐ καταβαλεῖς τὰ κῴδι' ὦ θυηπόλε;
Ἱερ. Ἤκουσας, ὁ κόραξ οἷος ἦλθ' ἐξ Ὠρεοῦ;
Θε. Οὐκ ἀποπετήσει θᾶττον εἰς Ἐλύμνιον.
Χορ. Ἥδομαι ἥδομαι.*
Κράνους ἀπηλλαγμένος

Τυ-

Hi. *Si placet hoc vobis, mihi ero meus ipſe miniſter.*
Tr. *Liba, liba.*
Hi. *Funde etiam nobis, extorum & porrice partem*
Tr. *At nondum ſuperis placet immortalibus iſtuc,*
Sed libare prius nos expedit, ipſe faceſſe;
O Dea pax tecum da poſſe extendere vitam.
H. *Cedò ſis linguã.* Tr. *Ipſe tuã refer atq; remitte.*
Hi. *Libamen.* T. *Sed & hæc citò cũ libamine ſume.*
H. *Nemone exta mihi?* T. *nulla id ratione queam,*
Ante lupus quàm connubio ſibi junxerit agnam.
Hi. *At ſupplex oro.* Tr. *Fruſtra oras ſupplice voce:*
Non facias etenim ut levis ſiet aſper echinus.
Agite ergo qui ſpectatis huc adeſte vos.
Vna exta edemus. Hi. *Nil ne ego?* Tr. *Sibyllam ut lubet.*
Hi. *Haud, Ecere, iſta ſoli edetis inſimul.*
Sed rapiam & ipſe quippe quæ in medio jacent.
Tr. *Feri feri Bacin.* Hi. *Hominum teſtor fidem.*
Tr. *At ego quod es lurco, atque vanus arrogans:*
Fuſte arrogantem reprimens iſtum feri.
Fam. *Potes quidẽ iſtud, aſt ego hunc quas accipit*
Deceptor ille ebulbitabo pellibus:
Pelleſne haruſpex haſce demiſſurus es?
Hi. *Audin quis ille corvus eſt ex Oreo?*
Fam. *Non avolabit ocyus in Elymnium.*
Ch. *Gaudeo gaudeo,*
Carere capis licet

Et

Τυροῦ τε καὶ κρομμύων.
Οὐ γὰρ φιληδῶ μάχαις,
ἀλλὰ πρὸς πῦρ διέλκων
Μετ' ἀνδρῶν ἑτέρων φίλων
Οὐ * κεασῶν ξύλων ἅττ' ἂν ᾖ
Δανότατα τοῦ θέρους,
ἐκπεπρισμένα,
Κἀνθρακίζων τοὐρεβίνθου,
τήν τε φηγὸν ἐμπυρεύων,
Χ' ἅμα τὴν θρᾶτταν βινῶν,
τῆς γυναικὸς λουμένης.
Χορ. Οὐ γάρ ἐστιν ἥδιον, ἢ τυχεῖν μὲν ἤδη 'σπαρμένα,
τὸν θεὸν δ' ἐπιψεκάζειν, καί τιν' εἰπεῖν γείτονα·
Εἰπέ μοι τί τηνικάδε δρῶμεν ὦ κωμαρχίδη,
Ἐμπιεῖν ἔμοιγ' ἀρέσκει, τοῦ θεοῦ δρῶντος καλῶς.
ἀλλ' ἄφαυε τῶν φασήλων ὦ γύναι τρεῖς χοίνικας
τῶν τε πυρῶν μῖξον αὐτοῖς, τῶν τε σύκων ἔξελε,
τόν τε μανῆν ἡ σύρα βοστρησάτω τοῦ χωρίου,
Οὐ γὰρ οἷόν τ' ἐστὶ πάντως οἰναρίζειν τήμερον,
Οὐδὲ τυντλάζειν, ἐπειδὴ παρδακὸν τὸ χωρίον.
Κἀξ ἐμοῦ δ' ἐνεγκάτω τις τὴν κίχλην καὶ τὼ σπί-
Ην δ' ἦν καὶ πυός τις ἔνδον, καὶ λαγῶα τέτταρα, (νω.
εἴ τι μὴ 'ξήνεγκεν αὐτῶν ἡ γαλῆ τῆς ἑσπέρας.
Ἐψόφει γοῦν ἔνδον, οὐκ οἶδ' ἅττα κακυδοιδόπα.
Ὧν ἔνεγκ' ὦ παῖ τρί' ἡμῖν, ἓν δὲ δοῦναι τῷ πατρί.
Μυρρίνας αἴτησον ἐξ Αἰσχινάδου τῶν καρπίμων.

Χ' ἅμα

Et caſeo & caſsidè,
Pugnas enim non amo,
Sed placeret me ſimul cum
Reliquis eſſe ſodalibus
Vvidis inferentem foco
Vſtilia Cocula,
Quæ arida preſſerit
Æſtus: Et cicer juvat me
Vrere, & torrere fagum,
Permolentem Threiciam,
Dum lavat conjux mea.]

Ch. *Nam nihil ſuavius quàm conſequi quæ jã ſata,*
Quæq; cum Deus rigarit, inquiat vicinia,
Dic mihi quid nũc agamus interim ô Comarchi-
Me juvet potare dũ ſatis Deus ſatisfacit. (da,
Cæterum tres frige ſemodios faſelũm, ô fœmina,
Inq; fruges adde mixtas, ac ſimul ficus lege.
Syra ſervum ſiſtat huc, clametq; nobis ex agro:
Non enim vel pampinare hodie licebit cuipiam,
Vel repaſtinare cùm ſit uda tellus imbribus.
Hucce turdus atq; fringillæ afferantur è domo,
Lacte preſſum habemus atq; quatuor lepuſculos,
Ni quid ipſa forte feles vindicarit veſperi:
Namq; turbantis ſonorem neſcio quẽ audivimus,
Fer puer tres hucce nobis, & patri fer unicum.
Poſce myrtos ſume defer floridas Æſchinadis:

Tum

Χ᾽ ἅμα τῆς αὐτῆς ὁδοῦ, Χαρκινάδιον τις βωσάτω.
Ως ἂν ἐμπίῃ μεθ᾽ ἡμῶν,
Εὖ ποιοῦντος κὠφελοῦντος
τοῦ θεοῦ τἀρώματα.
Ηνίκ᾽ ἂν ἀχέτας
Αδῃ τὸν ἡδὺν νόμον
Διασκοπῶν ἥδομαι
τὰς λημνίας ἀμπέλους,
Εἰ πεπαίνουσιν ἤδη.
τὸ γὰρ φῖτυ πρῷον φύει,
τόν τε φίληχ᾽, ὁρῶν οἰδαίνον-
τ᾽, εἶθ᾽ ὁπόταν ἡ πέπων,
Εσθίω κἀπέχω,
Χ᾽ ἅμα φήμ᾽, ὧραι φίλαι, καὶ
τοῦ θύμου τρίβων κυκῶμαι.
Κᾆτα γίνομαι παχὺς
[τηνικαῦτα τοῦ θέρους]
Μᾶλλον ἢ θεοῖσιν ἐχθρὸν ταξίαρχον προσβλέπων
τρεῖς λόφους ἔχοντα καὶ φοινικίδ᾽ ὀξεῖαν πάνυ.
Ην ἐκεῖνός φησιν εἶναι βάμμα Σαρδιανικόν.
Ην δέ που δέῃ μάχεσθαι ἔχοντα τὴν φοινικίδα,
τηνικαῦτ᾽ αὐτὸς βέβαπται βάμμα κυζικηνικόν.
Κᾆτα φεύγει πρῶτος ὥσπερ ξουθὸς ἱππαλεκτρυὼν
τοὺς λόφους σείων, ἐγὼ δ᾽ ἕστηκα λινοπτώμενος.
Ηνίκα δ᾽ ἂν οἴκοι γένωνται, δρῶσιν οὐκ ἀνασχετά,
τοὺς μὲν ἐγγράφοντες ἡμῶν, τοὺς δ᾽ ἄνω τε καὶ κάτω,

Εξα-

vocetur.
Tum via caletur una proximus Charinades,
Qui diem ſimul bibendo
Tranſigat, bono adjuvante
Noſtra arata numine:
Dumq́; ſuum melos
Reſonans cicada integrat
Videre me conſitas
Vites juvat Lemnias
Jamne maturuerint,
(Nam præcoqua hæc ſunt germina)
Tum tumentes juvat me groſſos ficus immaturas
Cernere, deinde edam
Quando maturi erunt:
Tum inquiens, amica tempora,
E thymo intritum expedibo,
Vnde fio pinguior
Sole dum dies calent,] (omnibus,
Plus quidẽ quàm ſi viderem Diis ducem inviſum
Caßidem criſtis gerentem punicam inſignẽ tribus,
optimam
Quam vocare ſuëvit infectum ille Sardianicũ.
Sin ſimul cum purpuriſſa dimicandum fortè ſit,
Tum colore Cyziceno tinctus actutum patet,
Ac pedẽ primus ſtruens, rubens ut Hippalectryon,
Concutit criſtas, ego interim ſto ſervans retia,
Hi domum tandem reverſi, non ferendas res agunt,
Nempe de nobis vel hos ſcribunt, vel illos ter quater

ἐξαλείφοντες δὶς ἢ τρὶς, ἄμεινον γ' ἔσθ' ἡ ἔξοδος·
τῶδε στήλην οὐκ ἐώνῃ, οὐ γὰρ ᾔδειν ἐξιών.
εἶτα προστὰς πρὸς τὸν ἀνδριάντα τὸν Πανδίονος.
εἶδεν αὑτὸν, κἀπορῶν, ἔθει τὸ κακὸν βλέπων ὅπου.
ταῦτα δ' ἡμᾶς τοὺς ἀγροίκους δρῶσι, τοὺς δ' ἐξ ἄστεος
ἧττον, οἱ θεοῖσιν οὗτοι κἀνδράσι ῥιψάσπιδες.
ὧν ἔτ' εὐθύνας ἐμοὶ δώσουσιν ἢν θεὸς θέλῃ.
Πολλὰ γὰρ δή μ' ἠδίκησαν,
Ὄντες οἴκοι μὲν λέοντες,
[ἐν μάχῃ δ' ἀλώπεκες.]

Τρ. Ἰοὺ, ἰού.
Ὅσον τὸ χρῆμ' ἐπὶ δεῖπνον ἦλθ' ἐς τοὺς γάμους.
Ἔχ', ἀποκάθαιρε τὰς τραπέζας ταυτηΐ,
Πάντως γὰρ οὐδὲν ὄφελος ἐς αὐτῆς ἔτι,
Ἔπειτ' ἐπείσφερε τὰς ἀμύλους, καὶ τὰς κίχλας,
καὶ τῶν λαγῴων πολλὰ, καὶ τοὺς κολλάβους.

Δρ. Ποῦ ποῦ Τρυγαῖός ἐστιν. Τρ. * Ἀναβράττω κίχλας.

Δρ. Ὦ φίλτατ' ὦ Τρυγαῖ' ὃς ἡμᾶς τἀγαθὰ
Δέδρακας, εἰρήνην ποιήσας, ὡς πρὸ τοῦ.
Οὐδεὶς ἐπρίατ' ἂν δρέπανον οὐδὲ κολλύβου,
Νυνὶ δὲ πεντήκοντα δραχμῶν ἐμπολῶ,
Ὁδὶ δὲ τριδράχμους τοὺς κάδους εἰς τοὺς ἀγρούς.
Ἀλλ' ὦ Τρυγαῖε, τῶν δρεπάνων τε λάμβανε.
καὶ τῶν δ' ὅτι βούλει, προῖκα γὰρ ταυτὶ δέχου,
ἀφ' ὧν γ' ἄρ' ἀπεδόμεθα κἀκερδαίνομεν,
τὰ δῶρα ταυτί σοι φέρομεν εἰς τοὺς γάμους.

Τρ. Ἴθι

Et ſuprà delent & infra. Cras quidē profectio eſt,
Cûm profecturum tamen ſe ñeſciens nec triticū
Comparans ſuum videret nomen in Pandionis
Scriptū imagine, ac deinde mētu impos curſitat.
Peſsimū virus vidēs. ſic nos malè agreſtes habēt.
Haud ita urbanos fugaces Diis & inviſi viris.
Poſt mihi pœnas daturi, ſi Deus juvans volet,
Plurimum læſere nam me,
Qui domi inſtar ſunt leonum,
Inque bello vulpium.]

Statua Pan[illegible] [illegible] in q[illegible] militum [illegible] bebant.

Tr. Hui hui.
Hem quanta nuptiale res convivium
Acceſsit, heus tu verre menſas, accipe hanc.
Nam nullus hujus uſus eſſe jam poteſt:
Appone turdos & placentas inſuper,
Panes puſillos atque leporum plurima.
Fal. Vbi eſt Trygæus? Tr. Verſo turdos, ut vides.
Fal. Chariſsime ô Trygæe quantis ô bonis
Nos afficis cum pace confecta hic ades:
Falcem terunci nullus emiſſet prius,
Nunc vendo drachmis quinquies decem facul,
Et iſte in agris jam tribus drachmis cados:
Aſt ô Trygæe ſume quas falces fero,
Cape gratis ex his quod animo libitum eſt tuo.
Nam de lucello mercium venalium.
Tibi dona ferimus iſta nuptialia.

Τρ. Ἴθι νυν καταθέμενοι παρ' ἐμοὶ ταῦτ', εἴσιτε
ἐπὶ δεῖπνον ὡς τάχιστα· καὶ γὰρ οὑτοσὶ
Ὅπλων κάπηλος ἀχθόμενος προσέρχεται.

Λο. Οἴμ' ὡς προθέλυμνόν μ' ὦ Τρυγαῖ' ἀπώλεσας.

Τρ. Τί δ' ἐστὶν ὦ κακόδαιμον; οὔ τί που λοφᾷς;

Λο. Ἀπώλεσάς μου τὴν τέχνην, καὶ τὸν βίον,
καὶ τουτονί, καὶ τοῦ δορυξοῦ κεινουί.

Τρ. τί δῆτα τουτοινὶ καταθῶ σοι τοῖν λόφοιν.

Λο. αὐτὸς σὺ, τί δίδως. Τρ. Ὅτι δίδωμ' αἰσχύνομαι.
Ὅμως δ' ὅτι τὸ σφήκωμ' ἔχει πόνον πολύν,
Δοίην ἂν αὐτῶν ἰσχάδων τρεῖς χοίνικας.
Ἵν' ἀποκαθαίρω τὴν τράπεζαν τουτωί.

Λο. Ἔνεγκε τοίνυν εἰσιὼν τὰς ἰσχάδας,
Κρεῖττον γὰρ ὦ τᾶν ἐστιν ἢ μηδὲν λαβεῖν.

Τρ. ἀπόφερ' ἀπόφερ' ἐς κόρακας ἐκ τῆς οἰκίας.
Τριχορρυεῖτον, οὐδέν ἐστον τὼ λόφω,
οὐκ ἂν πριαίμην οὐδ' ἂν ἰσχάδος μιᾶς.

Θω. Τί δαὶ δεκάμνῳ τῷδε θώρακος κύτει
ἐνημμένῳ κάλλιστα χρήσομαι τάλας.

Τρ. Οὗτος μὲν οὐ μή σοι ποιήσῃ ζημίαν.
Ἀλλ' αἶρέ μοι τοῦτόν γε τῆς ἰσωνίας.
ἐναποπατεῖν γάρ ἐστ' ἐπιτήδειος πάνυ.

Θω. παῦσαι μ' ὑβρίζων τοῖς ἐμοῖσι χρήμασι.

Τρ. Ὡδὶ παραθέντι τρεῖς λίθους οὐ δεξιῶς.

Θω. Ποίᾳ δ' ἀποψήσῃ ποτ' ὦ 'μαθέστατε.

Τρ. Τῇδ' ἧ διεὶς τὴν χεῖρα διὰ τῆς θαλαμιᾶς.

καὶ

Tr. *Deſerte in ædes hac meas, ite & ſtatim*
Adeſte cœna, namq́ triſtior prope
Vides ut ille cocio armorum venit?
Criſt. *Quàm me Trygae perdidiſti funditus.*
Tr. *Quid eſt miſelle, an deſita eſt criſtatio?*
Ch. *Et vitam & artem prorſus occîdis mihi,*
Et iſti & illi quem vides haſtario.
Tr. *Quanti indicas utraſque jam criſtas mihi?*
Ch. *Quanti es daturus?* Tr. *me quidē pretij piget,*
Tamen quod hujus multus eſt nodi labor,
Modios tibi tres ficuum forſan duim,
Vt ne unde menſam tergeam deſit mihi.
Ch. *Deprome ficus ergo quas reddas mihi,*
Nam præſtat illas ferre quàm prorſus nihil.
Tr. *Abi, faceſſe, elimina in malam crucem.*
Fluxere ſeta, criſta utraque nulli eſt rei,
Vtramque ſanè haud empſitem ficu unica.
Lorar. *Quid hacce lorica optima & facta fabrè*
Decem æſtimata jam minis faciam miſer?
Tr. *At tu videſis ne tibi hæc fraudi fuat,*
Quin adfer illam & tantidem precij accipe.
Nam prorſus ad quam conquiniſcam idonea eſt:
Lor. *Vah contumelia auffer uti in res meas.*
Tr. *Modò huc nec aptè tres petras induxero.*
Lor. *Sed unde inepte quave parte tergeas?*
Tr. *Manum in columbarij foramen tranſigens*

Καὶ τῇ δ' ἀμ. Θω. ἀμφοῖν δῆτ'. Τρ. ἔγωγε νὴ
Ἵνα μὴ γ' ἁλῶ τρύπημα κλέπτων τῆς νεώς. (Δία
Θω. Ἐπεὶ 'πὶ δεκάμνῳ χεσεῖ καθήμενος;
Τρ. Ἔγωγε νὴ Δί', ὦ 'πίτριπτ'. οἴου γὰρ αὖ
Τὸν πρωκτὸν ἀποδόσθαι με χιλίων δραχμῶν;
Θω. Ἴθι δὴ 'ξένεγκε τἀργύριον. Τρ. ἀλλ' ὦ 'γαθὲ
Θλίβει τὸν ὄρρον. ἀπόφερ', οὐκ ὠνήσομαι.
Σαλ. Τί δ' ἆρα τῇ σάλπιγγι τῇδε χρήσομαι,
Ἣν ἐπριάμην δραχμῶν ποθ' ἑξήκοντ' ἐγώ.
Τρ. Μόλιβδον ἐς ταυτὶ τὸ κοῖλον ἐγχέας,
Ἔπειτ' ἄνωθεν ῥάβδον ἐνθεὶς ὑπόμακρον,
Γενήσεταί σοι τῶν κατακτῶν κοττάβων.
Σαλ. Οἴμοι καταγελᾷς. Τρ. ἀλλ' ἕτερον παραινέσω.
Τὸν μὲν μόλιβδον, ὥσπερ εἶπον, ἔγχεον·
Ἐντευθενὶ δὲ σπαρτίοις ἠρτημένην
Πλάστιγγα πρόσθες, κᾆτος σοι γενήσεται
Τὰ σῦκ' ἐν ἀγρῷ τοῖσιν οἰκέταισιν ἱστάναι.
Κρ. Ὦ δυσκάθαρτε δαῖμον ὅς μ' ἀπώλεσας,
Ὅτ' ἀντέδωκα γ' ἀντὶ τῶνδε μνᾶν ποτε·
Καὶ νῦν τί δράσω, τίς γὰρ αὔτ' ὠνήσεται;
Τρ. Πώλει βαδίζων αὐτὰ τοῖς Αἰγυπτίοις,
Ἔστι γὰρ ἐπιτήδεια συρμαίαν μετρεῖν.
Δο. Οἴμοι ὦ κρανοποιοὶ ὡς ἀθλίως πεπράγαμεν.
Τρ. Οὗτος μὲν οὐ πέπονθεν οὐδέν. Κρ. ἀλλὰ τί
Ἔτ' ἐστὶ τοῖσι κράνεσιν ὅ, τι τις χρήσεται.
Τρ. Ἐὰν τοιαυτασὶ μάθῃ λαβὰς ποιεῖν,

Ἄμεινον

& hanc & illã. Lor. *utramq;.* Tr. *utramq;, ſcili-*
Clepſiſſe navis ne foramen judicer. *(cet*

Lor. *Quid tum? cacares inſidens decem minis?*

Tr. *Sceleſte quippini? an meum tu podicem*
Non æſtimare mille me drachmis putas?

Lo. *Abi ergo & argentum adfer huc.* Tr. *At ô bone*
Premit uropygium, auffer hinc, non præſtino.

Tu. *Sed quis mihi uſus eſſe jam poteſt tuba,*
Olim mihi empta ſexies drachmis decem?

Tr. *Ubi plumbũ in hocce infuderis longum cavum*
Virgamq; longam deſuper conjeceris,
Luſus habebis cottabi dependulos.

Tu. *Rides eheu me.* Tr. *at conſilium aliud dabo:*
Tu nempe plumbum, ut ante dixi, immittito,
Atque hinc patellam penſilem addens ſpartea.
Reſti revinctam, habebis unde ſervolis
Ficus in agris poßies appendere.

Gal. *O impiate Dæmon ut per te occidi!*
Olim vicem horum quæ vides minam dedi.
Quid nunc miſer faciam, quis iſta nunc emat?

Tr. *Faceſſe in Ægyptum, atque vende Ægyptiis,*
Syrmeam ut iſtæ metiantur caßides.

Haſt. *Quàm miſera noſtra eſt conditio Galearie!*

Tr. *At non malè iſti eſt.* G. *Sed quis eſt qui caßides*
Vt tempora hæc ſunt utier poſthæc volet.

Tr. *Si diſcat anſas iſte galeis addere.*

Ἄμεινον ἢ νῦν αὔτ' ἀποδώσεται πολύ.
Κρ. Ἀπίωμεν ὦ δορυξέ. Τρ. Μηδαμῶς, ἐπεὶ
τούτω γ' ἐγὼ τὼ δόρατα ταῦτ' ὠνήσομαι.
Δο. Πόσον δίδως δῆτ'; Τρ. εἰ διαπρισθείεν δίχα.
Λάβοιμ' ἂν αὔτ' ἐς χάρακας ἑκατὸν τῆς δραχμῆς.
Δο. ὑβριζόμεσθα, χωρῶμεν ὦ 'τᾶν ἐκ ποδῶν.
Τρ. Νὴ τὸν Δί' ὡς τὰ παιδία γ' ἤδη 'ξέρχεται
Οὐρησόμενα, τὰ τῶν ἐπικλήτων, δεῦρ' ἵνα
Ἅττ' ᾄσεται, προαναβάληται μοι δοκεῖ.
ἀλλ' ὅτι περ ᾄδειν ἐπινοεῖς ὦ παιδίον
αὐτοῦ παρ' ἐμὲ στὰν πρότερον ἀναβαλοῦ 'νθαδί.
Παι. Νῦν αὖθ' ὁπλοτέρων ἀνδρῶν ἀρχώμεθα. Τρ.
παῦσαι
Ὁπλοτέρους ᾄδων *, καὶ ταῦτ' ὦ τρισκακόδαιμον
Εἰρήνης γ' οὔσης, ἀμαθές γ' εἶ καὶ κατάρατον.
Παι. Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
σὺν ῥ' ἔβαλον ῥινούς τε καὶ ἀσπίδας ὀμφαλοέσσας.
Τρ. Ἀσπίδας; οὐ παύσει μεμνημένος ἀσπίδας ἡμῖν.
Παι. ἔνθα δ' ἅμ' οἰμωγή τε καὶ εὐχωλὴ πέλεν ἀνδρῶν.
Τρ. ἀνδρῶν οἰμωγή; κλαύσει νὴ τὸν Διόνυσον
Οἰμωγὰς ᾄδων, καὶ ταύτας ὀμφαλοέσσας.
Παι. ἀλλὰ τί δῆτ' ᾄδω; σὺ γὰρ εἰπέ μοι, οἷς τισι χαίρεις.
Τρ. Ὡς οἱ μὲν δαίνυντο βοῶν κρέα, καὶ τὰ τοιαυτί.
Ἄριστον προτίθεντο καὶ ἅττ' ἥδιστα πάσασθαι.
Παι. Ὡς οἱ μὲν δαίνυντο βοῶν κρέα, αὐχένας ἵππων
Ἔκλυον ἱδρώοντας ἐπεὶ πολέμου ἐκόρεσθεν.
Τρ. εἶεν, ἐκόρεσθεν, τοῦ πολέμου κατήσθιον·

Tum poterit illas carius divendere.
Gal. Abeamus ô haſtarie. Tr. Minimè id quidem,
Nam lubet ab iſto præſtinare lanceas.
Haſt. Quid polliceri vis preti? Tr. Findas modo
Centumq́; drachma ridicas mox emero.
Haſt. Injuria iſta eſt, quàm citò diſcedimus?
Tr. Nam per Jovem video puerulos egredi
Mictumq́; euntes, forſan ad convivium
Meditata quærunt quæ canant exordia.
At ô puerule carminis ſi quid paras
Prius hic apud me expertus age nunc incipe.
Pu. Rurſus ab armigeris nunc incipiamus. Tr. Abi
Cantare armigeros, infeliciſsime, pacis (auffer
Tempore præſertim indocte, exſecrande puelle.
Pu. Illi autem cũ jam propè inirent prælia juncti,
Abijciunt ſcuta & clypeos umbonibus acres.
Tr. Quid clypeos? pergin ſcuta hæc memorare quie-
Pu. Tũ fletus ſimul atq; audiri vota virorum. (tis?
Tr. quid fletuſne virûm? per Bacchũ, ô puſio, flebis?
Quippe canens fletus lacrimaſq́; umbone fluẽtes.
P. Quid potius canerẽ? tu dic quo carmine gaudes?
Tr. Nempe boum carnes epulantur, talia canta:
Inſtaurantq́; dapes & edulia dulcia mandunt.
Pu. Ergo epulabantur taurinam, & fumida equorũ
Solvebant colla exſatiati ſanguine belli.
Tr. Bene ſatiati prælio, intenti eſui.

Ταῦτ᾽ ᾆδε, ταῦθ᾽ ὡς ἥδιον κεχορημένοι.
Παι. Θωρήσσοντ᾽ ἄρ᾽ ἔπειτα πεπαυμένοι. Τρ. Ἀσμένοι.
Παι. Πύργων δ᾽ ἐξεχέοντο, βοὴ δ᾽ ἄσβεστος ὀρώρει.
Τρ. Κάκιστ᾽ ἀπόλοιο παιδάριον αὐταῖς μάχαις.
Οὐδὲν γὰρ ᾄδεις, πλὴν πολέμους, τοῦ καί ποτ᾽ εἶ.
Παι. Ἐγώ. Τρ. σὺ μέντοι νὴ Δί᾽. Παι. Υἱὸς Λαμάχου.
Τρ. Αἰβοῖ,
Ἦ γὰρ ἐγὼ ᾽θαύμαζον ἀκούων εἰ σὺ μὴ ἦσθα
Ἀνδρὸς βουλομάχου, καὶ κλαυσιμάχου τινὸς υἱός.
Ἄπερρε, καὶ τοῖς λογχοφόροισιν ᾆδ᾽ ἰών.
Ποῦ μοι τὸ Κλεωνύμου ᾽στὶ παιδίον.
Ἆσον πρὶν εἰσιέναι τι, σὺ γὰρ εὖ οἶδ᾽ ὅτι
Οὐ πράγματ᾽ ᾄσεις, σώφρονος γὰρ εἶ πατρός.
Παι. Ἀσπίδι μὲν Σαΐων τις ἀγάλλεται, ἣν παρὰ θά-
Εντος ἀμώμητον κάλλιπον, οὐκ ἐθέλων. (μνῳ,
Τρ. Εἰπέ μοι ὦ πόσθων, εἰς τὸν σαυτοῦ πατέρ᾽ ᾄδεις;
Π. Ψυχὴν δ᾽ ἐξεσάωσα. Τρ. Κατήσχυνας γε τοκήων.
Ἀλλ᾽ εἰσίωμεν, εὖ γὰρ οἶδ᾽ ἐγὼ σαφῶς,
Ὅτι ταῦθ᾽ ὅσ᾽ ᾖσας ἄρτι περὶ τῆς ἀσπίδος,
Οὐ μὴ ᾽πιλάθῃ ποτ᾽ ἂν ἐκείνου τοῦ πατρός.
Ὑμῶν τὸ λοιπὸν ἔργον ἤδη ᾽νταῦθα τῶν μενόντων
Φλᾶν ταῦτα πάντα καὶ σποδεῖν,
Καὶ μὴ κενὰς παρέλκειν.
Ἀλλ᾽ ἀνδρικῶς ἐμβάλλετον.
Καὶ σμήχετ᾽ ἀμφοῖν τοῖν γνάθοιν.
Οὐδὲ γὰρ ὦ πόνηροι

Λευκῶν

Hæc ſunt canenda, ſaturitas, eſus, dapes.
Pu. *Ergo illi pectus ſaturi munire.* Tr. *lubenter.*
Pu. *Turrib. hinc ſeſe effundunt, it clamor ad auras*
Putille di te perduint cum prælijs,
Tr. *Nihil canentem bella præter: quojus es?*
Pu. *Egone?* Tr. *te inquam.* Pu. *filius Trebellij.*
Tr. *Papæ?*
Mirabar ſi non, cum audivi, filius eſſes
Bellivoli cujuſdam aut certè Lacrymipugni.
Abi ergo & iſta prælia haſtiferis cane.
Ubi eſt mihi alter filius Cleonymi?
Cane igitur aliquid antè quàm ingrederis, nihil
Canes moleſti tam cato ſatus patre.
Pu. *Scutum aliquis potitur Sajus nō ſpontè relictū.*
Ad dumeta fuit quod mihi labe carens.
Tr. *Dic putille mihi, anne tuo canis iſta parenti?*
Pu. *At ſervavi animam.* Tr. *Sed dedecus hocce parentum eſt:*
Intrò eſt eundum, nam diſertim, ſat ſcio,
Quæcunq; dixti jam modo ad clypeum canens,
Non poſſe eimodi patrem obliviſcier.
Nunc noſtræ erunt partes ut omnia hæc nos hic
Rumpamus & teramus, & (manentes,
Fruſtra ore nil trahamus:
Incumbite ergo gnaviter,
Vtriſque malis mandite:
Nam vana candidorum Sunt

Λευκῶν ὀθονίων ἔργον ἐστὶν,
Ἢν μήτι καὶ μασῶνται.
Χο. Ἡμῖν μελήσει ταῦτά γ', εὖ ποιεῖς δέ καὶ σὺ φράζων.
Τρ. ἀλλ' ὦ περὶ τοῦ πινῶντος, ἐμβάλλεσθε τῶν λαγῴων,
Ὡς οὐχὶ πᾶσαν ἡμέραν,
πλακοῦσιν ἐστὶν, ἐντυχεῖν πλανωμένοις ἐρήμοις.
πρὸς ταῦτα βρύκετ' ἢ τάχ' ὑμῖν φημὶ μεταμελήσειν.
Εὐφημεῖν χρὴ καὶ τὴν νύμφην ἔξω τινὰ δεῦρο κομίζειν.
Δᾷδάς τε φέρειν, καὶ πάντα λεὼν συγχαίρειν κἀπι-
κελεύειν,
καὶ τὰ σκεύη πάλιν εἰς τὸν ἀγρὸν νυνὶ χρὴ πάντα κομίζειν.
Ὀρχησαμένους καὶ σπείσαντας καὶ Ὑπέρβολον ἐξελάσαντ-
Κἀπευξαμένους τοῖσι θεοῖς (τας.
Διδόναι πλοῦτον τοῖς Ἕλλησι.
Κριθάς τε ποιεῖν ἡμᾶς πολλὰς
Πάντας ὁμοίως, οἶνόν τε πολὺν
Σῦκά τε τρώγειν.
Τάς τε γυναῖκας τίκτειν ἡμῖν.
Καὶ τἀγαθὰ πάνθ' ὅσ' ἀπωλέσαμεν.
Συλλέξασθαι πάλιν ἐξ ἀρχῆς.
Λῆξαι δ' αἴθωνα σίδηρον.
Δεῦρ' ὦ γύναι εἰς ἀγρὸν.
Χ' ὅπως μετ' ἐμοῦ καλὴ
Καλῶς κατακείσει,
Ὑμὴν ὑμέναι' ὦ, ὑμὴν ὑμέναι' ὦ.
Ὦ τρισμάκαρ ὡς δικαίως

Sunt dentium otia, ô miſelli,
Si nil habent edendum.
Ch. *Curabimus ritè illa, tu tamen probè mones nos.*
Tr. *Vos qui eſuribatis prius lepuſculos, adite:*
Nam nec licet totos dies
Frui placentis dulcibus deſerta pervagantes:
Verùm iſta devorate, mandite, aut vos pœnitebit.
Linguis quippe favendum eſt, atq; huc opus adducere nympham, (*jubere.*
Et ferre faces, & populum omnem gaudere, deinde
Nunc omnia vaſa iterum portãda in agros, omniſq; ſupellex, (*hinc procul actus.*
Poſtquam ſaltatum & libatum eſt, & Hyperbolus
Poſtquam & ſuperis vota tetulimus,
Opibus Græcos ut felicitent,
Vt multa ordea ſuppetant
Pariter nobis, vino & ficubus
Annus abundet:
Etiam nobis pariant fœminæ,
Quæcunque etiam bona perdidimus
Collecta omnia nunc reparentur,
Et vis ferri fera ceſſet.
Heus tu mulier veni,
Cura pueram meo
Toro accubituram.
Hymen Hymenæe, ô Hymen hymenææ:
O te quater ô beatum.

τἀγαθὰ νῷν ἔχεις.
Ὑμὴν ὑμέναι' ὦ,
Ὑμὴν ὑμέναι' ὦ.
Τί δράσομεν αὐτήν;
Τί δράσομεν αὐτήν;
Τρυγήσομεν αὐτήν;
Τρυγήσομεν αὐτήν.
Ἀλλ' ἀράμενοι φέρωμεν
Οἱ προστεταγμένοι οἱ χορευταὶ ἀναλαβόντες
Τὸν νυμφίον ὦνδρες,
Ὑμὴν ὑμέναι' ὦ, ὑμὴν ὑμέναι' ὦ.
Οἰκήσετε γοῦν καλῶς
Οὐ πράγματ' ἔχοντες,
ἀλλὰ συκολογοῦντες.
Ὑμὴν ὑμέναι' ὦ, ὑμὴν ὑμέναι' ὦ.
τοῦ δ' ἡδὺ τὸ σῦκον,
Φήσεις γοῦν ὅταν ἐσθίης,
Οἶνόν τε πίῃς πολύν,
Ὑμὴν ὑμέναι' ὦ, ὑμὴν ὑμέναι' ὦ.

Λείπει.

Πλακοῦντας ἔδεσθαι.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΕΙΡΗ-
νης τέλος.

Et meritum hæc bona,
Hymen Hymenæe ô
Hymen Hymenæe.
Quid ei faciemus?
Quid ei faciemus?
Eam ergò metemus?
Eam ergô metemus?
Nos altum agite ô feramus,
Quorum iſta munia ludÿ Chorici, agite ergo
Sponſum accipiamus.
Hymen hymenæ ò Hymen hymenæe.
Securi habitabitis
Turbiſq; carentes,
Atque ficulegentes.
Hymen hymenæ ò Hymen hymenæe.
Ingentem habet hic quidem
Ficum, illa ſuavem.
Ac dices ubi ſumpſeris
Multumq; meri hauſeris,
Hymen hymenæe ô Hymen hymenæe.
Vorate placentas.

FINIS IRENES ARISTOPHANICÆ.

Variantes lectiones & Coniectura de quibuſdam locis.

ὑγιεῖς
Pag.6.v.13.γρ.εἴδῃ.p.13.v.penult. invehere.*p.10 v.20.γρ.ἀποικοδ.p.20.v.16.γρ.γδ.p.22.v.8.ἴσ.καὶ βλ.28.v.18.γρ.βολῆς.42.v.17.γρ.τοῦ γε.52.v.7.τοῦτον γρ.Ib.12.γρ.δίκης.p.56.v.3.γρ.πάρες.ib.4.γρ.*

τὶς. 60. υ. 1. γρ. ἐπὶ εἴπως. p. 62. υ. 11. γρ. αὐτὸς ἔχει. p. 64. υ. pen. γρ. σκηνὴν. p. 70. υ. 8. γρ. δὴ. Ib. υ. 21. γρ. ὡς δ᾽ ἦλθε. p. 72. υ. ult. γρ. κινεῖν τε. p. 76. υ. 7. γρ. ἵνα δή. Ib. υ. 9. γρ. προσκυνήσετε. Ib. υ. 23. οἴνου νέου λεπαστὴν. p. 78. υ. 9. γρ. τί δὴ. p. 80. υ. 5. γρ. ἀμιλλήσεσθε. p. 84. υ. 21. γρ. οὖν. p. 86. υ. 8. γρ. τὸν στιλβίδην. p. 90. υ. 14. γρ. ὅν περ. p. 92. υ. pen. γρ. τετράκις τὸ ἥδομαι. p. 94. υ. 5. γρ. σὺν ἐᾶς τῶν. p. 99. υ. 17. γρ. ἀναβάτην. p. 104. υ. 13. γρ. ἄδων.

ΦΛΩΡ. ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΥ ΥΠΟΘΕΣΙΣ
Δι᾽ ἰαμβῶν.

Κλέων Ἀθηναῖός τε καὶ Βρασίδας Λάκων
Κυκῶντε πᾶσαν διὰ χρόνου τὴν Ἑλλάδα,
Πόλεμον ἐνῶρσαν· δεινὰ δ᾽ οὖν πεπονθότων
Δήμων, Τρυγαῖος ἀμπελουργὸς Ἀθμονεὺς
Ὤκτειρεν αὐτούς, καὶ λαβὼν τὸν κάνθαρον
Ἱππηδὸν ἐς τοὺς τοῦ Διὸς βαίνει δόμους.
Ζητῶν πρόσωπον κωφὸν Εἰρήνης θεᾶς
Τὴν πόλεμος ἄντρων ἐν μυχοῖς ἐκρύψατο.
Ἑρμῇ πυλωρῷ δ᾽ ἐντυχών, ἕλκει θεὰν
Λαῷ ξυνεργῷ τῶν ἀγροίκων γεωμόρος.
Ἁρμοῖ θανόντων Ἑλλάδος ταρακτόρων
Κλέωνε καὶ Βρασίδα ὑπ᾽ ἀλλήλων φόνῳ.
Μόλις δ᾽ Ἀθήνας τήνδ᾽ ἄγων κατήλυθε
Γάμον ἐντρεπίζων, ἐς δὲ τὴν εὐωχίαν
Ἀγρόται καλοῦνται πάντες εἰρήνης φίλοι.
Ὅπλων κάπηλος δ᾽ ἐκποδὼν μεθίσταται.

Lit. Graec. A. 974.

Sächsische Landesbibliothek – Staats- und Universitätsbibliothek Dresden
http://digital.slub-dresden.de/ppn331266172/115
gefördert von der Deutschen Forschungsgemeinschaft

Sächsische Landesbibliothek –
Staats- und Universitätsbibliothek Dresden
http://digital.slub-dresden.de/ppn331266172/116
gefördert von der
Deutschen Forschungsgemeinschaft